

రైతు ప్రత్యేక సంచిక

సంపుటి: 73 సంచిక: 09 పుటలు: 52

జాగృతి

కలి 5121 - శ్రీ శార్వరి మార్గశిర బ. పట్ట

వెల: ₹15/-

04-10 జనవరి 2021

‘ఢిల్లీ దిక్ష
వెనుక కుట్ర’

‘అన్నదాత
మేలు కోసమే’

ఆ ఆవేదన నిజం
ఆలోచన ప్రశ్నార్థకం

జాగృతి చందాను చెల్లించడానికి పక్కనున్న క్యూఆర్.కోడ్ను మీ మొబైల్‌తో స్కాన్ చేయండి. లేదా <http://payit.cc/14814> అని బ్రౌజర్‌లో టైప్ చేయండి.

73 ఏళ్లుగా వెలువడుతున్న జాతీయ తెలుగు వారపత్రిక

రామజన్మభూమి మందిర పునఃస్థాపన జాతీయ స్వయం గెరిరవం

అయోధ్యలో “శ్రీ రామ జన్మభూమి ఆలయం”
పునరుద్ధరణ, పునర్నిర్మాణం కోసం స్వచ్ఛందంగా విరాళాలు ఇవ్వండి

★ GOI ద్వారా ఏర్పాటు చేయబడిన ట్రస్టు “శ్రీ రామ జన్మభూమి థీర్డ్ ట్రేజర్” (రిజిస్టర్డ్ నెం.76/1683)
(PAN : AAZTS6197B) పేరున మీ విరాళాలు ఇవ్వగలరు.

★ దిగువ వాటి ద్వారా NEFT/RTGS/IMPS/క్విక్ పే /DD/ చెక్ / నగదు ద్వారా కూడా విరాళాలు ఇవ్వవచ్చును.

☛ స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా, నయా ఘాట్, అయోధ్య
సేవింగ్ అకౌంట్ నెం. 39161495808,
కరెంట్ అకౌంట్ నెం. 39161498809
IFSC Code : SBIN0002510

☛ బ్యాంక్ ఆఫ్ బరోడా, నయా ఘాట్, అయోధ్య,
సేవింగ్ అకౌంట్ నెం : 05820100021211
IFSC Code : BARB0AYODHY

☛ పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంక్, అయోధ్య
సేవింగ్ అకౌంట్ నెం.
3865000100139999
IFSC Code : PUNB0386500

☛ ఆన్లైన్లో డొనేషన్ ఇవ్వాలనుకునేవారు
<https://srjbtkshehra.org>
ద్వారా ఇవ్వవచ్చు.

- ★ మీ ఇంటి వద్దకే వచ్చే మా కార్యకర్తలు / స్వచ్ఛంద సేవకులకు కూడా విరాళాలు ఇవ్వవచ్చును.
- ★ నోటిఫికేషన్ నెం. 24/2020/F.No.176/8/2017/IT A-1 ప్రకారం చారిత్రక ప్రాధాన్యాన్ని సంతరించుకున్న ప్రముఖ ఆధ్యాత్మిక కేంద్రంగా “శ్రీ రామ జన్మభూమి థీర్డ్ ట్రేజర్” (PAN : AAZTS6197B)ను కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది.
- ★ అందువలనపై ట్రస్టుకు ఇచ్చే స్వచ్ఛంద విరాళం IT యాక్ట్ 1961లోని సెక్షన్ 80G(2)(b) క్రింద 50% వరకు ఆదాయపన్ను మినహాయింపు ఉంటుంది.

క్యాంప్ ఆఫీస్ : రామ్ కచేరి ఆశ్రమం, రామ్కోట్, అయోధ్య - 224123, ఉత్తరప్రదేశ్.

Email: contact@srjbtkshehra.org | Website : www.srjbtkshehra.org

హెల్ప్లైన్ నెం: 080095 22111, 08009 611999

- డాక్టర్ జి. సూర్యనారాయణరాజు నిమ్మి సర్జికల్ ఆంకాలజీ విభాగంలో సీనియర్ ప్రొఫెసర్ గా, విభాగ అధిపతిగా 30 ఏళ్లు పనిచేశారు.
- 1,73,000 మంది రోగులకు వైద్యం అందించారు.
- 65,000 శస్త్రచికిత్సలు చేశారు.
- దేశంలో 75 మంది కేన్సర్ వ్యాధి నివారణ నిపుణులకు శిక్షణ ఇచ్చిన ఘనతను సాధించుకున్నారు.

అందుబాటులో ఉన్న సేవలు

మెడికల్ స్పెషాలిటీస్

- ◇ బోన్ మారో ట్రాన్స్ ప్లాంటి
- ◇ కార్డియాలజీ
- ◇ చెస్ట్ మెడిసిన్
- ◇ ఎండోక్రైనాలజీ
- ◇ గ్యాస్ట్రోఎంటరాలజీ
- ◇ హెమటాలజీ & హెమటో ఆంకాలజీ
- ◇ ఇంటర్నల్ మెడిసిన్
- ◇ ఇంటెన్సివ్ కేర్
- ◇ మెడికల్ జెనెటిక్స్
- ◇ మెడికల్ ఆంకాలజీ
- ◇ నెఫ్రాలజీ & డయాలసిస్
- ◇ ఆర్థోపెడిక్స్ & రుమటాలజీ

సర్జికల్ స్పెషాలిటీస్

- ◇ ఎనస్థీషియాలజీ
- ◇ లైఫ్ సర్జరీ
- ◇ బోన్ & సాఫ్ట్ టిష్యూ ట్యూమర్స్
- ◇ గ్రెనకాలజీ & గ్రెనిక్ ఆంకాలజీ
- ◇ హెడ్ & నెక్ ఆంకాలజీ
- ◇ మినిమల్ యాక్సెస్ సర్జరీ
- ◇ న్యూరో సర్జరీ
- ◇ ప్లాస్టిక్ & రిక్టస్ సర్జరీ
- ◇ సర్జికల్ ఆంకాలజీ
- ◇ థోరాసిక్ ఆంకాలజీ
- ◇ ట్రాన్స్ ప్లాంటి సర్జరీ
- ◇ యూరాలజీ, ఆండ్రాలజీ & ఎండో యూరాలజీ
- ◇ వాస్కులర్ సర్జరీ

డాక్టర్ జి. సూర్యనారాయణరాజు

MS., MCh. FRCS, FUICC.,

ప్రాఫెసర్ మరియు విభాగ అధిపతి సర్జికల్ ఆంకాలజీ డైరెక్టర్, అశ్వినీ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్స్, హైదరాబాద్.

Location Map

ASVINS SPECIALTY HOSPITALS

D.No. 6-3-90/A&B, Rajbhavan Road, Somajiguda, Hyderabad - 500082

Mobile : 94404 45775, 040-2332 3344

Email : administration@asvinshospitals.com | www.asvinshospitals.com

Printed & Published by **Nagol Sreenivas Reddy** on behalf of **Jagriti Prakashan Trust** and printed at Kala Jyothi Process Ltd, 1-1-60/5, Musheerabad, RTC 'X' Road, Hyderabad-500 020. And published at Jagriti Bhavan, 3-4-228/4/1, Lingampalli, Kachiguda, Hyderabad -500 027.

Editor : Dr. Goparaju Narayana Rao.

సంపాదక మండలితో సంప్రదింపుల కోసం

(ఉ॥ 11 నుండి సా॥ 6 గంటల మధ్య)

కె. దుర్గారెడ్డి	అసోసియేట్ ఎడిటర్	9959310103
కె. హరిష్	సబ్ ఎడిటర్	9959991304
డీఆర్ఎస్ సరేంద్ర	సబ్ ఎడిటర్	9441433188

డిజైనర్లు : సిహెచ్. కుమార్, జి. తుకారాం

జాగృతి చందా - సూచనలు

5 సం॥ల చందా రూ.3000, సంవత్సర చందా రూ.650, విడి ప్రతి రూ.15

- ◆ అద్రసులో పేరు, ఇంటి నెం., గ్రామం, మండలం, జిల్లా, పిన్కోడ్, మొజైల్ నెం. సమగ్రంగా ఉండాలి. లేకుంటే కంప్యూటర్ ఆమోదించదు.
- ◆ తాత్కాలిక రసీదు చేరిన 15 రోజుల తర్వాత చందా నెం., ప్రారంభ తేది వివరాలు మీకు ఎస్.ఎం.ఎస్. చేస్తాం. ఆ వెంటనే సంచిత కూడా అందుతుంది. మీరు చందా నెం. నోట్ చేసుకోవాలి.
- ◆ పత్రిక అందకపోతే వెంటనే సంప్రదించగలరు. చిరునామా మారితే కార్యాలయానికి విధిగా తెలపండి.

చందా కట్టించే వారికి సూచనలు :

- ◆ చందాలు పనులు చేసి పంపేవారు తమ పూర్తిపేరు, సెల్ నెం. రాయాలి.
- ◆ రశీదుపై చందాదారుని పూర్తి చిరునామా, పిన్కోడ్, సెల్ నెం., ఈమెయిల్ ఉండాలి. వివరాలు jagritiweeklysub@gmail.comకు మెయిల్ చేయాలి.
- ◆ ఆన్లైన్/చెక్ ద్వారా కూడా చెల్లించవచ్చు. డబ్బు పంపాక 040-27561453/ 9959997013 సంబర్ధకు తెలియజేయాలి.
- ◆ మరిన్ని వివరాలకు చందాపుస్తకంలో మొదటి రసీదు వెనుక చూడగలరు.

చందా పంపవలసిన చిరునామా :

- ◆ 3-4-228/4/1, కాచిగూడ, హైదరాబాద్-500 027.

జాగృతి బ్యాంకు ఖాతా వివరాలు :

- ◆ A/c Name & No. Jagriti Prakashan Trust, 920010061405325, Axis Bank, Kothapet Branch. IFSC : UTIB0002157, PAN : AAATJ3829L
- ◆ చెక్కు డిడిపై Jagriti Prakashan Trust అని ఆంగ్లంలో రాయాలి.

మార్కెటింగ్, సర్క్యులేషన్, వ్యాపార ప్రకటనల వివరాల కోసం

(ఉ॥ 11 నుండి సా॥ 6 గంటల మధ్య)

బి. నాగరాజు సర్క్యులేషన్ మేనేజర్ 040-27561453/9959997013

ఆసక్తికర వార్తల వేటలో కిరాయిమూకల గొంతును

ప్రజాభిప్రాయంగా మలచి ప్రపంచాన్ని భ్రమింపజేయడం మీడియా చమక్కు. ప్రజా చైతన్యం మేలుకొన్న వేళ మీడియా చమత్కారాలు చెల్లవని జమ్మకశ్మీర్ పరిణామాలు తేటతెల్లం చేస్తున్నాయి. రెండోసారి కూడా తిరుగులేని మెజారిటీతో బీజేపీ అధికారంలోకి రావడం, ప్రధానిగా మోదీ మరింత సాహసోపేత నిర్ణయాలు తీసుకోవడం విపక్షాలకు మింగుడు పడడం లేదు. ఇటీవలి వ్యవసాయ చట్టాలు, త్రిపుల్ తలాక్ నిషేధం, జమ్మకశ్మీర్ ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి రద్దు ఇలా ప్రతిదాన్ని విపక్షాలు వ్యతిరేకిస్తూ వస్తున్నాయి.

బీజేపీ, మోదీ పట్ల వ్యతిరేకత ఉన్నాడంగా మారిన ఊపులో వాస్తవాలకు విరుద్ధంగా సైతం ప్రలాపించడం విపక్ష నేతలకు పరిపాటిగా మారింది. దేశంలో ప్రజాస్వామ్యం లేదని కాంగ్రెస్ నేత రాహుల్ ఆరోపించడం తాజా ఉదాహరణ మాత్రమే. డిసెంబరు 24న రాష్ట్రపతిని ముగ్గురు కాంగ్రెస్ ప్రతినిధులు కలుస్తారని అపాయింట్మెంట్ తీసుకుని దానికి భిన్నంగా ఓ గుంపుతో ప్రదర్శనగా రావడాన్ని పోలీసులు అడ్డుకోగానే దేశంలో ప్రజాస్వామ్యం ఉందా అని ఆయన ప్రశ్నించారు. ఎమర్జెన్సీ విధించి దేశాన్ని బహిరంగ జైలుగా మార్చిన ఇందిర మనవడికి ఈ సందేహం కలిగే సమయానికి జమ్మకశ్మీర్ చరిత్రలో మొదటిసారిగా జరిగిన డిడిసీ (డిస్టిక్ట్ డెవలప్మెంట్ కౌన్సిల్)ల ఎన్నికల ఫలితాలు వెలువడ్డాయి.

నెహ్రూ దయ వల్ల జమ్మకశ్మీర్ రాష్ట్రానికి తొలిపాలకుడిగా పీఠమెక్కిన షేక్ అబ్దుల్లా నుండి కాంగ్రెస్, దాని మిత్రులతో సహా ఇప్పటి వరకు జమ్మకశ్మీర్ పాలకులు ఎవరూ స్థానిక సంస్థలకు ఎన్నికలు జరిపించనే లేదు. విద్య, వైద్యం, విద్యుత్తు, రహదారుల అభివృద్ధి కోసం

శాలివాహన 1941 శ్రీ శార్వరి మార్గశిర బహుళ షష్ఠి

**ముఖపత్ర కథనం
ఆ ఆవేదన నిజం
ఆలోచన ప్రశ్నార్థకం**

6లో

**ముఖపత్ర కథనం
ధీల్లీ దీక్ష వెనుక కుట్ర**

10లో

**కథ
ధైర్య సాహసే.. లక్ష్మసిద్ధి**

- తరిగాపుల వి ఎల్లెస్ మూర్తి

20లో

జాగృతి

సంపాదక్రియం

అక్కడి గ్రామాలు చకోర పక్షుల్లా ఏడు దశాబ్దాలుగా ప్రజాస్వామ్య భారతంలో ఎదురుచూస్తున్నాయి. ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి వల్ల లభించే ఆర్థిక ప్రయోజనాలు కొద్దిమంది పాలకవర్గాలకు, వారి తాబేదార్లకు కామధేనువు కాగా వేలాది గ్రామాలకు, సామాన్య ప్రజలకు అవి ఎండమావులు కావడం విషాదం.

జమ్మకశ్మీర్ విషయమై భారత రాజ్యాంగంలోని 370, 35 ఎ అధికరణాలను రద్దు చేసిన తరువాత కేంద్రపాలిత ప్రాంతంగా మారిన జమ్మకశ్మీర్ స్థానిక సంస్థలకు డిసెంబర్ చివరిలో ఎన్నికలు జరిగాయి.

కిరాయిమూకల బాకాలు!

డీడీసీలు అనే ఈ జిల్లా అభివృద్ధి మండళ్లకు జమ్మకశ్మీర్ చరిత్రలో జరిగిన తొలి ఎన్నికలు ఇవి. ఎన్నికల ప్రకటన వెలువడగానే ఈ ఎన్నికల్లో కశ్మీరీలు పాల్గొనరని వేర్పాటువాద శక్తుల మద్దతుదార్హతో సహా బీజేపీ, మోదీ వ్యతిరేక రాజకీయ పార్టీలు అన్నీ పిల్లి శావనార్థాలు వినిపించాయి. ఆర్థికలో 35 ఎ సహా జమ్మకశ్మీర్ ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి పునరుద్ధరణ జరిగే వరకు ఎన్నికలలో పాల్గొనబోమని మెహబూబా ముష్టీ నాయకత్వంలోని పీడీపీ, అబ్దుల్లా కుటుంబానికి చెందిన నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ తదితర పార్టీలు ప్రకటించాయి. తీరా ఎన్నికల సమయం ముంచుకు రాగానే ఇలాంటి ఏడు పార్టీలు అన్నీ గుప్తార్ కూటమిగా ఏర్పడి ఈ ఎన్నికల్లో పాల్గొన్నాయి. వేర్పాటువాదుల,

తీవ్రవాదుల అడ్డాగా పేర్కొనే కశ్మీర్ లోయతో సహా జమ్మకశ్మీర్ అంతటా జరిగిన ఈ ఎన్నికల్లో ప్రజలు ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. ఎలాంటి ఒత్తిడి, వ్యతిరేకత లేని హైదరాబాద్ జిహాద్‌యంసి ఎన్నికల్లో 47. 48 శాతం ఓట్లు పోలయితే జమ్మకశ్మీర్లో జరిగిన డిడిసి ఎన్నికల్లో 51 శాతం ఓట్లు పోలయ్యాయి. అత్యంత స్వేచ్ఛగా, ప్రజాస్వామ్యబద్ధంగా జరిగిన ఈ ఎన్నికల నిర్వహణ గురించి ఏ రాజకీయ పార్టీ కూడా వ్యతిరేక ఆరోపణలు చేయకపోవడం గమనార్హం. ఆరు జిల్లాల్లో గుప్తార్ కూటమి అధిక్యం సాధించగా ఐదు జిల్లాల్లో బీజేపీ సొంతంగా అధిక్యతను సాధించింది. అన్ని జిల్లాల్లో కలిపి పోలైన ఓట్లలో బీజేపీకి 4,87,364 ఓట్లు రాగా యన్‌సిపికి 2,82,574 ఓట్లు, కాంగ్రెస్‌కు 1,39,382 ఓట్లు, పీడీపీకి 57,789 ఓట్లు వచ్చాయి. దీంతో జమ్మకశ్మీర్ ప్రజలు మోదీ ప్రభుత్వ నిర్ణయాలను స్వాగతిస్తున్నారని, మెజారిటీ ప్రజలు బీజేపీ వెంటే ఉన్నారని స్పష్టమైంది.

రాజకీయ పార్టీల గెలుపు ఓటములకు మించి ఈ ఎన్నికలు ప్రపంచానికి కొన్ని ముఖ్యాంశాలను వెల్లడించాయి. జమ్మకశ్మీర్ విషయమై మోదీ ప్రభుత్వం ప్రజావ్యతిరేక చర్యలు చేపట్టిందని, కశ్మీరీలు దాన్ని ఆమోదించరని, పాకిస్తాన్ చిలుక పలుకులను వల్ల వేసిన రాజకీయ పార్టీలు, వాటికి పెద్ద ఎత్తున ప్రచారం కల్పించిన మీడియా బండారం బయటపడింది. వేర్పాటువాదులకు, విదేశీ శక్తులకు వత్తాను పలికే రాజకీయ పార్టీల వెంట ప్రజలు లేరని, అసలైన ప్రజాభిప్రాయాన్ని పసిగట్టి ప్రపంచానికి వెల్లడించడంలో మీడియా విఫలమైందని ఈ ఎన్నికలు రుజువు చేశాయి. తప్పుదోవ పట్టిన కిరాయిమూకలకు బాకా ఊదడం మాని నికార్సయిన ప్రజాగొంతుకను ప్రతిఫలించి మీడియా విశ్వసనీయతను కాపాడుకుంటుందని ఆశిద్దాం!

04 జనవరి 2021, సోమవారం

అసతో మా సద్గమయ తమసో మా జ్యోతిర్గమయ మృత్యోర్మా అమృతంగమయ - బృహదారణ్యకోపనిషత్

జాతీయం
'ముస్లిం'లకే ముప్పు
మరో 'లీగ్'

28లో

లోలకం
రైతులు నలభైయొక్క
పన్నులు చెల్లించేవాళ్లు

40లో

కథ

జగమంత కుటుంబం

- పి. జానకి

32లో

గమనిక : అయోధ్యాకాండ శీర్షికతో ప్రచురిస్తున్న ధారావాహికను ఈవారం అదించలేకపోతున్నాం.

సవరణ : గత సంచిక 44వ పేజీలోని, యంజి వైద్య సంతాప సందేశంలో ఆయన 1943లో ఆర్ఎస్ఎస్‌లో చేరారని ప్రచురితమైంది. డాక్టర్లీ (1889-1940) జీవించి ఉండగానే చేరారు.

'చెత్త' నిరసన (ఆంధ్రప్రదేశ్)	- 16
నియంతృత సాగు వద్దు.. (తెలంగాణ)	- 18
ఇజ్రాయేల్ పట్ల పాకిస్తాన్ దృష్టి... (అంతర్జాతీయం)	- 24
కశ్మీర్ లోయలో కమలోదయం (జాతీయం)	- 30
అమె అలా... - ఈమె ఇలా.. (బలిపీఠాలు)	- 36

టెస్ట్ క్రికెట్‌లోకి హైదరాబాద్ కుర్రాడు.. (తీడ)	- 43
బాలజాగృతి	- 46
వారఫలాలు	- 48
పదరసం-302	- 49
'సోలో బ్రతుకే...' సో సింపుల్! (సినిమా)	- 50

ధీ ఖీలో రైతులు ఆందోళన చేస్తున్నారు. ఆరంభంలో వారు కోరినట్టే కనీస మద్దతు ధర, వ్యవసాయోత్పత్తుల మార్కెటింగ్ కమిటీ వ్యవస్థ సుస్థిరతలకి కేంద్ర ప్రభుత్వం హామీ ఇస్తున్నది. అయినా ఈ ప్రతిష్టంభన ఎందుకు?

ఒకటి మొదట అర్థం చేసుకోవాలి. ఈ దేశంలో 20 కోట్ల రైతు కుటుంబాలు ఉన్నాయి. ఇంకా ఎక్కువే కావచ్చు. ఇంతటి విశాల దేశంలో కేవలం పంజాబ్, హరియాణాలు, కొద్దిగా పశ్చిమ యూపీ నుంచి.. ప్రధానంగా అవిభక్త పంజాబ్ నుంచే ఈ ప్రతిఘటనలు, నిరసనలు ఏమిటి? అయినా ఇదేదో జాతీయోద్యమం అన్నట్టు చిత్రించకూడదు. ఢిల్లీకి జలుబు చేస్తే మనం కూడా తుమ్మవలసిన అవసరం లేదు. పత్రికలు, టీవీ చానళ్లు అక్కడ ఎక్కువ ఉంటాయి కాబట్టి ప్రచారం వస్తుంది. కానీ అక్కడివాళ్లకేమీ ఉండదు. మనమే ఇక్కడ ఉండి భూతద్దంలో చూస్తున్నాం. ఇంత విశాల దేశంలో మంచివీ, అవసరమైనవీ కొన్ని కొన్ని చట్టాలు వచ్చినప్పుడు కూడా కొన్ని ప్రాంతాలలో భయాలూ అపార్థాలూ వచ్చే అవకాశం ఉంది. ఇప్పుడు అలాంటి అవిభక్త పంజాబ్ రాష్ట్రంలో, అంటే పంజాబ్, హరియాణాలలో అదే జరుగుతోంది. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన కొత్తలోనే అక్కడ ఒక చట్టం తెచ్చి, దానితో మండీలు అని గొప్పగా పెద్ద ఎత్తున ఏర్పాటు చేశారు. ప్రతాప్ సింగ్ ఖైరాన్ ముఖ్యమంత్రిగా, చౌతూరామ్ వ్యవసాయమంత్రిగాను ఉండగా అది జరిగింది. వారిద్దరూ కూడా రైతు మంచినీ కోరినవారు. సంక్షేమాన్ని ఆకాంక్షించినవారు. ఆ రోజుల్లో దేశంలోని ఏ రాష్ట్రంలోనూ జరగనంత మంచినీ రైతులకు చేసిపెట్టారక్కడ. ఇక మండీల నాయకులు కూడా అంతే. వీరు రాజకీయంగా, సామాజికంగా, ఆర్థికంగా పలుకుబడి ఉన్నవాళ్లు. మహారాష్ట్రలో చెరుకు కర్మాగారాల నిర్మాహకుల మాదిరిగా అన్నమాట. వారేమీ చెడ్డవారు కాదు. రైతు కుటుంబాలకు ఎంతో మంచి చేసినవారే.

మార్కెటింగ్ చట్టాలలో ఇవాళ ఏం చేశాం! ఒకటి- రైతు తన పంటను మండీలలోనే అమ్ముకో నక్కరలేదు. ఎక్కడ సౌలభ్యంగా ఉంటే, ఎక్కడ ధర ఎక్కువ ఉంటే, తనకు సంతోషం కలిగించే చోటు ఎక్కడైనా అమ్ముకో వచ్చునని అన్నాం. అంటే మండీల గుత్తాధిపత్యం సడలిపోయినట్టే కదా! వందలో పది పోతే 90కి పడిపోయినట్టే కదా! 70 అయితే ముప్పయ్యే పడిపోయినట్టే కదా! మొత్తంగా మండీల నాయకుల ప్రభావం తగ్గిపోతుంది. రైతులేమో ఈ మండీల నాయకులకు విధేయులుగా ఉన్నారు. ఎక్కడో మండీయే అన్నం పెడుతున్నదన్న భావన. రెండోది- మండీలలో అమ్ముకోకపోతే సెన్ చెల్లించనవసరం లేదని చెబుతున్నాం, రైతులకు అనుకూలంగా. ఇందువల్ల మండీల ఆదాయం పోతుంది.

ఇక అపోహ గురించి: ఒక బలమైన అపోహను

ఆ ఆవేదన నిజం..

పంజాబ్ రైతుల మనసులలో నాటారు. దేశంలో గోధుమ, బియ్యం ప్రధానంగా ప్రభుత్వం సేకరించేది పంజాబ్, హరియాణాల నుంచే. బియ్యం ఇక్కడే ఎక్కువ. అయినా ఇక్కడ నుంచి కంటే, అక్కడ నుంచే బియ్యం సేకరణ ఎక్కువ. అక్కడ బియ్యం తినే వాళ్లుండరు. అయినా అది మనం ఇక్కడ ఉత్పత్తి చేసుకునే తరహా బియ్యం కాదు. ముతక బియ్యం. తెలుగు ప్రాంతాలలో ఉత్పత్తి చేసే బియ్యం రెండు రకాలు. సన్న బియ్యం. ముతక బియ్యం. ఇందులో సన్నబియ్యం మనం ఉంచుకుని, ముతక బియ్యం సరఫరా చేస్తాం. కానీ దేశంలో వరి, గోధుమ అవసరానికి మించి ఉత్పత్తి అవుతోంది. ఫలితం మార్కెట్లో రేటు బాగుండడం లేదు. ఒకప్పుడు ప్రభుత్వం చెల్లించే ధర కంటే, మార్కెట్లో ధర ఎక్కువ. కానీ పడేళ్లుగా మార్కెట్లో ధరే తక్కువగా ఉంది. కాబట్టి ఈ చట్టాలు తెచ్చి కనీస మద్దతు ధర ఎత్తేస్తారనీ, సేకరణ నిలిపివేస్తారనీ అపోహ రేగింది. ఇప్పుడు ఆ మూడు చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా ఉన్న వాళ్లంతా ప్రధానంగా, నా ఉద్దేశంలో 99 శాతం, వరి, గోధుమ రైతులే. కాబట్టి ఇలా అపోహలు, అపార్థాలు ఉన్నప్పుడు రాజకీయ కారణాలు కూడా వెనుక ఉంటాయి. పైగా, యాభయే ఏళ్లుగా నష్టపోతూనే ఉన్నాం, బాధలు పడుతూనే ఉన్నాం

అన్న బాధ రైతాంగంలో ఉంది. ఇలాంటి సమయంలో ఒక్కసారి వ్యవసాయరంగంలో వేడిపుడితే ఏమవుతుంది? రాజకీయ పక్షాలు కూడా అధికారంలో ఉంటే ఒకరకంగా, విపక్షంలో ఉంటే ఒక రకంగా మాట్లాడుతుంటాయి. వీటన్నిటి ఫలితమే ఆ ప్రతిష్టంభన.

నెల దాటిపోయింది. ఢిల్లీ పరిస్థితులను బట్టి ఉద్యమం పీరుతో అక్కడికి వచ్చిన 25మంది వరకు రైతులు దుర్మరణం పాలయ్యారు. రైతులకు మద్దతుగా అంటూ ఒక న్యాయవాది ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు. ఖలిస్తాన్ వాదుల చేతులలోకి ఉద్యమం వెళ్లిపోతున్నదన్న మాట మరొకటి. అంటే రోజులు గడిచే కొద్దీ కొత్త కొత్త కోణాలు కనిపిస్తున్నాయి. కాబట్టి ఈ సమస్యకి పరిష్కారం ఏమిటి? ఎప్పుడు?

ఇక్కడ ఓ మూడు అంశాలు ఉన్నాయి. ఒకటి- రైతు ఉద్యమాన్ని రొమాంటిక్ గా చూడడం సరికాదు. వాస్తవాలను సాకల్యంగా, హేతుబద్ధంగా, చర్చ, తర్కాల పునాదిగా చూడాలి. అలా కాకుండా మా రైతు, మా వర్గం అంటూ ఉద్వేగంతో వ్యవహరిస్తే వాస్తవాల దగ్గరకి వెళ్లలేరు. రెండు- నేను మొదటి నుంచి కూడా బలవన్మరణాలను గట్టిగా వ్యతిరేకిస్తూనే ఉన్నాను. ఆత్మహత్యల రాజకీయం చాలా ప్రమాదం.

రైతు ఉద్యమాన్ని రైతు ఉద్యమంగానే చూడాలని, దానిని జాతీయోద్యమం అన్నట్లు చిత్రించడం సరికాదని అంటున్నారు డాక్టర్ ఎన్. జయప్రకాశ్ నారాయణ్ (ఐఎఎస్). ఢిల్లీలో జరుగుతున్న రైతు ఉద్యమం పంజాబ్, హరియాణా రైతులదేనని, కొన్ని భయాలు, అపోహల వల్లనే అది రూపుదిద్దుకుందని కూడా అన్నారు. అయినా ఢిల్లీకి జలుబు చేస్తే మనం తుమ్మవలసిన అవసరం లేదన్నారు. కేంద్రం తెచ్చిన ఆ మూడు వ్యవసాయరంగ సంస్కరణ జల్లులతో రైతుకు సంకెళ్లు తెగిపోతాయని ఆశించవచ్చునని ఆయన చెబుతున్నారు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత కూడా బంద్లు, రాస్తారోకోలు సరికాదని అంటున్నారు. మిగిలిన ఏ రంగంలోను లేని ఆంక్షలు రైతులకు మాత్రం ఎందుకు విధిస్తున్నారని ఆయన ప్రశ్నించారు. ఆ ఆంక్షల నుంచి రైతును గట్టెక్కించి, అదనపు ఆదాయం చేకూర్చడమే కేంద్ర ప్రభుత్వ లక్ష్యమని ఆయన నమ్ముతున్నారు. కనీస మద్దతు ధరకీ, చట్టానికీ సంబంధం ఉండదనీ, గోధుమ-వరికి తప్ప మిగిలిన పంటలకు కనీస మద్దతు ధర వల్ల ఒక్క రూపాయి ఆదాయం కూడా పెరగదని ఆయన తేల్చి చెప్పారు. చిన్నరైతులు పంటను ఎక్కడికో పట్టుకెళ్లి ఎలా అమ్ముకుంటారన్న ప్రశ్న అర్ధరహితమని, ఒకచోట పంట ధర పెరిగితే అన్నిచోట్లా పెరుగుతుందని, ఇది ఆర్థిక సూత్రమని చెబుతున్నారాయన. బానిసత్వంలో ఉండొద్దని, సంకెళ్లు తెగిపోవాలనే ఎవరైనా కోరుకుంటారని చెబుతూ, అవి కొనసాగాలని కోరుకునే వారు ఎవరూ ఉండరని ఆయన చెప్పారు. యథాతథ స్థితిలో, సంకెళ్లలోనే ఉండాలంటూ రోడ్లకేవారు ఉండరని కూడా చెప్పారు. ఈ ఉద్యమంలో ఆవేదన ఒక వాస్తవమే అయినా, రైతుల ఆలోచన ప్రశ్నార్థకంగానే ఉందని ఆయన స్పష్టం చేశారు. డాక్టర్ జేపీతో జాగృతి జరిపిన ముఖాముఖి పాఠకుల కోసం..

ఆలోచన ప్రశ్నార్థకం

స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తొలినాళ్లలోనే డాక్టర్ అంబేద్కర్ సుస్పష్టంగా చెప్పలేదా! ఆనాడు చేశారంటే, తెల్లవాళ్లు మనకి ప్రాథమిక హక్కులు ఇవ్వలేదు. ఓటు హక్కు ఇవ్వలేదు. ఏ హక్కు ఇవ్వలేదు. కాబట్టి వాటిని సాధించుకోవడానికి రకరకాల మార్గాలు అనుసరించారప్పుడు. ఇప్పుడు స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. మనం ఎన్నుకున్న ప్రభుత్వం ప్రాథమిక హక్కులు ఇచ్చింది. ఓటు హక్కు ఇచ్చింది. కాబట్టి హింస, నిరాహార దీక్షలు, బలవన్మరణాలు, ఇతరుల హక్కులకు భంగం కలిగిస్తూ చేసే బంద్లూ రాస్తారోకోలూ ఆధునిక వ్యవస్థలో సరికాదు. స్వతంత్ర సమాజంలో, రాజ్యాంగ బద్ధ పాలనలో సరైనవి కాలేవు. దురదృష్టవశాత్తు దేశంలో ఏ రాజకీయ పార్టీ డాక్టర్ అంబేద్కర్ మాటను పాటించడం లేదు. కాబట్టి చర్చలో, సమస్య పరిష్కారంలో ఉద్విగ్నతకు చోటివ్వడాన్ని నేను పూర్తిగా వ్యతిరేకిస్తాను. అసలు విషయం పక్కదోప పడుతుంది కదా! మూడు- మనది సంక్షిప్త సమాజం. ఎన్నో వర్గాలూ, భాషలూ, మరెన్నో సంస్కృతులు. అయినా మనం సమైక్యంగా ఉండడం అత్యద్భుతం. అయినా కొన్ని భిన్నాభిప్రాయాలు ఉంటాయి. ఒకప్పుడు ఖలిస్తాన్ ఉద్యమం ఉంది. ఈశాన్యంలో అలజడి ఉంది. అయినా గానీ రైతు సమస్యను రైతు సమస్యగానే చూద్దాం. రైతు వేదన గొప్ప వాస్తవం. ఆ వేదన

మూలాలను బట్టి పరిష్కారాలను అన్వేషించాలి. అర్థమయ్యేటట్లు వారికి చెప్పాలి. రెచ్చగొట్టి ఉద్యోగానికి తావివ్వకూడదు. నేను ప్రభుత్వాన్నీ, పత్రికలనీ కోరేదేమిటంటే ఎవరికి ఎవరినీ దూరం చేయకండి. అంతకంటే రైతుకు అన్యాయం జరుగుతోందని అంతా ఒప్పుకుంటున్నాం కదా! వాళ్లకి న్యాయం జరగాలనే కదా మన కోరిక. ఇందుకు రెండు ప్రధాన మార్గాలు ఉన్నాయి.

ఒకటి: ప్రభుత్వం దుర్మార్గంగా వేసే సంకెళ్లు తొలగించి, రైతుకు ఆర్థిక స్వేచ్ఛ కల్పించాలి. ఇప్పుడు కేంద్రం తెచ్చిన ఆ మూడు చట్టాలు అలాంటి ఆర్థిక స్వేచ్ఛను ప్రసాదించడానికి ఉద్దేశించినవే. ఇప్పటిదాకా రైతాంగానికి దశాబ్దాలుగా జరుగుతున్న అన్యాయాలను ఆపడానికి చేసిన ప్రయత్నమిది. అయితే ఇవి కూడా సరిపోవనే అంటున్నాను నేను. ఇవికాక, రైతాంగానికి అదనంగా లబ్ధి చేకూర్చే రీతిలో ప్రభుత్వ విధానాలు ఉండాలి. ఈ దిశగా కొన్ని ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి కూడా. ఇంకా చేయాలి. సంకెళ్లు అంటే- మీరు ఉత్పత్తి చేసినదేదైనా ఇక్కడే అమ్మాలన్న ఆంక్ష రైతుకు తప్ప మిగిలిన ఏ రంగంలో అయినా చూస్తామా! ఒక పెన్సిల్, ఒక కంప్యూటర్, ఒక యంత్రం ఉత్పత్తి చేస్తే ఫలానా చోట తప్ప అమ్మారని చెబుతున్నామా? వీళ్లకే అమ్ముకోవాలని

నిర్దేశిస్తున్నారా? ఒక టీచర్నీ, ఒక ఇంజనీర్నీ మీ సేవలు ఒక పరిధికేనని ఎవరైనా శాసిస్తున్నారా? ఒక డాక్టర్ని ఇక్కడే వైద్యం చేయాలనీ, లేదా ఒక ఆర్మితెక్నిక్ ఇండుకోసమే పని చేయాలనీ లక్షణభేదాలు గీసిపెడుతున్నదా ప్రభుత్వం? అలాగే వ్యాపారం. ఈ వ్యాపారమే చేయాలనీ, ఇక్కడే చేయాలనీ ఆదేశిస్తున్నారా? మరి రైతులకు మాత్రమే ఈ నిబంధన ఏమిటి? రైతులకు అన్యాయంగా పడిన సంకెళ్లను తెంచడానికే ఆ చట్టాలు తెచ్చారు. కానీ ఈ విషయాలు రైతుకు అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పడంలో ఎక్కడో లోపం జరిగింది. ఇక పత్రికలు, టీవీ చానళ్లు చూస్తుంటే

మరీ వింతగా ఉంది. ఆ ఉద్యమాన్ని అందమైన దృశ్యంగా చిత్రీకరించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. కానీ ఈ వర్ణనలలో కూరుకుపోతూ అసలు సంక్షోభానికి కారణం ఎక్కడ ఉంది? ప్రభుత్వాల పాత్ర ఏమిటి? ఈ చట్టాల వల్ల రైతుకు ఆధిక ధర లభిస్తుందా? లేదా? వంటి చర్చకు చోటు తగించేస్తున్నారు. అక్కడే వండుకుని తినడం, చలిలో పడుకోవడం.. ఉద్యోగంగా చెబుతున్నారు. ఆ నినాదాలు, హడావుడి దృశ్యీకరిస్తున్నారు. దీనితో రైతు సంక్షేమం అన్న ఆశయం తెర వెనక్కి పోతోంది.

ఇంతకు ముందు శరద్జోషి, మహేంద్ర సింగ్ తికాయత్ వంటి వారు రైతు ఉద్యమాలు నడిపారు. ఇవాళ ఉద్యమం వాటి కంటే ఏ విధంగా భిన్నమైనదంటారు?

నా ఆలోచనలను ప్రభావితం చేసిన ఇక్కడి పెద్దలలో శరద్జోషి ఒకరు. ఆయన నాకు మిత్రుడు, గురువు కూడా. వ్యవసాయం, రైతు సంక్షేమం వంటి అంశాలలో ఆయనకు మించిన దూరదృష్టి కలిగిన

పెరిగే వెసులుబాటు కల్పించి, మా ఆదాయం పెరిగే మార్గాలు మూసేసి సంకెళ్లు వేయకండి. ఈ సంకెళ్లు, గుదిబండలు తొలగిస్తే మేమే మా కాళ్ల మీద నిలబడతాం. అనేది ఒక పంథా. ఇది శరద్ జోషి ధోరణిలోనిది. నిజమే, ప్రభుత్వం నుంచి సాయం పొందే హక్కు దేశ ప్రజలందరికీ ఉంది. రెండో రకం ధోరణి: ఇది తికాయత్ గారిది. ఆత్మవిర్భరత, స్వావలంబన వంటి వాటి జోలికి వెళ్లకుండా ఉచితాలు కోరుకుంటారు. సబ్సిడీలు కావాలంటారు. మరొకటి ఇవ్వండి అని కోరతారు. ఇవాళి ఉద్యమ పోకడలో తికాయత్ కనిపిస్తాడు. అయితే ఈ రెండు ధోరణులు రైతు శ్రేయస్సు కోసమే. మొదటిది మాత్రం రైతుల సమస్యలన్నీ ప్రభుత్వం పరిష్కరించజాలదని నమ్ముతుంది. ఆర్థిక స్వేచ్ఛ ప్రధానమంటుంది. రాజ్యాంగంలోని 12-1జి ఇస్తున్న స్వేచ్ఛను రైతుకు లేకుండా చేయవద్దు అంటుంది. రైతుకు సంకెళ్లు ఉన్న వాస్తవాన్ని అంతా అంగీకరిస్తున్నారు. నేనే కాదు, ఎందరో ఆర్థికవేత్తలు ఇదే నిజమని చెబుతున్నారు.

స్వేచ్ఛ అవసరం లేదని మీరు అనుకున్నంత మాత్రాన ఎవరికీ ఆ అవసరం లేదని ఎలా అంటారు? నిజానికి ఇది పంజాబ్ రైతుల సొంత వ్యవహారం కానేకాదు. నాది, మీది కూడా. చట్టాలతో పంటను ఎక్కడైనా అమ్ముకోవచ్చుననే స్థిరంగా చెబుతోంది. మండీలలో మద్దతు ధర బాగా ఉంటే అక్కడే అమ్ముకోవచ్చు. ఎవరూ వద్దనడం లేదు. ఇంతవరకు మండీలకే అమ్మాలని చట్టం. మండీల కంటే బయట ఎక్కువ ధర వస్తే అక్కడ అమ్ముకోవచ్చు అని ఇప్పుడు అంటోంది. బయటే అమ్మి, మండీలను వదిలివేయ మని అనడం లేదు. బయట అమ్ముకోవడానికి అవకాశం ఇస్తోంది. బాగుంటే, ఇష్టమైతేనే అమ్ముకోవచ్చునంటున్నది. ఎక్కడ ధర వస్తే అక్కడ అమ్ముకోవంటున్నది. అంటే అంక్షలు ఎత్తేశారు.

మధ్య దళారీలు, దళారీ వ్యవస్థ పోవాలన్నది చిరకాల నినాదం. అయితే ఈ నినాదం నీడలో రైతుల కొన్ని వాస్తవిక సమస్యలు కూడా, దళారీ వ్యవస్థతో సంబంధం లేనివి- మరుగున ఉండి

గోధుమ, వరి రైతులే ఈ చట్టాలను వ్యతిరేకిస్తున్నారు. కనీస మద్దతు ధర గురించి పట్టుపడు తున్నారు. చట్టబద్ధం చేయాలంటున్నారు. కానీ ఇది రైతాంగం మొత్తం సంక్షేమాన్ని కోరే ఉద్యమమే అయితే 21 వరకు పంటలకే పరిమితమైన కనీస మద్దతు ధరను మిగిలిన పంటలకు వర్తింప చేయాలన్న డిమాండ్ ఎందుకు రావడం లేదు?

కనీస మద్దతు ధర వల్ల ఏ పంటకీ అదనంగా ఒక్క రూపాయి కూడా ఆదాయం పెరగదు. అన్నీ నామమాత్రమే. కనీస మద్దతు ధర పరిధిలో ఉన్న పంటలను కూడా నామమాత్రంగానే కొనుగోలు చేస్తారు. అది పేరుకే. ఈ వస్తువు నా దగ్గర ఉంది అని చెబితే కొనే నాథుడు లేడు. కనీస మద్దతు ధరతో కాస్త మేలు జరుగుతున్నది గోధుమ, బియ్యం ఉత్పత్తులకే. పెట్టుబడి మీద ఓ పదిరూపాయలు అదనంగా వస్తాయేమో! అదీ చాలదు. ఇక పత్తి వంటి పంటల మీద ఖర్చులు కూడా తిరిగి రావు. చాలా మద్దతు ధరలు కాగితం మీదనే ఉన్నాయి.

వారు దేశంలో ఇంకొకరు లేరు. పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలు రాకపోవడానికి కారణం ప్రభుత్వ విధానాల వల్లనేనని ఈ దేశంలో ఎలుగెత్తి చాటిన మొదటి వ్యక్తి జోషి గారు. సాధికారికంగా, వాస్తవిక ఆధారాలతో ఈ విషయం వెల్లడించారాయన. ఈ దేశంలో రైతు ఉద్యమ ధోరణులు రెండు రకాలు. నాకు ఆర్థిక స్వేచ్ఛను ఇవ్వండి. మార్కెట్లో ధర

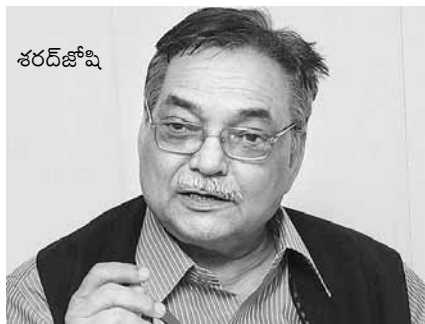
దీనిని కాదనే అవకాశమే లేదు. వాస్తవాన్ని గమనించిన ప్రభుత్వం ఇన్నాళ్లకు మేల్కొని చెంపలు మేుకుని ఈ మూడు చట్టాలు చేసింది. వచ్చిన చట్టాలు ఏం అడ్డుతాలు చేసి చూపుతాయో వేచి చూడాలి. వీటితో నష్టం ప్రశ్న అయితే లేదు.

మూడు చట్టాలతో దళారీ వ్యవస్థకు చోటు ఉండదని, రైతే నేరుగా పంటను అమ్ముకోవచ్చునని ప్రభుత్వం చెబుతున్నది. కానీ పాత పద్ధతే మేలు. అంటే చట్టాలు రాని క్రితం పరిస్థితే చాలానన్నట్టు ఉద్యమకారులు చెబుతున్నారు. ఇదెంత వరకు వాస్తవం?

సంకెళ్లు కావాలనీ, మేమంతా వాటి మధ్యనే ఉంటామనీ రైతులందరి తరపున చెప్పే హక్కు వాళ్లకి లేదు. అందోళన చేస్తున్నవారు పంజాబీలు. వారి ఇష్టం మేరకు ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేత సంకెళ్లు వేయించుకోవచ్చు. వేరేవారిని ఎందుకు బాధించడం?

పోతున్నాయి. అసలు దళారీ వ్యవస్థను నిర్మూలించే రైతాంగ సమస్యలన్నీ సమసిపోతాయా?

కావు. అసలు దళారీ అన్న పదాన్ని జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోవాలి. ఆ వ్యవస్థని ప్రపంచమంతటా విధిగా భావిస్తారు. ఉత్పత్తిచేసే వాడికీ, కొనుగోలు దారుడికీ నడుమ ఎవరూ లేకపోతే అసలు ఆర్థిక వ్యవస్థలో కదలికే ఉండదు. ఒక సబ్బు తీసుకోండి! ఫ్లాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్లి మనం కొనడం సాధ్యం కాదు. హోల్సేల్ వర్తకుడు, డిస్ట్రిబ్యూటర్ రిటైలర్, రవాణా చేసేవాడు... పేరు ఏదైనా ఒక మధ్యవర్తి అనివార్యం. కానీ ఇక్కడ వీళ్లు ఎక్కువైపోయారు. పైగా గుత్తాధిపత్యం సంపాదించారు. దీనినే ఆ మూడు చట్టాలలోని మార్కెటింగ్ చట్టం అరికడుతోంది. అంతేకాదు, దళారీల మధ్య పోటీ పెంచుతుంది. అప్పుడు రైతుకు ఆదాయం పెరుగుతుంది. వినియోగదారుడికి భారం తగ్గుతుంది. ఇప్పుడు ఎలా

శరద్జోషి

ఒక అంచనా ప్రకారం దేశంలో నాలుగు లక్షల మంది వరకు రైతులు బలవన్మరణాలకు పాల్పడ్డారని తెలుస్తోంది. కానీ ఈ అంశం ఢిల్లీ రైతుల ఆందోళనలో కనీసంగా కూడా ఎందుకు ప్రస్తావనకు రావడం లేదు? కానీ రైతుల బలవన్మరణాల గురించి ఏ ఒక్కరోజు తీవ్రంగా ఆలోచించని పార్టీలు, మీడియా ఇప్పుడు ఎందుకు లక్కడ రైతులకు మద్దతు పలుకుతున్నాయి?

ప్రపంచంలో ప్రజాస్వామ్య రాజకీయాలలో దురదృష్టం ఏమిటంటే- ఎక్కడైనా జనం తిరగబడ్డారంటే, అక్కడ నాలుగు ఓట్లు ఉన్నాయంటే, అదే చాలు. మంచిచెడ్డలు అక్కరలేదు. విషయం ఏమిటో అసలే అక్కరలేదు. సందిట్లో సదేమియా అన్న సంస్కృతి పెరిగిపోయింది. ఇంతకు ముందు అనుకున్నట్లు ఒక రాజకీయ పక్షం అధికారంలో ఉండగా ఒకటి అంటుంది. విపక్షంలో కూర్చుంటే ఒక మాట అంటుంది. ఇవాళ ఒక మాట, రేపు వేరొక మాట. ఉదాహరణకి: తెలంగాణ ప్రభుత్వం ఇప్పుడు ఏమని ప్రకటించింది? రైతులు పండించిన పంటంతా ప్రభుత్వం కొనడం ఎలా సాధ్యం అంటున్నది. మరి, ఇదే కదా కేంద్రం తెచ్చిన చట్టం చెబుతున్నది! మీకు ధర వచ్చిన చోట అమ్ముకోవాలని చెబుతోంది. కేంద్రం చట్టం కూడా అదే కదా చెప్పింది! తర్జుం ఉపయోగిస్తే ఒకరకంగా మాట్లాడతాం. రాజకీయం కోసం మరొక రకంగా మాట్లాడతాం. అసలు పంట పండించే రైతు అంతరంగం ఏమిటి? తన కష్టానికి తగిన ఫలితం. అందుకు అతడికి ఇష్టమైన చోట అమ్ముకునే స్వేచ్ఛ ఉండాలి. అందుకు ఇప్పుడున్న సంకెళ్లు పోవాలి. అంతేతప్ప, ప్రపంచంలో ఎవరైనా బానిసత్వం ఉండాలని, తాను బానిసత్వంలోనే కొనసాగాలని కోరుకుంటాడా? బానిసత్వం కోరుకుంటూ రోడ్లకివెళ్ళని ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా చూస్తామా! అసలు ఇంతవరకు జరిగిన పోరాటాలన్నీ సంకెళ్లు తెంచుకోవడానికి కాదా! అలాగే, సంకెళ్లు తీసేశాం, హక్కులు ఇచ్చేశాం అంటేనే చాలదు. వారి ఆరోగ్యం, వారి పిల్లల విద్య, వనిచేసే స్థలంలో భద్రత వీటి మాటేమిటి? అవన్నీ నిజమే. కానీ ముందు సంకెళ్లు పోవాల్సిందే. తరువాత అంతకు మించి పొందాలి. ఇది ఆలోచించాలి. కానీ అది జరగడం లేదు. ఇందుకు పత్రికల బాధ్యత కూడా ఉంది. చాలా పత్రికలు గుడ్డిగా రాస్తున్నాయి. రైతుల ఉద్యమాన్ని రొమాంటిక్ చేస్తున్నాయి. చానళ్లు అరుపులు, కేకల చర్చలకే పరిమితమవుతున్నాయి. చట్టాల వల్ల లాభాల గురించి బేరీజు వేయడం లేదు. ఎనభయ్యే శాతం ఇలాగే ఉన్నాయి. ముందుచూపు లేదు. అవగాహన లేదు. అయితే నేను ఎవరి చిత్తశుద్ధిని శంకించడం లేదు. ఉన్న పరిస్థితి మారాలనే అంటున్నాను.

ఉంది? కొన్ని వ్యవసాయోత్పత్తులను మనం బయట వంద రూపాయలకు కొంటే, రైతుకు వెళ్లేది 25 రూపాయలే. కొన్ని పంటలయితే వది రూపాయలే కూడా. అదే మధ్యవర్తుల మధ్య పోటీ పెరిగితే రైతుకు యాభయ్యే రూపాయలు దక్కుతాయి. ఇప్పుడు మార్కెట్లు మాఫియాల చేతులలోకి పోయాయి. అందుకే ఈ చట్టాలు మార్కెటింగ్ వ్యవస్థను ఆధునికీకరించేందుకు ఉపకరిస్తాయి. ఇదంతా అర్థం కావడానికి కొంత సమయం పడుతుంది. పైగా ఇది విస్తృతమైన సమస్య. నిజానికి ఈ దేశంలో సగం జనాభాకు చెందిన సమస్య. రైతుకు ఆదాయం ముఖ్యం. ఈ చట్టం దానికి హామీ ఇస్తున్నది. ఒక ఉదాహరణ. మన రాష్ట్రంలో పండే ఒక రకం సన్న బియ్యం ధర 2012లో బస్తాకు 750 రూపాయలకు పడిపోయింది. ఇదే బియ్యం అటు కర్ణాటక, ఇటు మహారాష్ట్రలో 1200 ధర పలుకుతోంది. కానీ పాత చట్టాల వల్ల రవాణా మీద ఆంక్షలు. ఇక్కడ కొనేవాడు లేదు. అలా అని నిల్వ చేయలేరు. అంటే తెగసమ్ముకోవాలి. అప్పుడు నేను, ఇంకొంతమంది సంకేతాత్మకంగా చేతులకు సంకెళ్లు వేసుకుని వెళ్లి సరిహద్దులలో అటు మహారాష్ట్ర, ఇటు కర్ణాటక ప్రాంతాలలో ధాన్యం అమ్మాలి. దీనితో కొద్దిరోజులలోనే అదే ధర ఇక్కడా ఇచ్చారు. రూ. 3,600 కోట్లు అదనపు ఆదాయం వచ్చింది రైతులకి. దీనిని ఎలా కాదంటారు? ప్రభుత్వం చాలా చేయాలన్నది సరైన వాదన. ఇంకా చాలా చేయాలి అంటూనే, ఇప్పుడు చేసినదానిని కూడా కాదనడం, చేయకుండా ఆపేయాలనడం సరైన వాదన అనిపించు

కోదు. ఈ రెండింటికీ చాలా తేడా ఉంది.

రైతు ఉద్యమాలంటే సిద్ధంలో కీలకంగా ఉండే కౌలు రైతుల, రైతుకూలీల సమస్యలను కూడా ప్రస్తావిస్తూ ఉంటాయి. ఢిల్లీలో రైతులు వీరి గురించి ఎందుకు ప్రస్తావించడం లేదు?

ప్రస్తావించడం లేదు. కానీ ఇందుకు నేను తప్పు పట్టను. అన్ని సమస్యలు ఒకేసారి పరిష్కారం కావు. ఏ చట్టమైనా, ఉద్యమమైనా ఏకకాలంలో పరిష్కారాన్ని అందించలేవు. ఇక, నేను కౌలురైతునే అనుకుందాం. శిస్తు యజమానికి ఇచ్చి మిగిలినది అమ్ముకుంటాను. ఇప్పుడు మార్కెట్లో ధర పెరిగే అవకాశం వచ్చింది. అది కౌలు రైతుల ఉత్పత్తికి వరిస్తుంది. చిన్నరైతుకీ, పెద్ద రైతుకీ అందుతుంది. చిన్నరైతు పక్క రాష్ట్రానికి తీసుకుపోయి అమ్ముకుంటాడా అంటూ కొందరు విమర్శిస్తున్నారు. ఇది సరైన అవగాహన కానేకాదు. ఒక వస్తువుని మీరు ఎక్కువ ధరకు అమ్ముకున్నారు. వెంటనే నా వస్తువుకీ ధర పెరుగుతుంది. ప్రతివారు పక్క రాష్ట్రానికో, దేశానికో పోయి ఉత్పత్తిని అమ్మారు. కానీ ఆ వస్తువుని రవాణా చేసే అవకాశం ఉండి, ఆంక్షలు లేకుంటే అన్ని చోట్లా దాని ధర సమానమే అవుతుంది. అంటే ధర పెరుగుతుంది. ఇది ఆర్థిక సూత్రం. కాబట్టి మంచి ధర రావడానికి చిన్నాపెద్దా తేడా ఉండదు. ఈ అంశం గురించి ఢిల్లీలో ఆందోళన చేస్తున్నవాళ్లు ఆలోచించడం లేదు. రైతులలో ఆవేదన ఉంది. కానీ ప్రయోజనాల గురించి వట్టింతుకోవడం లేదు. ఇది నేను స్పష్టంగా చెబుతున్నాను. వారికి చిత్తశుద్ధి ఉంది. కనీ కూడా

ఉంది. నాయకత్వం రైతాంగానికి ఏం కావాలో యోచించాలి. ఇంకా ఏం కావాలో ప్రభుత్వాన్ని అడగాలి. అవి పొందాలి. కనీ వేరు, విజ్ఞత వేరు. ఆర్థి వేరు, అవగాహన వేరు. ఎంతో కొంత మేలు జరుగుతూ ఉంటే వద్దనడం విజ్ఞత కాదు. అందుకే శరద్ జోషి వంటి నాయకులు రావాలి.

వాళ్లు నన్ను అడిగితే- ఇప్పుడు వచ్చిన స్వేచ్ఛను, ప్రయోజనాలను పొందండి. తరువాత, ఈ స్వేచ్ఛ చాలదు. మాకు సుదీర్ఘకాలంగా అన్యాయం జరిగింది. సేద్యం ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా కష్టతరమే. మిగతా వ్యాసంగాల వంటిది కాదు. మాకు ఎప్పుడూ నష్టమే. కాబట్టి ఆ ప్రయోజనాలతో పాటు అదనంగా నాలుగైదు ప్రయోజనాలు సమకూర్చండి అని ప్రభుత్వాన్ని కోరమని చెబుతాను. కానీ వారు అలా అడగడం లేదు. చట్టాలు రద్దు చేయమంటున్నారు. చట్టంలో కనీస మద్దతు ధరను చేర్చమంటున్నారు. కానీ కనీస మద్దతు ధరకీ, చట్టానికి సంబంధం లేదు.

బఫర్ స్టాక్స్ కీ, పంట దిగుబడికీ మధ్య ఎలాంటి సమతుల్యం ఉండాలంటారు?

ఆర్థికవేత్తలు, ఆహార రంగ నిపుణులు చెబుతున్నదాని ప్రకారం మనదేశంలో దాదాపు 15 మిలియన్ టన్నులు - కోటీ యాభయ్యే లక్షల టన్నులు - ఉన్నాయి. ఇవి చాలు, ఈ నిల్వలతో ఎలాంటి కొరతనైనా దేశం ఎదుర్కోనవచ్చు. ఈ సంవత్సరం మన దిగుబడి ఎంత? ఎనిమిది కోట్ల 30 లక్షల టన్నులు. ఇవాళ ఆహార కొరత ఎక్కడ ఉన్నా ఆర్డర్

మిగతా 14వ పుటలో..

ఢిల్లీ దీక్ష వెనుక కుట్ర

పంజాబ్‌లో జాతీయ భావాలుగల రైతు సంఘాలు లేవని, అక్కడి రైతు నాయకులు వామపక్ష భావజాలంతో పనిచేస్తున్నారని, అందుకే నూతన వ్యవసాయ చట్టాల రద్దు కోరుతూ ఉద్యమం చేస్తున్నవారిలో ఆ రాష్ట్రానికి చెందిన రైతులే ఎక్కువగా ఉన్నారని స్పదేశీ జాగరణ్ మంచ్ అఖిల భారత సహ సంఘటనా కార్యదర్శి సతీష్ కుమార్ అన్నారు.

జాగృతి జరిపిన ముఖాముఖీలో సతీష్ మాట్లాడుతూ.. దేశవ్యాప్తంగా కొన్ని వామపక్ష రైతు సంఘాలు రైతులను తప్పుదారి పట్టించి ఈ ఉద్యమంలోకి నెడుతున్నాయని అన్నారు. వారి లక్ష్యం సమస్యను పరిష్కరించడం కాదని, కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని ఇరకాటంలో పెట్టడమేనని చెప్పారు. దేశద్రోహం కేసుల్లో జైలు శిక్ష అనుభవిస్తున్న వారిని విడుదల చేయాలని డిమాండ్ చేయడం వెనక మరో షాహిన్‌బాగ్ కుట్రలేదని కొట్టిపారేయలేమన్నారు. అంతేకాదు, రైతు ఉద్యమానికి కెనడా, యూకే, అష్టేలియా ఇంకా ఇతర దేశాల నుండి కోట్లాది రూపాయలు అందుతున్నాయని కూడా సతీష్ ఆరోపించారు. పంజాబ్‌లోని దళారులు (మండీ ఏజెంట్లు) ఈ ఉద్యమానికి నిధులు సమకూరుస్తున్నారని కూడా చెప్పారు. ఢిల్లీకి చెందిన సతీష్ పంజాబ్ సహ ప్రాంత ప్రచారక్ గా పనిచేశారు.

ముఖాముఖీ పూర్తి వివరాలు పాఠకుల కోసం..

భారతదేశంలో సాగులేని ప్రాంతం దాదాపు లేదు. కానీ, ఎన్‌డీఏ ప్రభుత్వం తీసుకువచ్చిన వ్యవసాయ సంస్కరణ చట్టాలకి పంజాబ్‌లోనే మొదట ఎందుకు నిరసన మొదలయింది? వీరు ప్రత్యేకంగా నష్టపోయేది ఏమైనా ఉందా?

రైతుల ఆదాయం 3 రెట్లు ఉండాలనే ఉద్దేశంతో కేంద్ర ప్రభుత్వం పార్లమెంట్‌లో మూడు ఆర్డినెన్స్‌లు ప్రవేశపెట్టింది. 2024కి ముందు రైతుల ఆదాయం రెట్టింపు కావాలని ఈ ప్రధానమైన మూడు చట్టాలను తీసుకొని వచ్చింది. కానీ పంజాబ్‌లో, ముఖ్యంగా మాల్య ప్రాంతంలో వీటిని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. దీనికి కారణం అక్కడ 32 రైతు సంఘాలు ఉన్నాయి. అందులో 14 సంస్థలు వామపక్ష భావజాలానికి చెందినవి. కేంద్ర ప్రభుత్వం తీసుకొచ్చిన ఈ మూడు చట్టాల వల్ల కనీస మద్దతు ధర రైతులకు లభించదు. ఇవి కేవలం భారీ పరిశ్రమలకు మేలు చేసేందుకే అని కమ్యూనిస్టు రైతు సంఘాల వారు విస్తృతంగా ప్రచారం చేశారు. అక్కడ జాతీయభావాలు గల రైతు సంఘాల ప్రభావం పెద్దగా లేదు. అందువల్ల వాళ్లు చెప్పిన విషయాలను సాధారణ ప్రజలు చాలా

సులువుగా నిజమని నమ్మారు. ఉదాహరణకు ఒప్పంద వ్యవసాయం (కాంట్రాక్ట్ ఫార్మింగ్) గురించి, దీనివల్ల పెద్దసంస్థలు మీ భూమిని హస్తగతం చేసుకుంటాయని అపోహలు సృష్టించారు. నిజానికి ఈ ఒప్పందం కేవలం వ్యవసాయం గురించే తప్ప భూమికి సంబంధించింది కాదు. కానీ సాధారణ రైతులు ఈ చట్టాల వల్ల తమ భూమి ఇతరుల వశం అయిపోతుందని విశ్వసించారు. అంతేకాదు ఈ చట్టాల వల్ల కనీస మద్దతు ధర (msp) ఇచ్చే విధానం ఉపసంహరించు కోస్తున్నారని, వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల మార్కెట్ కమిటీ (Agricultural produce market committee) లను రద్దు చేయనున్నారని ప్రచారం చేశారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం దీనిపై చాలా స్పష్టంగా ప్రకటన ఇచ్చింది. స్వయంగా ప్రధానమంత్రి దీవే చాన్‌గ్‌లో, పార్లమెంట్‌లో కూడా రైతులకు భరోసా కల్పిస్తూ మాట్లాడారు. పంజాబ్‌లో జాతీయ భావాలు గల రైతు సంఘాల ప్రభావం లేకపోవడం వల్ల సాధారణ ప్రజలు వీరి మాటలను విశ్వసిస్తున్నారు. వాటి పరిణామాలనే నేడు మనం చూస్తున్నాం. ఇప్పుడు ఢిల్లీలో రైతుల పేరుతో ధర్మాలు

చేస్తున్న వారంతా వామపక్షవాదులే. అయితే హరియాణాలో కొంత భిన్నమైన వాతావరణం ఉంది. అక్కడ బీజేపీ ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉంది. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో జాతీయ భావాలు గల రైతు సంఘాల ప్రభావం కూడా అధికంగా ఉంది. దీనివల్ల అక్కడ ఈ ఉద్యమం ప్రభావం పెద్దగా లేదు. కానీ ఎంఎన్ఎస్ఐపై భారతీయ కిసాన్ సంఘ్ లిఖిత పూర్వకమైన హామిని కోరుతున్నది. ఏవీఎంసీని బలోపేతం చేయాలని డిమాండ్ చేసింది. ప్రభుత్వం వీటిని అంగీకరించింది. ఏవీఎంసీకి విధించే రుసుముకు సమానమైన పన్ను విధించాలని చెప్పింది. దాన్ని కూడా ప్రభుత్వం ఒప్పుకుంది. రైతులకు మేలు చేసే విధానాల అమలు, వారి అనుమానాలను నివృత్తి చేయడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం అంగీకరించినప్పటికీ కేవలం ఆ ప్రాంతానికి చెందిన రైతులు మాత్రమే ధర్మా చేస్తున్నారు. అందుకు మరో కారణం ఉంది.

పంజాబ్‌లో అంతటా వ్యవసాయ చట్టాలకు వ్యతిరేకత ఉన్నదా? లేకుంటే కేంద్రం తెచ్చిన మూడు చట్టాలు రైతులకు ప్రయోజనం చేకూరుస్తాయని నమ్మేవారు కూడా అక్కడ ఉన్నారా?

పంజాబ్ ముఖ్యమంత్రి అమరీందర్ సింగ్ రైతులను రెచ్చగొట్టి, తరువాత వెనక్కి తగ్గడం వెనుక ఆ పార్టీ కేంద్ర అధిష్టానం ఉన్నదని చెప్పవచ్చునా?

నిజమే, ఆయన ప్రకటనలు ప్రదర్శనకారులను రెచ్చగొట్టే విధంగానే సాగాయి. ఎప్పుడైతే పరిస్థితి చేయదాటిపోయి శాంతిభద్రతల సమస్య తలెత్తిందో అప్పుడు ఆయన కొంత మెత్తబడ్డారు. రైతు ఉద్యమం కొన్ని రోజులపాటు ఉంటుంది. ఆ తర్వాత సర్దుకుంటుంది. వారివైపు ఉన్నాడు కనుక రైతుల ఓట్లు తన పక్షానే ఉంటాయని భావించారు. కానీ అలా జరగలేదు. పరిస్థితి దారుణంగా మారింది. అందులో రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వైఫల్యం కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది. దీంతో మరొకరకంగా ప్రకటనలు ఇచ్చారు. రోడ్డు, రైలు, రవాణా సౌకర్యాలకు ఇబ్బందులు కల్గించరాదని విజ్ఞప్తి చేశారు. కేంద్రప్రభుత్వం రైతులను ఢిల్లీకి పిలిపించి చర్చలు జరపాలని కోరారు. ఒక్కసారిగా అమరీందర్ సింగ్ తన వైఖరిని మార్చుకోక తప్పలేదు.

పంజాబ్ లో మూడు ప్రధాన కేంద్రాలు ఉన్నాయి. అందులో అతి పెద్దది మాల్యా. ఈ ఉద్యమం మూల స్వరూపం అక్కడే ఉంది. రెండవది మార్ఖా, అమృతసర్ పరిసరాల్లోని ప్రాంతం. ఇక్కడ ప్రభావం కొంతమాత్రమే ఉంది. మూడోది దోబా ఈ ప్రాంతంలో ఉద్యమ ప్రభావం అనలు లేదు. కానీ ఈ చట్టాలను సమర్థిస్తూ ఎవరూ బయటకు రావడం లేదు.

ఎంఎన్ స్వామినాథన్ కమిటీ సిఫారసులు పరిగణనలోకి తీసుకోలేదని రైతు నాయకులు వాదించడంలో వాస్తవం ఎంత ?

చూడండి. నేను ప్రభుత్వ అధికార ప్రతినిధిని కాదు. కాబట్టి ఈ విషయంలో ప్రభుత్వమే చెప్పాలి. కానీ స్వామినాథన్ రిపోర్టు ప్రకారం కనీస మద్దతు ధర (Minimum Support Price) ఒకటిన్నర రెట్లు అధికంగా ఇవ్వాలి. ప్రస్తుత బీజేపీ ప్రభుత్వం దీన్ని అమలు చేస్తున్నది. అంటే స్వామినాథన్ చెప్పిన వాటిని యథాతథంగా అమలు పరుస్తున్నట్లే కదా!

ఆందోళనకు దిగిన వారి వైఖరి, దీనిని సమర్థిస్తున్నవారి ధోరణి చూస్తుంటే భారతీయ సిద్ధాంతంలో యథాతథస్థితి కొనసాగాలన్న తిరోగమన పంథాయే కనిపించడం లేదా ?

ఉద్యమం చేస్తున్నవారు ఈ చట్టాలవల్ల ఉపయోగంలేదని భావిస్తున్నారు. గతంలో ఉన్న వ్యవసాయ చట్టాలే కొనసాగాలని వారు కోరుకుంటున్నారు. వాస్తవానికి ప్రస్తుత పరిస్థితులేవి రైతులకు మేలు చేసేవిగా లేవు. కానీ రైతు సంఘాలు నేతలు ఈ మార్పులు అమలు జరగాలని కోరుకోవడం లేదు. మాకు ఆవసరం లేని చట్టాలు చేయడానికి మీరెవరని అర్థంలేని వాదన ముందుకు తెస్తున్నారు.

గతంలో ఇవే సంస్కరణలు తెస్తామని ఎన్నికల ప్రణాళికలలో పేర్కొన్నవారే ఇప్పుడు ఎన్ డిఏ వాటికి చట్టరూపం ఇస్తే వ్యతిరేకిస్తున్నారని మోదీ చెబు తున్నారు. రైతులు ఈ అంశం గ్రహించలేక పోతున్నారా?

అకాలీదళ్, కాంగ్రెస్, ఆప్ ఈ మూడు పార్టీలు

తమ ఎన్నికల ప్రణాళికలో (మ్యూనిఫెస్టో) రైతు చట్టాల సవరణలు జరగాలని ప్రస్తావించాయి. ఈ చట్టాల రూపకల్పన కోసం కేంద్రం ఏర్పాటు చేసిన కమిటీలో పంజాబ్ ముఖ్యమంత్రి అమరీందర్ సింగ్, కాంగ్రెస్ నేత, హరియాణా మాజీ ముఖ్యమంత్రి భూపేంద్ర సింగ్ హుడా, అకాలీదళ్ పార్టీ నుండి నాటి కేంద్రమంత్రి హర్ సిప్రత్ కౌర్ కూడా ఉన్నారు. చట్టాలు ప్రవేశపెట్టే సమయంలో ఎవరూ వీటిని వ్యతిరేకించలేదు. ఆప్ బహిరంగంగా మద్దతు తెలిపింది. వామపక్ష సంఘాలు ఉద్యమం లేవనెత్తగానే అకాలీదళ్ మద్దతు ఉపసంహరించుకుంది. వారితో కాంగ్రెస్ జతకట్టింది. ఇక ఆప్ ఆ రెండు పార్టీలు అటువైపు ఉంటే తన ఓటుబ్యాంకు ఎక్కడ జారిపోతుందో అని భయంతో ప్లేటు ఫిరాయించింది. వాస్తవానికి అకాలీదళ్ కేంద్రప్రభుత్వంలో భాగస్వామి. చట్టాల రూపకల్పనలో పాలుపంచుకొంది. కానీ ఉద్యమం మొదలయిన పది పదిహేను రోజుల తర్వాత కేంద్రమంత్రి పదవికి హర్ సిప్రత్ కౌర్

అయోధ్య మందిర నిర్మాణం కోసం ప్రారంభమైన నిధి సేకరణ

రామ మందిర నిర్మాణం కోసం డిసెంబర్ 23న కోటి 116 రూపాయల విరాళం చెక్కును విశ్వహిందూ పరిషత్ అఖిల భారతీయ కార్యాధ్యక్షులు ఆలోక్ కుమార్ గారికి తన క్లయింట్ మంతెన రామకృష్ణరాజు తరపున హైదరాబాద్ లో అందజేస్తున్న దుబ్బాక ఎమ్మెల్యే, న్యాయవాది రఘునందన్ రావు

ధీర్ఘ సరిహద్దులలో, నగరంలో ఆందోళనలో ఉన్నది నిజమైన రైతులు కాదన్న అభిప్రాయం ఉంది. అక్కడ ఆందోళన చేస్తున్నవారు దళారులేనని అంటున్నారు. ఇది నిజమేనా?

పంజాబ్ లోని దళారులు (మండి ఏజెంట్లు) ఈ ఉద్యమానికి నిధులు సమకూరుస్తున్నారు. వారు ఈ పరిస్థితి ఇలాగే కొనసాగాలని కోరుకుంటున్నారు. అయితే ఉద్యమంలో అత్యధికులు రైతులే ఉన్నారు. కాని వారంతా వామపక్ష భావజాలం, ఖలిస్తానీ అనుకూలవాదులు. సమస్య పరిష్కారం దిశగా ఆలోచించేవారు అందులో ఎవరూ లేరు. ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజల్లో అసంతృప్తిని రగల్పడమే వామపక్షవాదుల మూల సూత్రం. రజత్ సింగ్ ఉగ్రహా ఈ రైతు ఉద్యమానికి ముఖ్య నేత మార్చిస్తున్నాడు. దాక్టర్ దర్పన్ పాల్ సింగ్ బీమాకోరేగావ్ కుట్రకేసులో అభియోగం ఎదుర్కొంటున్న పక్షి, మూడవ నేత రజోవాన్ ఇతను కూడా మార్చిస్తున్నాడు. ఈ ముగ్గురు వామపక్షనేతలు రైతు ఉద్యమంలో కీలకంగా వ్యవహరిస్తున్నారు. వాస్తవానికి మొత్తం ముఘైరెండు మంది కీలక నేతల్లో పద్నాలుగు, పదిహేనుమంది వామపక్షవాదులే ఉన్నారు.

రాజీనామా చేశారు. ఇది కేవలం ఓటుబ్యాంకు రాజకీయమని స్పష్టం అవుతుంది.

మద్దతు ధర (ఎంఎస్పి) గురించి లిఖిత పూర్వకంగా రాసి ఇస్తామని కేంద్రం చెప్పినా రైతులు ఆందోళన ఆపడం లేదు ఎందుకు ?

ఉద్యమ ప్రారంభంలో రైతులు రెండు నెలల పాటు ఎంఎస్పి శాశ్వతంగా ఉంటుందని లిఖిత పూర్వకంగా రాసి ఇవ్వండి చాలు అన్నరీతిలో మాట్లాడారు. ఆ తర్వాత ఏపీఎస్సీ ఉంటుందని కూడా రాసి ఇవ్వమన్నారు. అనంతరం మరికొన్ని డిమాండ్లు ముందుకొచ్చాయి. పంటలు పండించిన తర్వాత మిగిలిపోయే వ్యర్థాలు కాల్చిస్తే పర్యావరణం కలుషితం అవుతుంది. దానివల్ల ఉత్తరభారత ప్రజలు

తీవ్ర ఇబ్బందులకు గురవుతారు. అందుకు ప్రభుత్వం ఐదువేల రూపాయలు జరిమానా విధిస్తుంది. దాన్ని తొలగించమన్నారు. అలాంటి ఐదారు షరతులు విధించారు. వీటికి ప్రభుత్వం ఒప్పుకోలేదు. కానీ ఎప్పుడైతే ఈ ఉద్యమం ఢిల్లీ వరకు వచ్చిందో అప్పుడు ప్రభుత్వం ఈ ప్రతిష్టంభన తొలగించాలనుకుంది. వారి షరతులకనుగుణంగా లిఖిత పూర్వకంగా రాసి ఇచ్చేందుకు అంగీకరించింది. ప్రభుత్వం కొంత తగ్గగానే వామపక్ష భావజాలంతో నడిచే ఈ సంఘాలవారు మరిన్ని డిమాండ్లు ముందుకు తెచ్చారు. వారి లక్ష్యం సమస్యను పరిష్కరించడం కాదు. ప్రభుత్వాన్ని మరింత ఇరకాటంలో పెట్టడమే. ప్రభుత్వంపట్ల వ్యతిరేకత, అసంతృప్తిని రగల్పడమే

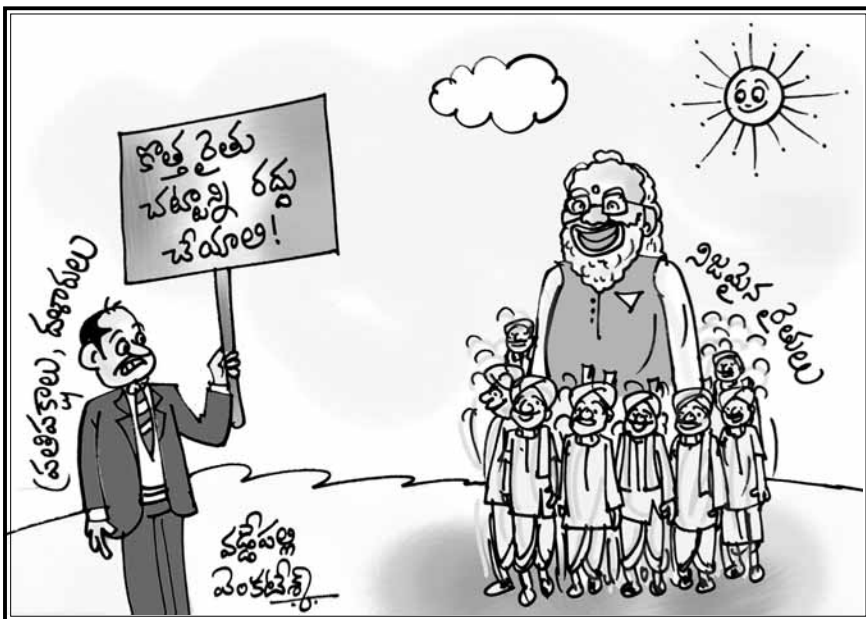
వామపక్షవాదుల ఏకైక ఎజెండా. అందుకు తగ్గట్టుగా ఈ ఉద్యమాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ రైతుల పేరుతో జరుగుతున్న ఉద్యమాన్ని మరింత సమస్యాత్మకంగా తయారు చేస్తూ అదనంగా కొత్త డిమాండ్లు చేరుస్తున్నారు. ఇప్పుడు ఏకంగా ఈ చట్టాలను రద్దుచేయమని డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

చర్చల ప్రక్రియకు రైతులు సుముఖంగా ఉన్నారా? అదే నిజమైతే అవును లేదా కాదు అని మాత్రమే చెప్పాలంటూ కేంద్రానికి ఆంక్షలు ఎందుకు విధిస్తున్నారు?

వారికి బిల్లులో ఉన్న లోపాలు తొలగించి సవరణ చేయాలనే ఉద్దేశం లేదు. ప్రభుత్వం అందుకు సిద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ వారి ఉద్దేశం మరొకరంగా ఉంది. గతంలో ఉన్న డిమాండ్ల కంటే మరిన్ని పెంచు తున్నారు. ఇప్పుడు ఏకంగా చట్టాలనే రద్దుచేయమని కోరుతున్నారు.

చట్టాలలోని రైతు సంక్షేమం గురించి దేశ ప్రజలకు తెలియచేయడంలో కేంద్రం, బీజేపీ, ఇతర మిత్రపక్షాల వైఫల్యం ఉన్నదా?

దేశవ్యాప్తంగా వీటి పట్ల వ్యతిరేకత లేదు. ప్రదర్శనలు జరగడం లేదు. కేవలం పంజాబ్ లో ఒకభాగం, హరియాణా, ఉత్తరప్రదేశ్ లో మారుమూల ప్రాంతంలో మాత్రమే కొంత ప్రభావం ఉంది. దేశంలోని ప్రజలందరికీ ఈ ఉద్యమం గురించి తెలుస్తోంది. ఈ ప్రదర్శనకారులు రెండుమార్లు దేశ వ్యాప్త బంద్ కు పిలుపునిచ్చారు. కానీ దాని ప్రభావం ఎక్కడా కనిపించలేదు. టోల్ గేట్లు మూసివేతకు పూనుకున్నారు. కానీ ఎవరూ స్పందించలేదు. అవి యథాతథంగా నడుస్తున్నాయి. రైల్వే బంద్ జరపాలను కున్నారు. అక్కడా విఫలమయ్యారు. జనజీవనాన్ని

గతంలో అనేకమంది రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకొన్నారు. వాటి గురించి ఎవరూ ఉద్యమించ లేదు. కానీ నేడు ఈ ధర్మాలు నిర్వహించడం ఎంతవరకు సబబు అంటారు.

రైతు ఉద్యమనేత రతన్ సింగ్ ఉగ్రహా మాకు ఈ రైతు చట్టాల అవసరమే లేదు. గతంలో ఉన్న చట్టాలే చాలు అంటూ ప్రకటించారు. నిజమే గతంలో ఉన్న చట్టాలు ప్రయోజనం కలిగించేవే అయితే రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఏముంది? మహారాష్ట్ర (విదర్భ) తర్వాత అత్యధికంగా రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్న రాష్ట్రం పంజాబ్. కానీ అప్పుడు ఈ నాయకులు నోరు మెదపలేదు. దీనిని బట్టి ఈ ఉద్యమం వెనక ఎవరున్నారో అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ప్రభావితం చేసే రంగాల బండ్లకు మద్దతు కూడగట్ట లేకపోయారు. వారు ఢిల్లీ ప్రజల సానుభూతిని కూడా పొందలేకపోతున్నారు. ప్రదర్శనకారులకు ఆహార సామాగ్రి కేవలం పంజాబ్లోని ఆ ఒకప్రాంతం నుండి వస్తోంది. మిగతా చోట్ల నుండి కనీస పలకరింపులు లేవు. కానీ కెనాడా, యూకే, అస్ట్రేలియా, ఇతర విదేశాల నుండి కోట్లాది రూపాయలు ఈ ఉద్యమం నిర్వహించేందుకు పుష్కలంగా అందు తున్నాయి. వాటి కారణంగానే ఈ ఉద్యమం నడుస్తోంది.

పంజాబ్లో బాదల్ కుటుంబం, మహారాష్ట్రలో శరద్ పవార్ వంటి వారికి, వారి కుటుంబాలకి అయోచితంగా వచ్చే కమీషన్లు ఈ చట్టంతో పోతాయన్న అక్కసుతోనే మద్దతు ఇస్తున్నారన్న అభిప్రాయం మాటేమిటి?

లేదు. ఆ కుటుంబాలకు ఎటువంటి కమీషన్లు అందడం లేదు. ఆ అభిప్రాయం పూర్తిగా నిరాధారమైంది.

మరి ఎందుకని రైతు ఉద్యమాలను ప్రోత్సహిస్తున్నారు? ఇటీవల ఈ రెండు కుటుంబాలకు చెందిన వ్యక్తులకు అనేక కమీషన్లు అందినట్లుగా వార్తలు వినిపిస్తున్నాయి. ఇవి నిజం కాదంటారా ?

బాదల్, పవార్ రెండు కుటుంబాలు అవినీతికి పెట్టింది పేరు. కానీ వారికి నేరుగా రైతు సంఘాల నుండి కమీషన్లు చేరుతున్నాయని చెప్పడానికి అవకాశం లేదు. అటువంటి వ్యవస్థ కూడా లేదు.

రైతులందరూ వ్యతిరేక ర్యాలీలు నిర్వహిస్తుంటే వీరు మౌనంగా ఉంటే వారి ఓటు బ్యాంకు దెబ్బతింటుంది కదా. అందుకే ఈ ఉద్యమానికి మద్దతుగా నిలుస్తున్నారు.

సోషల్ మీడియాలో ఉద్యమంలో రైతులు ఎవరు లేరు అనే వదంతులు వినిపిస్తున్నాయి కదా!

రైతులు ఎనభై శాతం వరకు ఉండొచ్చు. మిగతావారంతా ఒప్పుంద కార్మికులు, రైతుకూలీలు ఉన్నారు. వారు పొలంలో లేదా మరెక్కడ పని చేసినా రోజువారీ కూలి వస్తే చాలనుకుంటారు. అలాంటి వారు కూడా ఉద్యమంలో ఉన్నారు.

మరొక షాహిన్ బాగ్ ను తయారు చేసేందుకు యత్నిస్తున్నారన్న ఆరోపణలు ఇప్పుడు నిజమయినట్టే ఉన్నాయి ? వీటి వెనుక ఎవరు ఉన్నారు ?

షాహిన్ బాగ్ పరిణామాలే నేడు పునరావృతం అవుతున్నాయనడంలో ఎటువంటి సందేహం అక్కరలేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం రైతులు చెప్పిన డిమాండ్లు తీర్చడానికి సిద్ధంగా ఉంది. అలాంటి పుడు పోరాటం చేయవలసిన అవసరం ఏముంది? కానీ ఇది వారికి ఇష్టం లేదు. సమస్య అలాగే ఉండాలని కోరుకుంటున్నారు. అంతేకాదు వారి డిమాండ్లు చాలా విచిత్రంగా ఉన్నాయి. గతంలో దేశద్రోహ కేసుల్లో ఇరుక్కొని జైలు శిక్ష అనుభవిస్తున్న వారిని కూడా విడుదల చేయాలని రెండు యూనియన్లు డిమాండ్ చేస్తున్నాయి. భింద్రకవాలె, ఖలిస్తానీ అనుకూలవాదులు తమ చిహ్నాలను ఈ ఉద్యమంలో

బహిరంగంగా ప్రదర్శిస్తున్నారు. వీరంతా పంజాబ్ లోని మాల్వా ప్రాంతానికి చెందినవారే. ఈ ప్రాంతంలోని వారంతా సంపన్న రైతులు. పైగా విదేశీ ధన సహాయం అందుతోంది. కాబట్టి ఎన్ని రోజులైనా రోడ్లమీద బైతాయించి ధర్మాలు చేయగలరు. ఎనిమిది మంది పార్లమెంటు సభ్యులు మాల్వా ప్రాంతం నుండి ఎన్నికవుతున్నారు.

ఖలిస్తానీవాదులు, వామపక్ష ఉగ్రవాదులు అంటే అర్థం కన్పిల్లే, తమిళ ప్రాంతం నుంచి వేర్కాటు వాదులు రైతు ఆందోళనను దారి మళ్లించారన్న ఆరోపణ బలంగా ఉంది. దీనిని రైతులు గుర్తించారా లేదా?

సాధారణ ప్రజల మనసులో నేడు ఈ బిల్లు కారణంగా మా భూమి లాక్కుంటారు అనే భ్రమ వ్యాపించి ఉంది. మాకు మద్దతు ధర లభించదు. పండిన వంటను రోడ్లపై పారేయాలి లేదా పారిశ్రామిక వర్గాలు దోపిడీచేసి దోచుకుంటాయి. అనే దుష్ప్రచారం విస్తృతంగా వ్యాపించింది. వాస్తవ విషయాలను ఇప్పుడిప్పుడే రైతులు అర్థం చేసుకొంటున్నారు.

ఈ ఉద్యమం ఇంకా పెరుగుతుందా ? తగ్గుతుందా ?

లేదు.. ఈ ఉద్యమం ఇంకా పెరగకపోవచ్చు. అలా అని వెంటనే తగ్గుతుందని కూడా చెప్పలేం. వారు ఆశించిన రీతిలో ఉద్యమం ఉగ్రరూపం దాల్చడంలేదు. రెండు మార్లు బండ్లకు పిలుపు నిచ్చారు. సరైన స్పందన రాలేదు. టోల్ గేట్ల వ్యవహారం అపహాస్యం పాలైంది. హరియాణాలో ఎంఎల్ఎలు మూకుమ్మడి రాజీనామాలు చేస్తామని చెప్పారు. అదీ జరగలేదు. రాబోయే రోజుల్లో ఈ ఉద్యమానికి ప్రజామద్దతు తగ్గుతుంది. రాష్ట్రాలవారిగా రైతులు కూడా ఆసక్తి కనబరచకపోవచ్చు. కానీ ఉద్యమం మాత్రం అప్పుడే సమాప్తం కాదు. ఎందుకంటే దీన్ని నిర్వహిస్తున్న వారంతా పిడివాదులని చెప్పవచ్చు. షాహిన్ బాగ్ వలె ఈ ఉద్యమాన్ని పొడగించాలనే మొండి వైఖరి వారిలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

షాహిన్ బాగ్ పరిణామాలే నేడు పునరావృతం అవుతున్నాయనడంలో ఎటువంటి సందేహం అక్కరలేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం రైతులు చెప్పిన డిమాండ్లు తీర్చడానికి సిద్ధంగా ఉంది. అలాంటి పుడు పోరాటం చేయవలసిన అవసరం ఏముంది? కానీ ఇది వారికి ఇష్టం లేదు. సమస్య అలాగే ఉండాలని కోరుకుంటున్నారు. అంతేకాదు వారి డిమాండ్లు చాలా విచిత్రంగా ఉన్నాయి. గతంలో దేశద్రోహ కేసుల్లో ఇరుక్కొని జైలు శిక్ష అనుభవిస్తున్న వారిని కూడా విడుదల చేయాలని రెండు యూనియన్లు డిమాండ్ చేస్తున్నాయి. భింద్రకవాలె, ఖలిస్తానీ అనుకూలవాదులు తమ చిహ్నాలను ఈ ఉద్యమంలో బహిరంగంగా ప్రదర్శిస్తున్నారు. వీరంతా పంజాబ్ లోని మాల్వా ప్రాంతానికి చెందినవారే.

ఆ ఆవేదన నిజం.. 9వ పుట తరువాయి

ఇస్తే మరునాడు ఓడలో దిగిపోతుంది. భారత్తో పాటు ప్రపంచంలోనే మిగులు ఉంది. పూర్వం మాదిరిగా ఆహారం లేక చచ్చిపోవడం లేదు. మారుమూల కూడా ఆహారం అందని స్థలం లేదు. అయితే ఆహారం పొందని వాళ్లు ఉండవచ్చు. భారతదేశం వరకు కొనుక్కుందామంటే ఆహారానికి లోబే లేదు. ఇది నేను కచ్చితంగా చెబుతాను. బీదరికం ఉంది. దానికి డబ్బులు ఇవ్వాలి. అది వేరు. కోట్లకొద్దీ టన్నులు ఆహారపు నిల్వలు ఉంచుకోవా లన్నది పురాతన ఆలోచన. ఆహార పదార్థాలతో అమెరికా నుంచి వచ్చే ఓడల కోసం ఎదురు చూసే రోజులు పోయాయి. రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో సైనికుల కోసం అన్నీ దాచిపెట్టారు. అలా దాచి పెట్టడం ఎనభయ్యే ఏళ్లనాటి ఆలోచన. మన దేశంలో గడచిన 15-20 ఏళ్ల లెక్కలు చూడండి! వర్షాలు పడిన సంవత్సరాలు ఉన్నాయి. పడని సంవత్సరాలు ఉన్నాయి. అలాగే తుపాన్లు వచ్చినవి రానివీ, వరదలు వచ్చినవీ, రానివీ కూడా సంవత్సరాలు ఉన్నాయి. కానీ ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తి తగ్గలేదు. ఆకలి బాధ ఉంది. అది ఉత్పత్తికి సంబంధించిన బాధ అనలేం. ఆహార భద్రత పేరుతో కోట్ల టన్నులకొద్దీ దాచనక్కరలేదు. కిలో బియ్యం పథకం చూడండి. కిలో రెండు రూపాయలకు తీసుకుని, రేషన్ షాపు దగ్గరే పదిహేను రూపాయల వంతున నలభయ్యే శాతం మంది మిల్లర్లకి అమ్ముకుంటారు. మిల్లర్లు దానినే ముప్పయ్యే రూపాయలకు ప్రభుత్వానికి విక్రయిస్తారు. అంటే మొదట మిల్లర్లే ప్రభుత్వానికి కిలో బియ్యం ముప్పయ్యే రూపాయలకి అమ్ముతారు. రేషన్ షాపులో అదే రెండు రూపాయలు. అక్కడే మళ్లీ పదిహేను రూపాయలకు మిల్లర్ల కొని, మళ్లీ ఎఫ్ఐఐకి ముప్పయ్యే రూపాయలకి అమ్ముతారు. కాబట్టి చిత్తశుద్ధితో యోచించి, ధనాన్ని వృధాగా పోనీయ రాదు. దానిని రైతుకు సాయపడడానికి ఖర్చు చేయాలి. ఒకరోజు ముప్పయ్యే రూపాయలు ఉన్న టామేటో ఇంకొక రోజు రెండు రూపాయలు కూడా ధర పలకకపోవడం ఏమిటి? ఇది మారాలి.

భారత ఆహార సంస్థకి, రైతులకీ బంధం ఏమిటి?
గోధుమ పంటకి ప్రత్యక్ష సంబంధం ఉంటుంది. వరి రైతుతో ఉండదు. వరి రైతుకీ, భారత ఆహార సంస్థకి మధ్య మిల్లర్లు ఉంటారు.

ప్రకృతి కరుణ మీద ఆధారపడి ఉన్న సేద్యంలో ఒడిమడుకులు సహజం. ప్రకృతి, ప్రపంచ పరిస్థితులు, మారిపోతూ ఉండే విధానాలు, ప్రాధాన్యాలు - వీటి నడుమ రైతును భద్రంగా ఉంచడానికి ఇప్పటికీ చేపట్టగలిగిన జాగ్రత్తలు ఏవంటారు?

భారత రైతు సంకీర్ణతతో ఉన్న మాట నిజం. కష్టపడి పండించిన పంటను కూడా నిల్వ ఉంచుకో కూడదని చెప్పే దుర్మార్గపు చట్టాలు చేశారు ఇక్కడ.

మా చిన్నప్పుడు చూశాం. ఊళ్లోకి తహసీల్దార్ వస్తే మా తాతగారు, ఇతర రైతులు కనిపించేవారు కాదు. కారణం, పండించి ఏవేవో కారణాలతో దాచిపెట్టిన ధాన్యం గురించి తమని ప్రశ్నిస్తారని. ఇదేమిటి? ఇప్పుడు వచ్చిన చట్టాలు ఆ సంకీర్ణత తంచడానికి ఉపయోగపడతాయి. వీటితోనే అదృష్టాలు జరిగిపోతాయని మాత్రం అనుకోలేం. అయినా ఈ చట్టాలు నేటి అవసరమే. ఎందుకంటే వ్యవసాయ రంగంలో సంక్షోభం ఒక వాస్తవం. ఇక్కడే కాదు. ప్రపంచంలో చాలా దేశాలలో సేద్యం సంక్షోభాన్నే ఎదుర్కొంటున్నది. ఆ దేశాలు వ్యవసాయ రంగాన్ని రక్షించుకోవడానికి రైతుకు అదనపు ఆదాయం సమకూరుస్తున్నాయి. ఇక్కడ కూడా అది జరగాలి. అందుకు ఏం చేయాలి! పంటల రేటు పడిపోవడం సర్వసాధారణం. వ్యవసాయం అంటే పరిశ్రమలో ఉత్పత్తిలా ఉండదు. అక్కడ డిమాండ్కు తగ్గట్టు ఉత్పత్తి చేసే అవకాశం ఉంటుంది. సేద్యంలో అది అసాధ్యం. కాబట్టే ధర పడిపోవడం రైతుకు సర్వసాధారణం. ఎంత మహా నాయకుడైనా, ఆఖరికి రైతే అయినా ఈ సంవత్సరం దిగుబడి ఇంత అని చెప్పగలరా? హెచ్చుతగ్గులు నిజం. కానీ పంట తగ్గితే రైతులు డబ్బుల కోసం తెగనమ్ముకోవాలి. అదృష్టం బాగుండి విరివిగా పండితే, అధికార యంత్రాంగం ధర పడిపోయేదాకా నిద్రపోదు. ఇప్పుడు వచ్చిన నిత్యావసర వస్తువుల చట్టం ఈ పరిస్థితిని చక్కదిద్దేందుకు పనిచేస్తుంది. కానీ ఇది చాలదు. ధర లేనప్పుడు ఈ చట్టం రైతుకు ఉపయోగపడదనే చెప్పాలి. అందుకే ధర పడిపోతే తెగనమ్మవలసిన పరిస్థితి రాకుండా, పంట బాగున్నప్పుడు ధరను యంత్రాంగం దింపకుండా చూడడానికి ఈ చట్టం ఉపయోగపడుతుంది. ధర వచ్చేదాకా పంటను నిల్వ చేసుకునే అవకాశం రైతుకు ఉండాలి. అంటే అతడు పంట దాచుకోగలగాలి. అదే సమయంలో ఇంట్లో గడవాలి. మళ్లీ పంటకు పెట్టుబడి పెట్టాలి. ఈ

రెండు ప్రయోజనాల కోసం రైతు వద్ద ఉన్న నిల్వను తనఖా పెట్టుకోవాలి. గిడ్డంగులు ఏర్పాటు చేసి, అందుకు అవకాశం ఇవ్వాలి. ఇందుకోసం ప్రధాని మోదీ వెంటనే లక్ష కోట్లతో నిధి ఏర్పాటును ప్రకటించాలి. నిజానికి ఈ సమస్య గోధుమ, వరి రైతులకు రాదు. పత్తి, మిర్చి, పసుపు, పళ్లు, కూరలు పండించేవారికే వస్తుంది. వీటి ధరలలో ఎగుడుదిగుళ్లు ఎక్కువ.

మన దిగుమతులలో రెండు చాలా భారీ స్థాయిలో ఉన్నాయి. అవి - పంటనూనెలు, పప్పులు. గోధుమ, బియ్యం నిల్వలలో మనది అగ్రస్థానం. అలాగే పంటనూనె, పప్పుల దిగుమతులలో కూడా మనదే అగ్రస్థానం. కాబట్టి సమతూకం దెబ్బ తింటున్నది. ఆ రెండు దిగుమతుల మీద సుంకాలు విధించమని చిరకాలం నుంచి చెబుతుంటే, మొత్తానికి నూనెల మీద వేశారు. పప్పులు మీద నేటికీ సుంకాలు లేవు. అయితే నూనెల మీద వేసిన సుంకాలతో వచ్చిన ఆదాయాన్ని ప్రభుత్వం ఖజానాకు పంపుతోంది. అలా కాకుండా, పప్పులు పండించే రైతులకు ఎకరాకు లేదా బస్తాకు ఇంతని ముట్టచెబితే మంచిది. దానితో పంట పెంచుతారు. కొంత కాలానికైనా వాటి దిగుమతి అవసరం తగ్గుతుంది. ఇది మెట్ట ప్రాంత రైతులకు గొప్ప ప్రయోజనం కూడా. రైతులలో దెబ్బయే శాతం వారే. ప్రభుత్వం పూర్వోత్సాహంగా వ్యవహరించాలి. దీనిని ప్రభుత్వం వెంటనే ప్రకటించ వచ్చు కూడా.

రైతుకీ, వినియోగదారులకీ మధ్య దూరం తగ్గించాలి. విదేశీ మార్కెట్లతో అనుసంధానం చేయాలి. పెట్టుబడులు తేవాలి. మనకు పండించే శక్తి, సామర్థ్యం పుష్కలం. కానీ విదేశీ మార్కెట్లో మన వాళ్లా చాలా పరిమితం. నామమాత్రం.

ఈ మూడు చేయగలిగితే ఎనిమిది లక్షల కోట్లు అదనపు ఆదాయం రైతుకు వస్తుంది. ఇలాంటి గొడవలు చల్లారిపోతాయి.

భగవంతుని సన్నిధి

కళ్లు తెరిచి చుట్టూ చూస్తే కనిపించే ప్రతీది సృష్టికారుడి 'సృజన' అని తెలుస్తుంది. సృష్టికారుడు, సృజన వేర్వేరు కాదు. ఆ రెండూ ఒకటే. ఉపనిషత్తుల్లో దాన్ని 'అద్వైతం' అన్నారు. అంటే, 'రెండుగా లేనిది' అని అర్థం.

అంకురంలోంచి ఓ చిన్న మొక్క బయటకు రావడం, మొగ్గనుంచి పువ్వు విచ్చుకోవడం, కాయ పండుగా మారడం, బాగా మాగిన ఫలం మళ్లీ విత్తనాలు ఇవ్వడం... ఇదంతా నిరంతరం సాగే సృజనాత్మక సృష్టి కార్యకలాపం.

సూర్యశక్తితో బలం పొంది సముద్రాలు ఆవిరిరెక్కలు కట్టుకుని ఆకాశంలో ఎగిరేట్లు చేసింది ఎవరు? ఆకాశంలో మేఘాల సుద్దముక్కలతో చిత్ర, విచిత్రమైన బొమ్మలు గీస్తున్న చిత్రకారుడు ఎవరు?

నిశ్చలంగా ఉన్న కొలనువాకిట్లో వానచుక్కలు వేసి అలల ముగ్గులు వేస్తున్న ఆడపడుచు ఎవరు? లోకం చీదరించే గొంగళిపురుగు రూపాంతర ధ్యానానికి మెచ్చి సీతాకోక చిలుక రెక్కలకు రంగులు అద్దిన వర్ణ చిత్రకారుడు ఎవరు?

ఆకాశం మెడలో వేసే సప్తవర్ణమాలకు రంగులు, పూలిచ్చిన తోటమాలి ఎవరు? ఇంతటి ఘనమైన అద్భుత సృజనశీల కార్యాలు చేసేవి- ఆనందం, ప్రేమ స్వరూపాలు. భగవంతుడు పిల్లల్లా ఆడుకుంటాడు. అతడు గొప్ప ఆటగాడు.

అందుకే విశ్వంలో అనేకం సృష్టించాడు. అతడి దృష్టిలో 'జీవితమే ఒక పెద్ద ఆట', దుఃఖంతో ఉండి బోరున ఏడుస్తూ ఎవరైనా ఆడుకుంటారా?

లేదు. ఆట ఆనందంతో ముడిపడి ఉంటుంది. మనసు సంతోషంతో నిండినప్పుడు ఆట సంభవిస్తుంది. అందుకే మనిషికి బాల్యమంతా ఆటపాటలతోనే గడిచిపోతుంది. ఆటలు పిల్లల్లో సృజనాత్మకతను పెంపొందిస్తాయి. చదరంగం లాంటి ఆటలు మస్తిష్కాన్ని చురుగ్గా ఉంచుతాయి. పరుగులతో కూడిన ఆటలు క్షణకాలాల్లోనే సరైన నిర్ణయాలు తీసుకునే బుద్ధికుశలతకు పదునుపెడతాయి. ఈ రీతిన సృజనశక్తి వయసుతోపాటు క్రమంగా బలపడి భవిష్యత్తులో కొత్తవాటిని కనిపెట్టే సృష్టికర్తలను తయారు చేస్తుంది. చిన్నప్పుడు స్నేహితులు చాలామంది ఉంటారు. కాలక్రమేణా ఆ సంబంధాలు విడిపోతాయి. బాల్యంనాటి ఆటలు, ఆనందాలు మెల్లగా దూరం అవుతాయి. మనిషి ఒంటరిగా మిగిలిపోతాడు. ఆలోచనలు జోరీగల్లాగా ముసురుకుంటాయి. శతవిధాలా వేధిస్తాయి. చేసేదేమీలేక గతంలోకి తిరిగి చూసుకుంటాడు.

బాల్యం నాటి తీవ్రజ్ఞాపకాలు గుర్తుకొస్తాయి. వయసుతోపాటు వచ్చే జ్ఞానం వల్ల వయోజనులు కొంతమంది మళ్లీ ఆనందం పొందడం కోసం పిల్లలకు దగ్గరవుతారు. అందుకే తాతలు మనవళ్లతో జతకడతారు. వాళ్లకు గుర్రపు స్వార్లీలవుతారు. మాట్లాడే బొమ్మలవుతారు. సృత్యం, చిత్రలేఖనం, సంగీతం, సాహిత్యం... ఇవన్నీ సృజనాత్మక అంశాలు. ఈ కళల్ని సృజిస్తున్నప్పుడు మనసు వర్తమానంలో నిలుస్తుంది. ఫలితంగా పట్టరానంత ఆనందం కలుగుతుంది. కళలు- కళాప్రియుల్ని మంత్రమాగ్నుల్ని చేస్తాయి. నెమ్మదిగా ధ్యానంవైపు తీసుకువెళతాయి. జీవితం పట్ల ప్రేమను పెంచుతాయి. 'ఏ పని అన్నది ముఖ్యం కాదు. దాన్ని ఎలా చేస్తున్నామన్నదే ప్రధానం' అని పెద్దలంటారు. పేరు ప్రతిష్ఠల కోసం పాకులాడకుండా, కీర్తి శిఖరాలకై వెంపర్లాడకుండా, నిదానమే ప్రధానంగా, శ్రద్ధాభక్తితో, ఎరుకతో, ఆనందంగా, పవిత్ర మనసుతో ఏ కార్యం చేపట్టినా అది సృజనాత్మకంగా ఉంటుంది.

వర్తమానంలో జీవించడమంటే, తామరాకుపై నీటి బిందువులా ఉండటం. ఆ క్షణాల్లో మనసు భూత భవిష్యత్తులకు సంబంధించిన డోలాయమాన స్థితిలో ఉండదు. అనవసర ఆలోచనలు వేధించవు, పరధ్యానంలోకి మళ్లించవు. అప్పుడు చేతు(చేత్తో) ఉన్న ప్రతి పని ఒక ప్రార్థన అవుతుంది. భగవంతునికి చేరువ చేస్తుంది. ★

ఒక ఊళ్లో పాపయ్య అనే వ్యక్తి ఉండేవాడు. జీవనోపాధి కోసం అతను మేకల్ని చంపి, వాటి మాంసాన్ని అమ్ముతూ ఉండేవాడు. ఈ క్రమంలో అతని మనసు కరడుగట్టింది. ముఖంలో క్రూరత్వం, మాటల్లో కారిన్యం ఉండేవి. అవి జనాన్ని అతనికి దూరంగా ఉంచేవి. చివరకు అతను అద్దంలో తన ముఖం చూసి తానే భయపడే స్థితికి చేరుకున్నాడు. ఇంట్లో వాళ్లు కూడా అతణ్ణి చూసి భయపడేవారు. ఈ స్థితి నుంచి బయటపడడం ఎలాగో అతనికి అర్థం కాలేదు. ఆ ఊరికి ఒక సాధువు వచ్చాడు. పాపయ్య ఆయనను కలిసి, తన బాధంతా చెప్పుకొన్నాడు. తనకు ఓ దారి చూపించమని ఆయనను వేడుకున్నాడు.

"నాయనా! నువ్వు భగవంతుణ్ణి ధ్యానించు. నీకు తప్పకుండా మేలు జరుగుతుంది" అన్నాడు సాధువు.

"అయ్యా! భగవంతుడు ఎవరు? ఎలా ఉంటాడు? నాకు తెలియజేయండి" అని అడిగాడు పాపయ్య.

"భగవంతుడు అంటే దయాసాగరుడు. ప్రేమ, కరుణ, శాంతి కలగలిసిన సముద్రంలాంటిది రూపం ఆయనది. ఈ క్షణం నుంచీ ఆయన స్మరణలో ఉండడానికి ప్రయత్నించు. భగవంతుణ్ణి ధ్యానిస్తే పాపకర్మలు నశిస్తాయి. అప్పుడే నువ్వు ఆ పరమాత్ముణ్ణి చూడగలవు" అని చెప్పాడు సాధువు.

భగవత్తత్వం

ఆయన చెప్పిన ప్రకారం పాపయ్య తన వ్యాపారాన్ని పిల్లలకు అప్పగించాడు. భగవంతుణ్ణి అన్వేషిస్తూ బయలుదేరాడు. ఊర్నూ, వాడలా తిరిగాడు. అడవులన్నీ వెతికాడు. గుడులూ, గోవురాలూ సందర్శించాడు. ప్రతి మనిషిని నిశితంగా పరిశీలించాడు. సాధువు చెప్పిన భగవంతుడి రూపం జాడలు ఎక్కడా కనిపించలేదు. విసిగి వేసారిన అతను ఒక ప్రశాంతమైన స్థలంలో చెట్టు కింద కూర్చొని, భగవంతుణ్ణి తలచుకుంటూ మధనపడసాగాడు. మనసులో ఏదో ఆరాటం... ఏదో తెలియని బాధ... అతనికి తెలియకుండానే కనురెప్పలు బరువెక్కి మూతపడ్డాయి. శరీరం తేలికయింది. క్షణాలు నిమిషాలయ్యాయి. అలా ఎన్ని గంటలు గడిచాయో తెలియదు. శరీరం ఉన్నదో లేదో తెలియని స్థితికి లోనయ్యాడు. ఏదో తెలియని ఆనందం. ఒకదాని వెనుక ఒకటిగా అనుభూతుల పరంపర. అతని చుట్టూ అపరిమితమైన వెలుగు.

ఎప్పటికో మెలకువ వచ్చింది. కళ్లు తెరిచాడు. అంతా కొత్తగా ఉంది. తిరిగి సాధువు వద్దకు వచ్చి, ఆ అనుభవం గురించి చెప్పాడు.

అప్పుడు సాధువు "నీలోని తపనే నీకు మార్గదర్శకం అయింది. ఇంతకాలం నువ్వు ప్రాపంచిక విషయాలతో కలిసి బతికావు. ఇప్పుడు నీకు బాహ్య విషయాల మీద వైరాగ్యం కలిగింది. అదే నిన్ను అంతర్ముఖుణ్ణి చేసింది. ఇప్పుడు నీ మనసు దానంతట అదే లోలోపల నెమ్మదిస్తుంది. ఆ నిర్మలమైన మనసు నిన్ను ప్రేమమయుణ్ణి చేస్తుంది. నీ మాట, చూపు, ప్రవర్తన అన్నీ శాంతిమయం అవుతాయి. పరమాత్మ గుణాలనూ, శక్తులనూ నీ లోలోపల ధారణ చేయడమే మహామంత్రమైన తపస్సు. దాన్ని సాధన ద్వారా మాత్రమే పొందగలవు" అదే భగవత్తత్వం అని చెప్పాడు. ★

ముఖ్యమంత్రి జగన్మోహన్ రెడ్డి పరిపాలన తీరును గమనిస్తే.. వ్యవస్థల మీద దండయాత్ర చేయడం అన్నది వైసీపీ ప్రభుత్వ విలక్షణ లక్షణంగా కనిపిస్తున్నది. శాసనసభలో బలం ఉంది కాబట్టి, న్యాయవ్యవస్థ సహా రాజ్యాంగ వ్యవస్థలన్నీ తమ చెప్పు చేతల్లో ఉండాలనే ఆలోచనా ధోరణి జగన్ పాలనలో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. ఇది బహిరంగ రహస్యం. ఇటు న్యాయవ్యవస్థతో వివాదం, అటు ఎన్నికల సంఘంతో ఘర్షణ, అలాగే ఇతర వ్యవస్థలపైనా తమదే పెత్తనం అన్నట్లుగా సాగుతున్న ముఖ్యమంత్రి వ్యవహార శైలి, ఇప్పుడు ఇలా 'చెత్త' రూపంలో మరోసారి బహిరంగమైంది.

నిజానికి ముందూ వెనకా చూసుకోకుండా పూటకో పందారం అన్నట్లుగా ప్రకటించుకుంటూ పోతున్న ప్రభుత్వ పథకాలు అన్నిటికీ బ్యాంకులు కళ్లు మూసుకుని రుణాలు మంజూరు చేయవు, చేయకూడదు. అలాంటి భాధ్యత ఏదీ బ్యాంకులకు ఉండదు. అలా చేస్తే జగన్ ప్రభుత్వం లాగానే, బ్యాంకులు కూడా దివాళా తీస్తాయి. సామాన్య పౌరులే అయినా, ప్రభుత్వాల్లే అయినా బ్యాంకుల

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం అరాచకానికి పెట్టింది పేరు. అయితే, ఈ 'ఖ్యాతి'ని ప్రస్తుత జగన్మోహన్ రెడ్డి ప్రభుత్వం గత చంద్రబాబు సర్కార్ నుంచి వారసత్వంగా తెచ్చుకుంది. అసెంబ్లీలో సంఖ్యా బలముంది కాబట్టి, అన్ని వ్యవస్థలు తమ చెప్పుచేతల్లో మెలగాలని, తాము చెప్పినట్లు విచారణ చేయాలనే విపరీత ధోరణిని ప్రదర్శిస్తోంది. ఇటు న్యాయవ్యవస్థ, అటు రాజ్యాంగ వ్యవస్థలతో కయ్యానికి కాలు దువ్వుతూ వస్తోంది. పాలకుల ఈ అరాచక ప్రవృత్తిని ఓంటపట్టించుకున్న పర్యవసానమో ఏమో గానీ కృష్ణ జిల్లా ఉయ్యూరు, మచిలీపట్నం, విజయవాడలలో ప్రభుత్వ పథకాలకు రుణాలు మంజూరు చేయడం లేదన్న ఆగ్రహంతో మున్సిపల్ అధికారులు ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకుల ముందు చెత్తను కుమ్మరించి వికృత నిరసన ప్రదర్శించారు. ఇప్పుడది సర్కార్ మెడకు చుట్టుకుంది. ఇంతవరకు అయితే సంబంధిత అధికారుల సస్పెన్షన్ వరకు మాత్రమే వెళ్లిన ఈ విషయం మున్ముందు ఎక్కడికి వెళుతుందో చూడాలి.

'చెత్త' నిరసన

'బరె చేసులో మేస్తే దూడ గట్టున మేస్తుందా?' అన్న సామెతను ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని మున్సిపల్ అధికారులు నిజం చేసి చూపించారు. ప్రభుత్వం ఇటీవల జగన్ ను తోడు, వైఎస్సార్ చేయూత పేరిట రెండు పథకాలను ప్రకటించింది. ఈ పథకాల ద్వారా ప్రభుత్వం గుర్తించిన లబ్ధిదారులకు బ్యాంకులు రుణాలు మంజూరు చేస్తాయని సర్కార్ పెద్దఎత్తున ప్రచారం చేసింది. కానీ, తాళం వేసితిని.. గొళ్లెం మరిచితిని.. అన్నట్లుగా బ్యాంకు నిబంధనలను పాటించడం మరిచిపోయారు. రుణాల మంజూరుకి ఇవ్వవలసిన ప్రభుత్వ గ్యారెంటీ ఇవ్వలేదు. నిజానికి, అప్పు పుట్టకపోతే పూట గడవని స్థితిలో ఉన్న ప్రభుత్వానికి బ్యాంకులకు గ్యారెంటీ ఇచ్చే పరిస్థితి ఎక్కడిదని లోగుట్టు తెలిసినవారి భోగట్టా.

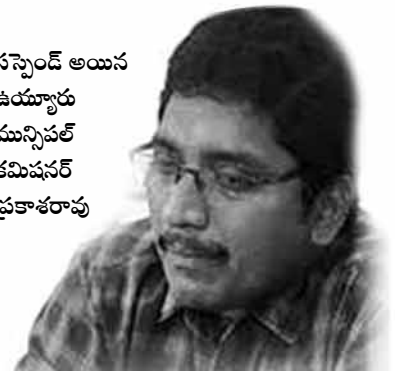
ఇదే కారణమో, ఇంకేమైనా కారణాలున్నాయో ఏమో గానీ, బ్యాంకులు లబ్ధిదారులకు రుణాలు మంజూరు చేసేందుకు అంతగా ముందుకు రావడం లేదు. ఇదే అదనుగా అధికార పార్టీ స్థానిక నాయకులు లబ్ధిదారులు, పురపాలకశాఖ వారి సహకారాలతో బ్యాంకుల ఎదుట చెత్త పోసి నిరసన వ్యక్తపరిచారు. ఇది ఎవరికి వుట్టిన బుద్ధో.. ఏ మెదడులో వుట్టిన ఆలోచనో అర్థంచేసుకోవడం పెద్ద కష్టం కాదు.

గడచిన పద్దెనిమిది మాసాలుగా సాగుతున్న

నుంచి రుణాలు పొందాలంటే అందుకు బ్యాంకు నియమ నిబంధనలు పాటించక తప్పదు. నిబంధనలకు లోబడే బ్యాంకులు రుణాలు మంజూరు చేస్తాయి. అందులో ప్రభుత్వం గ్యారెంటీ అనేది తప్పనిసరి. అందుకే, సహజంగా ప్రభుత్వాలు పథకాలు ప్రకటించే సమయంలోనే పథకం అమలుకు అవసరమైన వనరుల గురించి ఆలోచించి నిర్ణయం తీసుకుంటాయి.

అయితే జగన్ ప్రభుత్వం మాత్రం అందుకు అతీతంగా వ్యవహరిస్తోంది. అందుకే ఇలా ఎడా పెడా సంక్షేమం పేరిట గీత దాటి పరుగులు తీస్తోంది. అందుకు ప్రతిఫలంగా ఇప్పటికే రాష్ట్రం

సస్పెండ్ అయిన ఉయ్యూరు మున్సిపల్ కమిషనర్ ప్రకాశరావు

అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోయింది. చివరికి అప్పులు కూడా పుట్టని స్థితికి చేరుకుంటోంది.

ఇక బ్యాంకుల విషయానికి వస్తే.. అది జగనన్న తోడు, వైసీపీ చేయూత అయినా, చంద్రన్న కానుకే అయినా ప్రభుత్వ పూచీకత్తు ఉంటేనే లబ్ధిదారులకు రుణాలు మంజూరు చేస్తాయి. అంతేగానీ.. పథకాల పేర్లకు ముందు, వెనక ఉన్న తోకలను చూసో, సభలో ఉన్న సంఖ్యా బలాన్ని చూసో బ్యాంకులు రుణాలు మంజూరు చేయవు. రుణాలు మంజూరు చేయడం లేదని ప్రభుత్వ పెద్దలు, పార్టీ నాయకులు నెపాన్ని బ్యాంకులపై నెట్టి ప్రయత్నం చేయడం వల్లనే బ్యాంకుల వద్ద చెత్త పోయాలనే 'చెత్త' ఆలోచన కార్యరూపం దాల్చింది. ఈ నిజాన్ని కప్పిపెట్టి ఇప్పుడు చేతులు కాలిన తర్వాత ఆకులు పట్టుకున్నట్లుగా చెత్త నిరసనకు ఉయ్యూరు నగర పాలక సంస్థ కమిషనర్ గా

వారిపై చర్యలు తీసుకోవడంతో సమస్య సమసిపోదు. అది పరిష్కారం కూడా కాదు. నిజానికి సమస్య అధికారులతో కాదు, 'యథా రాజా...' అన్నట్లుగా ప్రభుత్వ యంత్రాంగం పనిచేస్తోంది. ప్రభుత్వ పెద్దల అరాచక ప్రవృత్తే ఇందుకు ప్రధాన కారణం. అంతేకాదు, ఇలాంటి వివాదాలు వికారాలు సహజంగా రాజకీయ ఆలోచనల నుంచి పుట్టుకొస్తాయే తప్ప అధికారులు ఇలాంటి ఆలోచనలు చేయరు.

అందుకే, ఉన్నతాధికారుల ప్రోత్సాహంతోనే ఈ ఘటన జరిగిందని అఖిల భారత బ్యాంకు అధికారుల సమాఖ్య ఆరోపించింది. అంతేకాదు, ఇది ప్రభుత్వ యంత్రాంగం అరాచక ప్రవృత్తికి నిదర్శనమని కూడా సమాఖ్య పేర్కొంది. ఇందుకు సంబంధించిన పరిణామాలు చాలా తీవ్రంగా ఉంటాయని కూడా హెచ్చరికలు చేసింది. సంబంధిత మున్సిపల్

రాజనాల బాలకృష్ణ

వస్తున్నాయి. జగనన్న చేయూత పథకాన్నే తీసుకుంటే, ఇది గ్రామీణ వీధి వ్యాపారులు (హాకర్స్) ఒక్కొక్కరికి పది వేల రూపాయల చొప్పున రుణం ఇచ్చేందుకు ఉద్దేశించిన పథకం. కానీ, వాస్తవంలో అధికార పార్టీ కార్యకర్తలకే పెద్దపీట వేశారనే ఆరోపణలున్నాయి.

నిజానికి ఈ ఒక్క పథకం అనే కాదు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సంక్షేమం పేరున అమలు చేస్తున్న ప్రతి పథకంలోనూ రాజకీయ ప్రయోజనాలు, అవినీతి, అక్రమాలు సాగుతున్నాయన్న ఆరోపణలున్నాయి. తాజాగా పేదలకు ఇళ్ల పట్టాల వంపిణీ వ్యవహారంలోనూ అనేక అవకతవకలు, అక్రమాలు జరుగుతున్నట్లు వార్తల్లోస్తున్నాయి. ఇందులో వేల కోట్ల రూపాయల అవినీతి జరిగినట్లు ఆరోపణ లొచ్చాయి. అంతేకాదు, లబ్ధిదారుల ఎంపికలో రాజకీయ ప్రాధాన్యతలు చోటు చేసుకున్నాయని అధికార పార్టీలోనే అసమ్మతి సెగలు మొదలయ్యాయి. తమ వర్గానికి అన్యాయం జరిగిందని పార్టీ నేతలే ఒకరిపై మరొకరు ఆరోపణలు చేసుకుంటున్నారు. వైసీపీ కార్యకర్తలే పార్టీ జెండాలను తగలబెడు తున్నారు. ఇక సామాన్య జనం మంత్రులను, ప్రజాప్రతినిధులను నిలదీస్తున్నారు. ఈ నేపథ్యంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం జోక్యం చేసుకుని పరిస్థితిని చక్కదిద్ద వలసిన సమయం ఆసన్నమైందనే అభిప్రాయం కూడా వినిపిస్తోంది.

వ్యాసకర్త : సీనియర్ జర్నలిస్ట్

ఒక్క ఊయ్యూరులోనే కాదు, ఆంధ్రా బ్యాంకు పుట్టిల్లు, బందరులో, విజయవాడలో మొత్తంగా 16 చోట్ల బ్యాంకుల ఎదుట మున్సిపల్ వాహనాల్లో చెత్తను తెచ్చి పోశారు. అయినా, మచిలీపట్నం, విజయవాడ కమిషనర్లను వివరణ మాత్రమే కోరారు. అందుకు ప్రకాశరావు తప్పు ఒప్పుకోవడమే కారణమా లేక ఇంకేదైనా ఉందా అనేది తెలియాలి. అది వేరే విషయం, వేరే చర్చ.

అదనపు బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్న కృష్ణ జిల్లా మెప్పా ప్రాజెక్ట్ డైరెక్టర్ ప్రకాశరావును ప్రభుత్వం సస్పెండ్ చేసింది.

అయితే ఒక్క ఊయ్యూరులోనే కాదు, ఆంధ్ర బ్యాంకు పుట్టిల్లు, బందరులో, విజయవాడలో మొత్తంగా 16 చోట్ల బ్యాంకుల ఎదుట మున్సిపల్ వాహనాల్లో చెత్తను తెచ్చి పోశారు. అయినా, మచిలీపట్నం, విజయవాడ కమిషనర్లను వివరణ మాత్రమే కోరారు. అందుకు ప్రకాశరావు తప్పు ఒప్పుకోవడమే కారణమా లేక ఇంకేదైనా ఉందా అనేది తెలియాలి. అది వేరే విషయం, వేరే చర్చ.

అయితే, అధికారులను బాధ్యులను చేయడం,

అధికారులపై చర్యలు తీసుకోవాలని జిల్లా కలెక్టర్ ను కోరడమే కాకుండా, ఒత్తిడి తెచ్చింది. ఈ విషయంలో కేంద్ర ఆర్థికమంత్రి నిర్మలాసీతారామన్ కూడా తీవ్రంగా స్పందిచినట్లు వార్తల్లోచ్చాయి. నిర్మల రాష్ట్ర ఆర్థికమంత్రి బుగ్గన రాజేంద్రనాథ్ రెడ్డిని వివరాలు కోరిన మీదటనే, ప్రభుత్వం ఈ మాత్రంగా అయినా స్పందించింది, లేదంటే 'ఈ చెత్త ఉద్యమం' ఇంకా కొనసాగేదని రాజకీయ వర్గాల్లో వినిపిస్తోంది.

ఇక్కడితో ఈ కథ ముగిసిందా? అంటే లేదు. తీగలాగితే డొంకంతా కదిలింది అన్నట్లుగా లోతులకు వెళితే ఈ పథకాలు, పథకాలకు తగిలించుకుంటున్న లోగుట్టు ఒక్కొక్కటి బయటకు

స్థాపితము 1978

ఆందరి ఆదరాభిమానాలతో 38 సం॥లుగా ఫాడ్ నగర్

పట్టణంలో దిగ్విజయంగా నడుస్తున్న సంస్థ

నమ్మకానికి, సమయపాలనకు, మారుపేరుగా.

శ్రీ వాసవి చిట్ ఫండ్స్ & ఫైనాన్స్

ఫాడ్ నగర్, రంగారెడ్డి జిల్లా. 08548-252311

తెలంగాణ ముఖ్యమంత్రి కేసీఆర్ యూటర్న్ తీసుకున్నారు. రైతుల విషయంలో మాట మార్చేశారు. రైతులు వేయాల్సిన పంటలను తానే నిర్దేశించాలని చేసిన ప్రయత్నం వికటించడంతో భంగపడ్డారు. అంతేకాదు, ఇకపై ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో పంట కొనుగోళ్లు చేసే ప్రసక్తే లేదని స్పష్టం చేశారు. ఈ పరిణామాలు రైతుల్లో సందిగ్ధానికి కారణమవుతున్నాయి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తరపున ప్రకటనలు చేయడం, నిర్ణయాలు మార్చుకోవడం పట్ల అసహనం వ్యక్తమవుతోంది. మరి, నియంత్రిత సాగు పేరుతో ఒక దఫా పండించిన పంటలకు దిక్కెవరని అన్నదాతలు ప్రశ్నిస్తున్నారు. నిర్ణయం తీసుకొని చేతులెత్తేయడంపై పెదవి విరుస్తున్నారు. వాతావరణ పరిస్థితులు అనుకూలించకున్నా, పరిస్థితులు ప్రతికూలంగా ఉన్నా.. కేవలం కేసీఆర్ చెప్పారంటూ నియంత్రిత సాగు పేరిట చెప్పిన పంట వేశామని, చాలా ప్రాంతాల్లో పంట నష్టపోయామని, కొన్నిప్రాంతాల్లో వచ్చిన కొద్దిపాటి దిగుబడికి మార్కెట్ లేక, గిట్టుబాటు ధరలేక ప్రభుత్వం ఆదుకుంటుందని ఎదురుచూస్తున్న క్రమంలో, ఆరుగాలం శ్రమించి పండించిన పంట చేతికొచ్చిన సమయంలో ఇలాంటి యూటర్న్ నిర్ణయాలు ప్రమాదకరంగా పరిణమించాయని ఆవేదన వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

అంతేకాదు, కేంద్ర ప్రభుత్వం తీసుకొచ్చిన నూతన వ్యవసాయ చట్టాల విషయంలోనూ కేసీఆర్ వైఖరిలో స్పష్టమైన మార్పు వచ్చింది. కనీసం నెల రోజులు కూడా కాకముందే మాట మార్చారు. ఆ చట్టాలను తెలంగాణ రైతులు అనుసరించాలని సూచించారు. ఇది కూడా తీవ్ర చర్చనీయాంశమైంది. నూతన వ్యవసాయ చట్టాల గురించి ఢిల్లీ సరిహద్దుల్లో నిరసనలు కొనసాగుతుండగా.. గత డిసెంబర్ ఏడవ తేదీన పలు సంఘాలు భారత్ బంద్ కు పిలుపు నిచ్చాయి. అయితే.. ముఖ్యమంత్రి కేసీఆర్ ఆ బంద్ కు సంపూర్ణ మద్దతు తెలిపారు. స్వయంగా తెలంగాణ రాష్ట్రసమితి శ్రేణులే రాష్ట్రమంతటా బంద్ కు తోడ్పాటునందించాయి. స్వచ్ఛందంగా షాపులు బంద్ చేయని వాళ్లను సైతం బలవంతంగా బంద్ చేయించారు. కొన్నిచోట్ల టీఆర్ఎస్ నాయకులే దౌర్జన్యాలకు పాల్పడిన సంఘటనలు కూడా నమోదయ్యాయి. ఆ సమయంలో కేసీఆర్ బాహుటంగానే, కేంద్ర ప్రభుత్వం తీసుకొచ్చిన వ్యవసాయ చట్టాలపై విమర్శలు చేశారు. అయితే, కేసీఆర్ ద్వంద్వ వైఖరులపై అప్పుడే తెలంగాణ

నియంత్రిత సాగు వద్దు. కేంద్రం చట్టాలే ముద్దు..

వ్యాప్తంగా వ్యతిరేకత వచ్చింది. ముఖ్యంగా తెలంగాణ రైతులు కేసీఆర్ తీరును తీవ్రంగా తప్పుబట్టారు. ఇంటగెలివి రచ్చ గెలవాలి గానీ, తెలంగాణ సొంత రాష్ట్రంలో రైతులను ఇబ్బందులకు గురిచేస్తున్న కేసీఆర్.. ఎక్కడో ఢిల్లీలో జరుగుతున్న ఉద్యమానికి మద్దతు తెలపడం ఏంటని అన్నదాతలు ఘాటుగా ప్రశ్నించారు కూడా.. అయితే, కేసీఆర్ ఆ సమయంలోనే ఉన్నట్టుండి ఢిల్లీకి వెళ్లి ప్రధానమంత్రి

నరేంద్రమోదీ సహా కేంద్రప్రభుత్వ పెద్దలను కలిశారు. కానీ, అక్కడే ఉద్యమం చేస్తున్న రైతులను మాత్రం కలవలేదు. మూడు రోజులు ఢిల్లీలో ఉన్నా.. రైతులను కలిసే సమయం దొరకలేదా? అన్న విమర్శలు కూడా అప్పుడు వచ్చాయి. అయితే, ఇన్నాళ్లూ మౌనంగా ఉన్న కేసీఆర్.. ఇప్పుడు తీసుకున్న నిర్ణయాలు మరోసారి చర్చనీయాంశం అయ్యాయి. ఓ వైపు తమ ప్రభుత్వం తీసుకున్న నిర్ణయాలపై యూటర్న్ తీసుకోవడంతోపాటు.. కేంద్ర వ్యవసాయ చట్టాలపైనా తన వైఖరి మార్చుకున్నారు.

తెలంగాణలో ఈ వర్షాకాలంలో నియంత్రిత సాగు విధానాన్ని ప్రభుత్వం అమల్లోకి తెచ్చింది. అందరూ ఒకే రకమైన పంటలు వేయకుండా.. డిమాండ్ ఉన్న పంటలనే వేయాలని సీఎం కేసీఆర్ రైతులకు సూచించారు. అప్పుడే మంచి లాభాలు వస్తాయని పదే పదే విజ్ఞప్తి చేశారు. వానాకాలంలో

పంటను ఎక్కడ అమ్ముకుంటే మంచి ధర వస్తుందో అక్కడే అమ్ముకోవాలని, ఈ అంశాలన్నింటిపై ఇకపై రైతులకే పూర్తిస్థాయి స్వేచ్ఛ అని, ఇదే ఉత్తమ విధానం అని ఈ సమావేశంలో అభిప్రాయం వ్యక్తం కావడంతో సీఎం కేసీఆర్ దీనికే మొగ్గుచూపారు. అయితే వ్యవసాయ మార్కెట్లో అమ్ముకాలు, కొనుగోళ్లు సక్రమంగా పద్ధతి ప్రకారం నిర్వహించాలని ప్రభుత్వం సూచించింది. రైతులంతా ఒకేసారి తమ పంటను మార్కెట్ కు తీసుకురాకుండా వంతుల ప్రకారం తీసుకురావాలని సూచించింది.

మొక్కజొన్న పంటలను వేయవద్దని.. దాని స్థానంలో పత్తి, కందులు వేస్తే మంచి ఫలితాలు ఉంటాయని చెప్పారు. అలాగే, సన్నరకం వడ్లు పండించాలని, అవసరమైతే ఇక్కడినుంచి దేశవ్యాప్తంగా ఎగుమతులు చేయవచ్చని ఆశచూపారు. కానీ వర్షాకాలం సీజన్ ముగిసి.. యాసంగి పంటకు రైతులు సిద్ధమవుతున్న వేళ.. నియంతృత్వ సాగుపై సీఎం కేసీఆర్ యూటర్న్ తీసుకున్నారు. రాష్ట్రంలో నియంతృత్వ సాగు అవసరం లేదని స్పష్టం చేశారు. రైతులు ఇక నుంచి తమకు నచ్చిన పంటను పండించవచ్చని.. నచ్చిన చోట అమ్ముకోవచ్చని తెలిపారు.

వ్యవసాయంపై డిసెంబర్ 27వ తేదీన ముఖ్యమంత్రి కేసీఆర్ ప్రగతిభవన్‌లో సమీక్ష నిర్వహించారు. వివిధ రకాల పంటల కొనుగోళ్లు, నియంతృత్వ సాగు విధానం, రైతుబంధు అమలు, మార్కెట్లో వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల అమ్మకాలు - కొనుగోళ్లు, రైతుబంధు సమితుల బాధ్యతలు, రైతు వేదికల వినియోగం, సకాలంలో విత్తనాలు-ఎరువులు అందుబాటులో ఉంచడం, రైతులకు వ్యవసాయ సాగులో సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని అందించడం తదితర అంశాలపై సమావేశంలో విస్తృత చర్చ జరిగింది.

రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా రైతు వేదికల నిర్మాణం జరుగుతోందని, ఈ రైతువేదికల్లో రైతులు, వ్యవసాయ అధికారులు ఎప్పటికప్పుడు సమావేశం కావాలని, తమ స్థానిక పరిస్థితులు, మార్కెట్ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ఏ పంటలు వేయాలనే విషయంలో ఎక్కడికక్కడే నిర్ణయాలు తీసుకోవాలని ఆ సమావేశంలో నిర్ణయించారు. మద్దతు ధర వచ్చేందుకు అనువైన వ్యూహం ఎక్కడికక్కడ రూపొందించుకోవాలని, రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఏ రైతు ఏ పంట వేయాలనే విషయంలో ఇకపై ప్రభుత్వం నుండి మార్గదర్శకాలు ఇవ్వకపోవడమే మంచిదని, రైతులు ఏ పంటలు వేయాలనే విషయంలో వారే నిర్ణయం తీసుకోవాలని, పంటను ఎక్కడ అమ్ముకుంటే మంచి ధర వస్తుందో అక్కడే అమ్ముకోవాలని, ఈ అంశాలన్నింటిపై ఇకపై రైతులకే పూర్తిస్థాయి స్వేచ్ఛ అని, ఇదే ఉత్తమ విధానం అని ఈ సమావేశంలో అభిప్రాయం వ్యక్తం కావడంతో సీఎం కేసీఆర్ దీనికే మొగ్గుచూపారు. అయితే వ్యవసాయ మార్కెట్‌లో అమ్మకాలు, కొనుగోళ్లు సక్రమంగా పద్ధతి ప్రకారం నిర్వహించాలని ప్రభుత్వం సూచించింది. రైతులంతా ఒకేసారి తమ పంటను మార్కెట్‌కు తీసుకురాకుండా వంతుల ప్రకారం తీసుకురావాలని సూచించింది.

అంతేకాదు.. ఇకపై గ్రామాలలో, కొనుగోలు కేంద్రాల్లో పంట కొనుగోళ్లను నిలిపివేస్తున్నట్లు ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఈ ఏడాది కరోనా నేపథ్యంలో రైతులు నష్టపోవద్దనే మానవతా దృక్పథంతో ప్రభుత్వం గ్రామాల్లోనే సేకరణ కేంద్రాలను ఏర్పాటు చేసి, పంటలను కొనుగోలు

చేసిందని పేర్కొంది. ప్రతిసారి అలాగే చేయడం సాధ్యం కాదని అభిప్రాయపడింది. ప్రభుత్వం వ్యాపార సంస్థ కాదని.. రైస్ మిల్లర్, డాల్ మిల్లర్ కాదని తెలిపింది. కొనుగోళ్లు - అమ్మకాలు ప్రభుత్వం బాధ్యత కాదు కాబట్టి వచ్చే ఏడాది నుండి గ్రామాల్లో కొనుగోలు కేంద్రాలను ఏర్పాటు చేయడం సాధ్యపడదని వెల్లడించింది.

ఇదే సమయంలో నూతన వ్యవసాయ చట్టాల ప్రస్తావన కూడా తెచ్చారు కేసీఆర్. దేశంలో అమలు కాబోతున్న కొత్త చట్టాలు కూడా రైతులు తమ పంటలను ఎక్కడైనా అమ్ముకోవచ్చని చెబుతున్నాయని తెలిపారు. కాబట్టి ప్రభుత్వమే గ్రామాల్లో కొనుగోలు కేంద్రాలను ఏర్పాటు చేయాల్సిన అవసరం లేదని, పంట అమ్మకం ఇకపై రైతు ఇష్టమని ప్రభుత్వం స్పష్టం చేసింది.

ముఖ్యమంత్రి కేసీఆర్ తాజాగా తీసుకున్న ఈ నిర్ణయాలపై విపక్షాలు కన్నెర జేశాయి. కేసీఆర్ తలతిక్కు నిర్ణయాలతో రైతులు తీవ్రంగా నష్టపోయారని ఆగ్రహం వ్యక్తం చేస్తున్నాయి. పిచ్చి నిర్ణయాలతో అందరినీ గందరగోళంలో వదేస్తున్నారని విమర్శిస్తున్నాయి. రైతులకు జరిగిన నష్టానికి ఎవరు బాధ్యులు అని ప్రశ్నిస్తున్నారు. రైతులు పంటలను ఎక్కడైనా అమ్ముకోవచ్చని అంటున్న కేసీఆర్.. భారత్ బంద్‌కు మద్దతు ఇచ్చి ఎందుకు సతాయించారని మండిపడుతున్నారు. అయితే, ఇప్పటికైనా కేసీఆర్‌కు నూతన వ్యవసాయ చట్టాల అవశ్యకత తెలియడం మంచి వరిణామమన్న అభిప్రాయాలు వ్యక్తమవుతున్నాయి.

వ్యాసకర్త : సీనియర్ జర్నలిస్ట్

హైదరాబాద్‌లో ఉచిత కంటి వైద్య శిబిరం

హైదరాబాద్ : అంబర్‌పేట్‌లోని స్థానిక సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ కాలనీలో సేవాభారతి - పాంచజన్య శాఖ (విశ్వవిద్యాలయం నగర్) ఆధ్వర్యంలో డిసెంబర్ 25న ఉచిత కంటి పరీక్షల శిబిరం జరిగింది. ఈ శిబిరంలో 110 మంది పరీక్షలు చేయించుకోగా, 78 మందికి అతి తక్కువ ధరలో కళ్లద్దాలు ఇచ్చారు. కార్యక్రమంలో భాగ్ సంఘచాలక్ డాక్టర్ ప్రవీణ్, భారత్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజ్ చైర్మన్ వేణుగోపాల్ రెడ్డి, విజ్ఞానభారతి ఇంజనీరింగ్ కాలేజ్ చైర్మన్ డా॥ గోతమ్ రావు, భాగ్ సేవా ప్రముఖ్ మిఖింద్ భీదే తదితరులు పాల్గొన్నారు.

**చలికి భయపడి ఈత నేర్చుకోకపోతే
లక్ష్మణులూ... ఆవలి తీరంలోని అందాలు
సొంతం ఎలా అవుతాయి?**

* * *

‘దేవీ! సాయంత్రం.. నీ త వాళ్లింటో
సీమంతానికొస్తావా?’ ఫోన్లో అడిగింది గిరిజ.

‘హబ్బా నేను రాలేను... ఇంట్లో మా అత్తగారు
ఉన్నారు కదా. ఆవిడ ఎక్కడికి వెళ్లదు. నన్ను ఎక్కడికీ
వెళ్లనివ్వదు. ఈ జీవితం అంతే!’ నిర్లిప్తంగా
జవాబిచ్చింది దేవి.

‘ఈ ఒక్కసారికీ రావే, ఆవిణ్ణి ఎలాగోలా
బతిపాలి’

‘అది కుదిరే పని కాదు కానీ వేరే ఏదైనా చెప్పు’
‘అలా కాదే! పెళ్లయి ఎన్నో ఏళ్లకి నీ త కడుపు
పండిందని ఓ పండగలా చేస్తున్నారే. పోనీ ఫోన్
మీ అత్తగారికియ్యి...నేను మాట్లాడుతా!’ దేవిని
ఎలాగైనా తనతోపాటు సీమంతానికి తీసుకెళ్లాలని
చివరి ప్రయత్నం చేసింది గిరిజ.

‘వద్దులేవే అది మరో గొడవా!’...మాట తప్పించే
ప్రయత్నం చేసింది దేవి.

‘సరే అయితే రేపు ఫోన్ చేస్తా..’
‘ఆ.. అక్కడి విశేషాలూ చెప్పు’ ఫోన్ పెట్టేసి
హాయిగా నిట్టూర్చింది దేవి. ఆమె అత్తగారు ‘ఎవరు
దేవీ ఫోన్లో..’ అరా తీసున్నట్లుగా అడిగింది.
‘అదేనండీ... గిరిజ ఫోన్ చేసింది...నీ త
సీమంతం గురించే’

‘ఎప్పుడూ’
‘ఇవాళే.. రమ్మని ఫోన్ చేసింది’
‘మరి వెళ్తున్నా’
‘లేదు తలనొప్పిగా ఉందండీ’
‘అదేంటి మీ ముగ్గురూ మంచి స్నేహితులు కదా,
వెళ్లకపోతే ఏమీ అనుకోరూ?’

‘నేను వెళ్తే మీ భోజనానికి ఇబ్బంది’
‘ఒక్కపూట ఏమిబ్బంది - నువ్వు మరినూ. ఏదో
టిఫిను చేసేస్తాలే..నువ్వు వెళ్లు!’

‘వద్దులేండీ... ఓ గంట ప్రోగ్రాం కోసం నాలుగు
గంటలు టైం వేస్ట్!’

‘ఏంటో నీ వయసులో నేను బొంగరంలా
తిరిగేదాన్ని. మీ మామగారు పోయాక ఎక్కడికీ
వెళ్లబుద్ధికావడంలేదు కానీ, ఏ వేడుకకి వెళ్లినా నేనే
తలలో నాలుకలా అయిపోయేదాన్ని. ఇప్పుడు వయసు
సహకరించడం లేదు..’ అత్తగారు చెప్పుకుపోతోంది.

‘ఏంటోనండీ ... ఈ తిరగడాల్తో చిరాకు
వస్తోంది’ వినుగూ అనహనం దేవి మాటల్లో
మేళవింపు.

‘నిజమేననుకో.. కానీ స్నేహితులూ బంధువులూ
అంతా కలిసి మాట్లాడుకునే రోజులేవీ!’

నిట్టూర్చిందామె అత్తగారు.

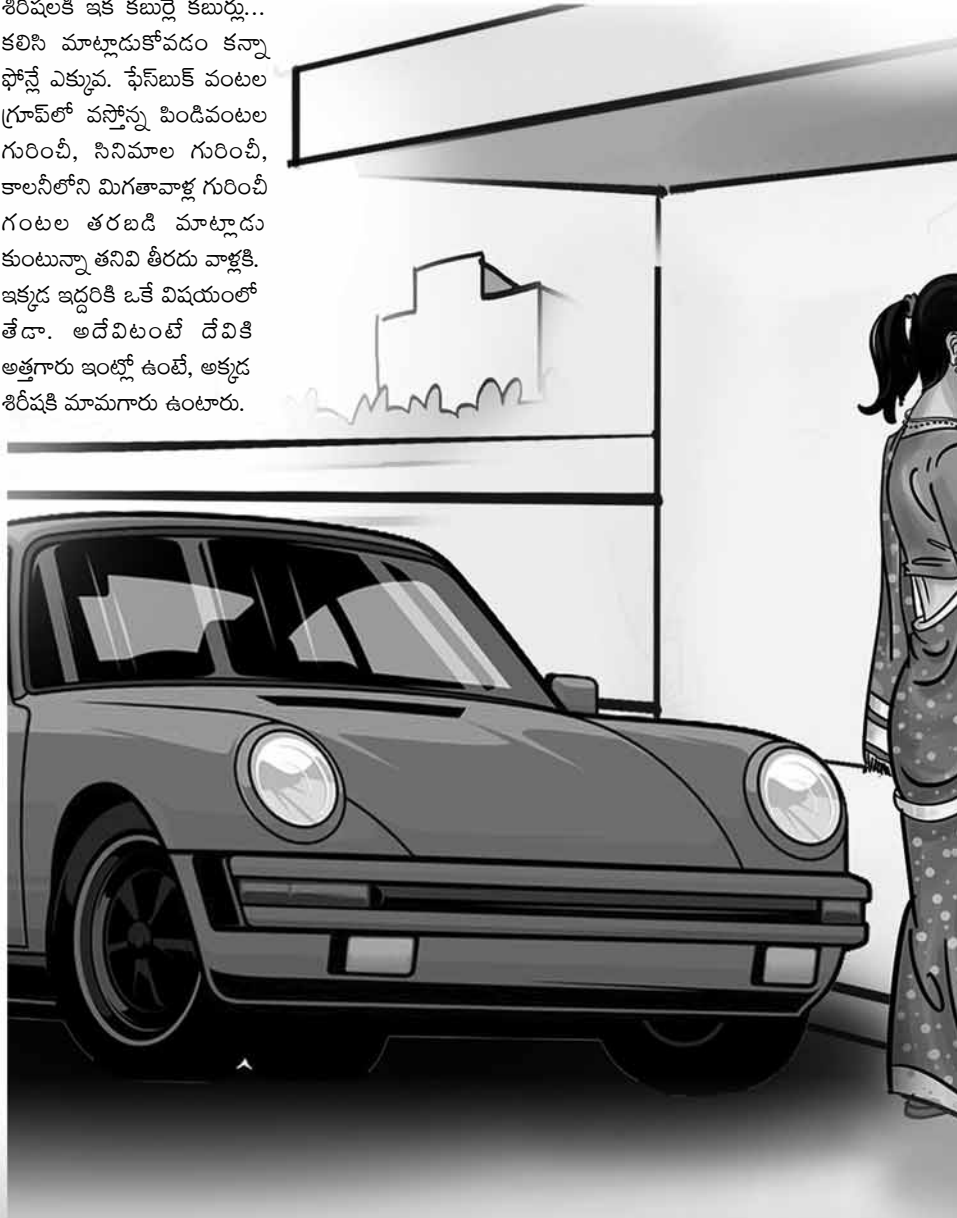
హు... ఈవిడ సోది వినడం ఇక కష్టం
అనుకుంటూ ఫోన్లో వాట్సాప్ ఆన్ చేసి సీతకి
గ్రీటింగ్స్ పంపింది. ఫోటోలు పెట్టమని మెసేజు
పెట్టింది. ఆ తర్వాత ఏసీ ఆన్ చేసుకుని ఫేస్బుక్,
వాట్సాప్ మెసేజులు చదువుకుంటూ ఉండగా
అత్తగారు భోజనానికి పిలవడంతో ఫోన్కి చార్జింగ్
పెట్టి అత్తగారు పెట్టిన భోజనం సుష్టుగా తిన్నది.
తింటున్నప్పుడే మరో ఇద్దరు స్నేహితులు ఫోన్లు చేసి
రమ్మన్నా ‘రాలేనని అత్తగారి వల్ల ఎక్కడా ఇల్లు
కదలేకపోతున్నానని చెప్పేసింది.

దేవి ఉన్న కాలనీలోనే రెండిళ్లవతల శిరీష ఉంది.
ఆమె భర్త, దేవి భర్త ఒకే ఆఫీసు. రాష్ట్రం
విడిపోవడంతో అమరావతిలో రూం తీసుకుని
వారానికోసారి సెలవులప్పుడు వస్తూ ఉంటారు. దేవి,
శిరీషలకి ఇక కబుర్లే కబుర్లు...
కలిసి మాట్లాడుకోవడం కన్నా
ఫోన్లే ఎక్కువ. ఫేస్బుక్ వంటల
గ్రూప్లో వస్తోన్న పిండివంటల
గురించీ, సినిమా గురించీ,
కాలనీలోని మిగతావాళ్ల గురించీ
గంటల తరబడి మాట్లాడు
కుంటున్నా తనివి తీరదు వాళ్లకి.
ఇక్కడ ఇద్దరికీ ఒకే విషయంలో
తేడా. అదేవిటంటే దేవికి
అత్తగారు ఇంట్లో ఉంటే, అక్కడ
శిరీషకి మామగారు ఉంటారు.

ఆయన పని ఆయనిది. ఉదయం పదివరకూ భక్తి
ప్రోగ్రాములు టీవీలో చూసి సాయంత్రం దగ్గర్లోని
దేవాలయానికి వెళ్లడమే. దీంతో దేవి - శిరీషల
స్నేహం మరింత పెనవేసుకుంది. భోజనం అయ్యాక
అత్తగారు తన గదిలోకి వెళ్లి నిద్రలోకి జారుకోగానే
శిరీషకి ఫోన్ చేసింది దేవి.

‘ఇవాళ నీ త ఇంట్లో ఫంక్షన్కి వెళ్తున్నావా’ అని
‘లేదు!’ అట్లుంచి జవాబిచ్చింది శిరీష.

దేశ నాథ

‘వాళ్లకేం చెప్పావ్ మరి’
‘ఏవుందీ రొటీనే - మా మామగారితో
పడలేకపోతున్నాం. ఆయన ఎక్కడికీ వెళ్లనివ్వరా
అని.. అంతే.’

‘మరి గిరిజ ఏమందీ’
‘అదే నతాయిస్తోంది... వెుత్తానికి
తప్పించుకున్నాను.. మామగారి గురించి చెప్పేసరికి
సానుభూతి కూడా దక్కింది.’

శ్రీగిరిరాజు
ధర్మసంరక్షణ పరిషత్తు
కథల పోటీలో
ప్రత్యేక బహుమతి
పొందినది

శ్రీ...లక్ష్మిసిద్ధి!

తరిగొప్పుల వి ఎల్లెన్ మూర్తి

‘ఇక్కడా అంతే’ నవ్వింది దేవి.
‘ఈ ఫంక్షన్స్ మన వల్ల కాదే... ఈ
పెద్దాళ్లున్నారు చూసావా! వీళ్ల వల్ల చాలా
లాభాలుంటాయి.’

ఇద్దరు మాట్లాడుకుంటున్నప్పుడు వాళ్లలో మంచి
చెప్పుకోవడానికి లేనప్పుడు మూడో వ్యక్తి గురించి
మాట్లాడుకుంటారుట.. అదీ చెడ్డగా..! అలాంటివారికి
శిరీష, దేవి అతీతం కాదు.

* * *

చాలాకాలం కిందట ఓ పదం వాడుకలో
ఉండేది, పాపాల భైరవుడు అనీ. అంటే ఇంట్లో
ఎవరు ఏం పాపం చేసినా అతడి ఖాతాలోకి
వెళ్లిపోతుందన్నమాట. అంటే అందరి పాపాల్ని
సహించేవాడు - పాపాల భైరవుడు. సాధారణంగా
ఇంట్లో ఓ ముసలాయన కానీ, ఓ ముసలమ్మ
కానీ ఉంటే, వాళ్లని బూచిలా, భూతద్దంలో చూపించి
కావల్సినవన్నీ హాయిగా చేసుకునేవాళ్లు చాలామంది.
ఎక్కడికీ కావాలన్నా వెళ్లవచ్చు - ఈ పెద్దోళ్లని ఇంట్లో
ఉంచేసి. అదే బయటికి వెళ్లడం ఇష్టం లేకపోతే ‘ఈ
ముసలాళ్లు - నా ప్రాణానికి’ అని అందరికీ
డప్పేసుకుని ఇంట్లోనే ఉండిపోవచ్చు. దాంతో
సానుభూతికి సానుభూతి, మనసుకు కావల్సినంత
శాంతి.

* * *

దేవి, శిరీష ఉండే కాలనీలో పెద్దవాళ్లందరూ
కలిసి తీర్థయాత్ర ప్లాన్ చేసారు. దేవి భర్త తన
తల్లిని, శిరీష భర్త తన తండ్రిని వంపాలని
నిర్ణయించేసుకున్నారు. ఒకే కాలనీ, ఒకే కుటుంబంలా
ఉంటుందని భావించారు. అంతా వృద్ధ గణమే!
తీర్థయాత్ర కాంట్రాక్టర్ కీ, డ్రైవర్ కీ, క్లీనరు కీ బోల్డు
అప్పగింతలు. ఫోన్ నెంబర్లూ, మందుల వివరాలు
అందరూ ఇచ్చారు. గోవింద నామ స్మరణతో బస్సు
బయల్దేరింది.

ఇంట్లో వయోవృద్ధులు ఉన్నప్పుడు
చిరుబురులాడుకున్నా వాళ్లు లేనప్పుడు ఏదో మానసిక
అశాంతి ఉంటుంది. వృద్ధుల ఆసరా కొండంత
ధైర్యాన్నిస్తుంది. తమతో పాటు ఉన్న వ్యక్తి దూరం
అవ్వడం ఏదో వెలితిగా ఉంటుంది. ఇప్పుడు దేవి,
శిరీష అనుభవిస్తోన్న పరిస్థితి అదే. కాలక్షేపంగా
టీవీ చూస్తూన్నా దేవికి తన అత్తగారు లేకపోవడంతో
చాలా కోల్పోయినట్లయింది. భోజనానికి రెండు రకాల
వంటకాలు, రకరకాల పిండివంటలూ, ఇతర కబుర్లూ
కాలక్షేపాలూ ఏవీ లేవు. అయితే టీవీ, లేకపోతే
ఫోన్ అంతే. వండాలంటే బద్దకంగా ఉందామెకి.

ఓ రోజు మధ్యాహ్నం... వంటలో అవస్థలు
పడుతోన్న దేవికి ఫోన్ వచ్చింది.

‘హల్లో నేనే గిరిజని.’

‘ఆ.. పేరొచ్చింది చెప్పు ఏంటీ విశేషం?’

‘అదేనే మన టీచరుగారబ్బాయికి పెళ్లి రిసెప్షన్
ఇవాళ. సాయంత్రం వస్తావా అని అడగటానికి ఫోన్
చేసాను’

‘అబ్బా ఇవాళా నేను రాలేనే’

‘అదేంటి ఎన్నాళ్లకో కుదిరింది సంబంధం.

అంగరంగ వైభవంగా చేస్తున్నారని పెళ్లి- రాకపోతే ఎలానే?

‘అదే మా అత్తగారూ’ దేవి నోరు జారేసింది.

‘అదేంటే మీ అత్తగారు తీర్థయాత్రలకి వెళ్లారా.. ఇప్పుడే శిరీషకి ఫోన్ చేస్తున్నా. మీరిద్దరూ రావాల్సిందే!’ హుకుం జారీచేసి ఫోన్ కట్ చేసింది గిరిజ.

వెంటనే శిరీషకి ఫోన్ చేసింది దేవి. ఆమె ఫోను ఎంగేజ్ రావడంతో అర్థమైంది. ఆమెకీ గిరిజ అక్కడ క్లాసు పీకుతోందని. ఇక తప్పేదేం ఉందని చీరల ఎంపికలో పడింది. సాయంత్రం నాలుగవంతోంది. శిరీష ఆమె ఇంటికొచ్చి తాను సెలక్ట్ చేసుకున్న చీరను చూపించి దేవి చీరల సెలక్ష్షన్లూ భాగం పంచు కుంది. రిసెప్షన్ కెళ్లారు ఇద్దరూ. కాలనీవాళ్లే కాకుండా తన చిన్నప్పటి స్నేహితులు కలవడంతో చక్కగా ఎంజాయ్ చేసారు. అక్కడ గిరిజ అల్లరీ, పెద్దరికం, కలుపుగోలుతనం అన్నీ పెళ్లివాళ్లతో పాటు దేవీ, శిరీషలకి కూడా సచ్చేసాయి. ఆమె పలకరింపులు కట్టిపడేసాయి. ఇన్నాళ్లూ ఇంత సరదా, హుషారు చంపుకున్నామేమో అని ఆలోచించేలా చేసాయి. తాము తెచ్చిన గిఫ్టలను ఇచ్చి భోజనాలు అయ్యాక పెళ్లివాళ్లిచ్చిన బహుమతులను తీసుకుని ఇంటికి బయలుదేరారు శిరీష, దేవి.

ఆటో కోసం ఎదురుచూస్తుంటే వాళ్లపక్కనే కారు వచ్చి ఆగింది. అందులోంచి గిరిజ దిగింది.

‘నువ్వెప్పుడు కారు డ్రైవింగ్ నేర్చుకున్నావే..’ ఇద్దరూ దాదాపుగా ఒకేసారి అడిగారు.

‘చాలా రోజులైంది లే.. మొదట్లో మా ఆయన్ని మా అబ్బాయి బస్టాండ్లో డ్రాప్ చేసేవాడు. తర్వాత వాడు హాస్టల్కి వెళ్లిపోవడంతో ఆయన ఆటోలో వెళ్తున్నారు. కారు ఉన్నా ఆటో ఎందుకని నేనే డ్రైవింగ్ నేర్చుకున్నా! ఇప్పుడు ఆయన్ని బస్టాండుకి

‘అద్దది అలా చెప్పు! అదీ నీలో ఉన్న వీక్నెస్... నీ బలహీనతని బయటికి చెప్పుకోలేక దాన్ని మీ అత్తగారి మీద రుద్దేస్తున్నావ్. ఇంట్లో కారు ఉంచుకుని మీ అత్తగారు ఆటోలో వెళ్లాలంటే మరి బాధపడరా... ఆటోలో కోసమో క్యాబ్ కోసమో వెయిట్ చేయడం ఆ వయసులో ఎంత కష్టమో ఆలోచించు. నీకు కారు డ్రైవ్ చేయడం ఇష్టం అని ఒక్కసారన్నా అన్నావా?!’ దేవిని సూటిగా అడిగింది గిరిజ.

దిగబెడుతున్నా..’

‘మరి నువ్వు కారు తిప్పుతుంటే మీ అత్తగారు ఏమనడా?!’

‘ఏమంటారే... నువ్వే నయం హాయిగా మా అబ్బాయికి ఏ కష్టం లేకుండా డ్రాప్ చేస్తున్నావ్ అంటారు. ప్రతీ శనివారం ఆవిణ్ణి దేవాలయాలకి కూడా తీసుకువెళ్తా కదా. చాలా మురిసిపోతూ వచ్చిన వాళ్లందరికీ నా గురించి గొప్పగా చెప్తారు!’

‘నీ పనే బాగుందే. మంచి అత్తగారు దొరికారు’ దేవి వెంటనే అంది.

‘ఏం నీకు మంచి అత్తగారు దొరకలేదా?’
‘ఎక్కడా... ఎక్కడికీ వెళ్లనివ్వదూ... కారు డ్రైవింగ్ నేర్చుకోనివ్వదూ’ చిరాగ్గా చెప్పింది దేవి.

‘నీకు చెప్పారా అత్తగారు - కారు నేర్చుకోవద్దనీ..’
‘చెప్పాలా... ఆవిణ్ణి చూస్తే అలా అన్నట్లే ఉంటుంది.’

‘ఆవిడ అనుకుంటారని నువ్వు అనుకోవడం ఉంది చూసావా.. ఇదే పెద్ద ట్రాజెడీ. అసలు కారు డ్రైవింగ్ నేర్చుకుని ఇంట్లోవాళ్లని కార్లో తీసుకెళ్తుంటే ఆ మజానే వేరు తెలుసా?!’ ‘అంతులేని అవకాశాలు కాచుక్కూ చుంటాయిట. ఎవరు సాహసాలు చేసి తమని సొంతం చేసుకుంటారో అని... కానీ మనకి బద్ధకం జాన్తి కదా... ఆ సంగతి దాచేసి వాళ్లేమి

అనుకుంటారో, వీళ్లేమి అనుకుంటారో అని బాండ్ కొట్టుకుంటూ చెప్తుంటాం!’ జాలిగా వాళ్లిద్దరినీ చూస్తూ చెప్పింది గిరిజ.

‘అబ్బా! నువ్వెన్నన్నా చెప్పు. ఈ ట్రాఫిక్ జంరూటం నేను పడలేను’ విసుగూ చిరాకూ కలబోసి చెప్పింది దేవి.

‘అద్దది అలా చెప్పు! అదీ నీలో ఉన్న వీక్నెస్... నీ బలహీనతని బయటికి చెప్పుకోలేక దాన్ని మీ అత్తగారి మీద రుద్దేస్తున్నావ్. ఇంట్లో కారు ఉంచుకుని మీ అత్తగారు ఆటోలో వెళ్లాలంటే మరి బాధపడరా... ఆటోలో కోసమో క్యాబ్ కోసమో వెయిట్ చేయడం ఆ వయసులో ఎంత కష్టమో ఆలోచించు. నీకు కారు డ్రైవ్ చేయడం ఇష్టం అని ఒక్కసారన్నా అన్నావా?!’ దేవిని సూటిగా అడిగింది గిరిజ.

‘అడగాలనిపించలేదు!’ నిజాయితీగా చెప్పింది దేవి.

‘మొన్న నేనూ మా అత్తగారూ శ్రీవేంకటేశ్వరుని దేవాలయానికి వెళ్తే అక్కడ మీ అత్తగారొక్కరే కూర్చుని ఉన్నారు. మేం వెళ్లి పలకరిస్తే చాలా సంతోషించారు. నేను మాట వరసకి ‘మీ కోడలికి కారు డ్రైవింగ్ నేర్పవచ్చు కదా హాయిగా ఇద్దరూ వచ్చేవాళ్లా అన్నాను.’ అప్పుడు మీ అత్తగారు ‘నాకంత అదృష్టం కూడానా. కారు షెడ్లో ఉంది. కొడుకు వేరే ఊళ్లో వారాల తరబడి ఉంటాడు. మనవడు హాస్టల్లో ఉంటాడు. కోడలికి ట్రాఫిక్ అంటే చిరాకు. డ్రైవర్ల దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడాలంటే, ఆ ఫోన్లో నాకు సరిగ్గా తెలియదు. ఇక కారు తీసేవాళ్లు ఎవరూ.. తలరాత ఉండాలి కదా ఏది అనుభవించాలన్నా’ అని బాధగా అన్నారు తెలుసా”

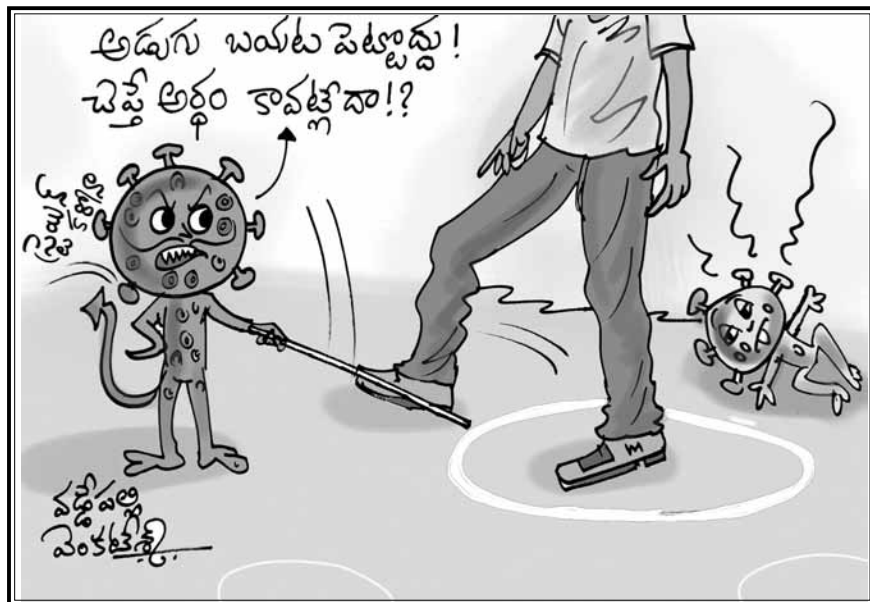
‘అవునా? మరి నాతో ఎప్పుడూ అలా అనలేదే!’

‘నీకిష్టమో కష్టమో ఆవిడకేం తెలుసు... నువ్వు అడిగితే - ఆవిడ కాదంటే కదా సమస్య’

‘అయితే డ్రైవింగ్ నేర్చుకోమంటావ్..’

‘నేను అనడం కాదు. నీకు అనిపించడం లేదా...

మనం పుట్టగానే వంటలు చేసేయ్యలేదు... గరిట తిప్పడం మొదట్లో చిరాగ్గా ఉన్నా మనం వండినది తిన్నవాళ్లు మెచ్చుకుంటే ఆ సంతృప్తి వేరు. ఇదీ అంతే. కారు డ్రైవింగ్ నేర్చుకుంటున్నప్పుడు జనం మనల్ని చిరాకు పెడతారు. తర్వాత మనమూ వాళ్లని భయపెడతాం. ఓ స్టేజీలో స్మార్ట్ డ్రైవింగ్కి

అలవాటుపడతాం.' మీ అత్తగారు వచ్చేసరికి నెలరోజులు పడుతుంది. ఈలోగా కారు డ్రైవింగ్ నేర్చుకో'

'ఓడ ఒడ్డునే క్షేమంగా ఉంటుంది. అలాంటప్పుడు అది తయారు చేయడం ఎందుకు? అలలకి ఎదురీదాలి. తుపాన్లను దాటాలి. మరో దరి చేరాలి. గమ్యం అందుకోవాలి. అప్పుడే ఓడని తయారుచేయడంలోని సార్థకత. ఆవిడ తీర్థయాత్ర ముగించేసరికి నీ కారు యాత్ర మొదలుపెట్టు. వీలైతే ఆవిడ యాత్ర ముగించుకుని బస్సు దిగేటప్పటికి నువ్వు కారుతో ఎదురెళ్లు. కాశీ గంగ, ప్రసాదాలు, బట్టలు ఇవన్నీ పట్టుకుని ఏ ఆటో కోసమో చూసే అవసరంలేకుండా నువ్వు కార్లో రావడం చూసి ఆవిడ ఎంత పరవశిస్తుందో చూడు.'

'నువ్వు చెప్పింది బాగుంది.. ప్రయత్నిస్తా'

'ప్రయత్నించడం కాదు, ఫలితం సాధించు.. ఆలో ది బెస్ట్. కారు దుమ్ము దులుపు.. దూకించు ముందుకు' - గీతోపదేశం చేస్తున్నట్లు అంది గిరిజ.

'అవును!..నువ్వేమిటో మా ఇద్దరి మాటల్ని నిశ్శబ్దంగా వింటున్నావ్?!' శిరీషని అడిగింది దేవి. అంతవరకూ శ్రోతలా ఉన్న శిరీష -

'నా దగ్గర కారు లేదు కదే..' నెమ్మదిగా చెప్పింది

'... డ్రైవింగ్ నేర్చుకోవాలంటే కారు కాదు కావల్సింది, మిత్రురాలా!.. హుషారు, పట్టుదల. సాహసంతో సావాసం చేస్తే శాస్త్రాలు మనల్ని శిభాష్ అంటాయి. ఈ నెల్లాళ్లలో నువ్వు డ్రైవింగ్ నేర్చుకున్నావనుకో. నా కారు ఇస్తా... సరిగ్గా మీ మామగారు యాత్రా స్పెషల్లో దిగగానే నా కారుతో ఎదురెళ్లు. కొడుకులు అమరావతిలో ఉన్నారు. రిస్క్ చేసుకోవడానికి వస్తారో రారో అని వాళ్లు అనుకుంటూ వస్తూ ఉంటారు. మీ ఆయనా, మీ ఆయనా వస్తే సరే...వాళ్లని కార్లో తీసుకెళ్లండి. మీ పెద్దోళ్లు, అదే మీ పాపాల భైరవుల కళ్లలో ఆనందం చూడండి' - గిరిజ మాటలు మంత్రోపదేశంలా ఉన్నాయి.

'నేను అనడం కాదు. నీకు అనిపించడం లేదా... మనం పుట్టగానే వంటలు చేసేయ్యలేదు... గరిట తిప్పడం మొదట్లో చిరాగ్గా ఉన్నా మనం వండినది తిన్నవాళ్లు మెచ్చుకుంటే ఆ సంతృప్తీ వేరు. ఇదీ అంతే. కారు డ్రైవింగ్ నేర్చుకుంటున్నప్పుడు జనం మనల్ని చిరాకు పెడతారు. తర్వాత మనమూ వాళ్లని భయపెడతాం. ఓ స్టేజీలో స్పార్ట్ డ్రైవింగ్ కి అలవాటుపడతాం.' మీ అత్తగారు వచ్చేసరికి నెలరోజులు పడుతుంది. ఈలోగా కారు డ్రైవింగ్ నేర్చుకో'

'ఎప్పుడూ పెద్దవాళ్ల మీద నిందలు వేయడం, నెపం మోపడం మాత్రమే కాదు. అప్పుడప్పుడు వాళ్లని గౌరవిద్దాం. వాళ్లకి ఈ సౌఖ్యాలని సౌకర్యాలని పరిచయం చేద్దాం. ఒకవేళ వాళ్లు చిరాకు పడితే? వాళ్లకి ఈ లగ్గరి ప్రాప్తం లేదనుకుందాం! ఇష్టపడితే -అలా అందించడం మనకు మాత్రమే దక్కిన వరమనుకుందాం. అంతే సింపుల్! వేదాంతాన్ని కట్టె కొట్టే తెచ్చేలా చెప్పేసింది గిరిజ.

హఠాత్తుగా కారు ఆపమంది దేవి. గిరిజ కారుని రోడ్డుపక్కన ఆపింది. అక్కడ గోడ మీద -'కారు డ్రైవింగ్ నేర్పబడును' అని కింద ఫోన్ నెంబర్ రాసి ఉంది.

ఐట్రో పెన్సిల్ తో ఓ చిన్న కాగితమీద నెంబర్ రాసుకుంటోన్న దేవి భుజం తట్టింది శిరీష. గర్వంగా కళ్లెగరేసి వెంటనే కారుచీకట్లని హెడ్లైట్లతో చీల్చుకుంటూ ముందుకు దూకించింది గిరిజ కారుని.

'సాహసం నా పథం.. రాజసం నా రథం.. సాగితే ఆపడం సాధ్యమా.. పౌరుషం ఆయుధం.. పోరులో జీవితం.. కైవసం కావడం కష్టమా' కారు స్టీరియోలో వస్తోన్న పాటకి కోరస్ అందిస్తున్నారు ముగ్గురూనూ. ★

జాగృతి చందా
రెన్యూవల్ చేసుకునేవారికి
ప్రత్యేక తగ్గింపు
కరోనా కారణంగా ప్రత్యేక సౌకర్యం

1 సం॥ చందా రెన్యూవల్ చేసుకునే వారికి రూ.100/-
(రూ. 650/-లకు బదులుగా రూ. 550/-లు),
5 సం॥ చందా రెన్యూవల్ చేసుకునేవారికి రూ.200/-
(రూ.3000/-లకు బదులుగా రూ.2800/-లు)
తగ్గింపు కలదు.
రెన్యూవల్ చేయునప్పుడు పాత మొబైల్ నెంబర్ తో పాటు
చందా కోడ్ ను కూడా తప్పక రాయాలి,

1 సం॥ చందా రెన్యూవల్ రూ.5500 /-
కోసం పక్కనున్న క్యూఆర్ కోడ్ లేదా
<http://payit.cc/S8242>
లింక్ ని ఉపయోగించండి

5 సం॥ చందా రెన్యూవల్ రూ.28000 /-
కోసం పక్కనున్న క్యూఆర్ కోడ్ లేదా
<http://payit.cc/S8309>
లింక్ ని ఉపయోగించండి

ఈ అవకాశం 2021 మార్చి 31 వరకు మాత్రమే.
(2020 జనవరి 1 నుండి 2021 మార్చి 31 మధ్యకాలంలో చందా పూర్తవుతున్న వారికి మాత్రమే ఈ తగ్గింపు కలదు.)
కొత్తగా 1 సం. చందా కట్టేవారికి రూ. 650/-,
5 సం.ల చందా కట్టేవారికి రూ. 3000/- లు మాత్రమే.
మీ చందాను చెల్లించడానికి పక్కనున్న క్యూఆర్ కోడ్ లేదా వాచీ క్రింది లింక్ లను ఉపయోగించండి.

1 సం. చందా రూ. 650/-
<http://payit.cc/S14814>

5 సం.ల చందా రూ. 3000/-
<http://payit.cc/S14813>

వివరాలకు : 040-27561453, 9959997013
పూర్తి వివరాలు 4వ పేజీలో..

ఇటీవల చరిత్రాత్మకమైనదిగా పరిశీలకులు పరిగణించే పరిణామం ఒకటి జరిగింది. నాలుగు ముస్లిం దేశాలు, ఒక బౌద్ధ దేశం ఇజ్రాయేల్ తో దౌత్యసంబంధాలను పునరుద్ధరించుకున్నాయి. అమెరికా చొరవతో, దౌత్య మధ్యవర్తిత్వంతో యునైటెడ్ అరబ్ ఎమిరేట్స్, బహరైన్, సుడాన్, మొరాకోలు ఇజ్రాయేల్ తో మళ్లీ సంబంధాలను ఏర్పరచుకున్నాయి.

డిసెంబర్ 12న భూటాన్, ఇజ్రాయేల్ ల మధ్య ఒప్పందం ఈ ప్రాంతంలో చైనా సాగిస్తున్న విస్తరణ ప్రయత్నాలకు అడ్డుకట్టగా భావిస్తున్నారు. భారత్, భూటాన్ ల మధ్య సంబంధాలు చాలా పాతవి. 1949లో రెండు దేశాల మధ్య స్నేహ ఒప్పందం జరిగింది. ఆ తరువాత 2007లో కొన్ని సవరణలు చేసుకుని రెండు దేశాలు ఆ ఒప్పందాన్ని మరింత పటిష్ఠపరచుకున్నాయి. ఒకవిధంగా భూటాన్ విదేశాంగ విధానాన్ని భారత్ తీర్చిదిద్దుతుందంటే అతిశయోక్తి కాదు. చిన్నదైన ఈ హిమాలయ దేశాన్ని చైనా కబంధ హస్తాల నుంచి తప్పించి ఇతర దేశాలతో సంబంధాలు ఏర్పరచుకునే విధంగా దిశా నిర్దేశం చేసింది భారత్.

పాలస్తీనాతో తమకున్న వివాదాలకు ప్రత్యక్షంగా సంబంధం లేని సుదూర దేశాలతో కూడా సంబంధాలు ఏర్పరచుకోవడం ఇజ్రాయేల్ అనుసరిస్తున్న విధానం. దీనిలో భాగంగానే మొరాకోతో ఇటీవల ఆ దేశం దౌత్య సంబంధాలు ఏర్పరచుకుంది.

ఇజ్రాయేల్ ప్రధాని బెంజిమిన్ నేతన్యాయ్, గూఢచారి సంస్థ మోసాద్ ప్రధాన అధికారి యోస్సీల రహస్య పర్యటన తరువాత ఇజ్రాయేల్, అరబ్ ఎమిరేట్స్ మధ్య సంబంధాలు ఎన్నడూ లేనివిధంగా పటిష్ఠపరచుకున్నాయి. ఈ పర్యటనలు అమెరికా ప్రోత్సాహంతో, సహకారంతో జరిగాయి. అలాగే ఇండోనేషియా, ఒమన్ లతో ఇజ్రాయేల్ సంబంధాలు మెరుగుపడడం మధ్య ప్రాచ్యంలో పెరిగిన ఆ దేశపు ప్రభావాన్ని సూచిస్తోంది. ఈ పరిణామాలన్నింటిని పాకిస్తాన్ కూడా గమనిస్తూనే ఉంది. ఇజ్రాయేల్ తో సంబంధాలు ఏర్పరచుకోవాలన్న డిమాండ్ అక్కడ కూడా బాగా వినిపిస్తోంది.

పాకిస్తాన్ లో 'ఎంపిక చేసిన ప్రధాని'గా బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్న ఇమాన్ ఖాన్ 'ఇజ్రాయేల్ ను అధికారికంగా గుర్తించాలంటూ తమ ప్రభుత్వంపై విపరీతమైన ఒత్తిడి ఉందని' అక్టోబర్ లో వెల్లడించారు. అయితే ఇలాంటి ప్రకటనలు పాకిస్తాన్ కు

కొత్తేమీ కాదు. ఇజ్రాయేల్ పట్ల అనుసరించాల్సిన విధానం గురించి అక్కడ ఎప్పుడు చర్చలు సాగుతూనే ఉంటాయి.

కశ్మీర్ విషయమై అంతర్జాతీయంగా రచ్చ చేయడానికి, ఇతర దేశాల మద్దతును పొందడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు పూర్తిగా విఫలం కావడంతో పాకిస్తాన్ ఇజ్రాయేల్ అంశాన్ని తెరపైకి తెచ్చింది. ప్రభుత్వ మద్దతుదారులైన కొందరు జర్నలిస్టులతో ఇజ్రాయేల్ తో సంబంధాల గురించి చర్చలు, గోష్టులు ఏర్పాటు చేయించింది. తద్వారా ఈ విషయంలో ప్రజల అభిప్రాయాలను తెలుసుకునేందుకు మరోసారి ప్రయత్నించింది. అయితే ముల్తాలు, మతభాందస వాదుల నుంచి తీవ్ర వ్యతిరేకత రావడంతో ఆ చర్చలు పక్కకు పెట్టింది.

అరబ్ ఎమిరేట్స్, ఇజ్రాయేల్ ల మధ్య దౌత్యసంబంధాలు అధికారిక స్థాయిని చేరడంతో పాకిస్తాన్ తో సహా అనేక ముస్లిం దేశాలకు దిక్కుతోచని పరిస్థితి ఏర్పడింది. 'ఇది భవిష్యత్తులో చాలా కీలక పరిణామాలకు దారితీస్తుంది' అని పాకిస్తాన్ ఆవితూచి ప్రతిస్పందించింది. 'పాలస్తీనా ప్రజల న్యాయపరమైన హక్కుల పోరాటంలో వారికి పాకిస్తాన్ మద్దతు కొనసాగుతుంది. మధ్య ప్రాచ్యంలో శాంతి నెలకొనాలన్నది పాకిస్తాన్ ప్రధాన ఉద్దేశ్యం' అని కూడా ప్రకటించింది. ఆ తరువాత నెలరోజులు తిరగ కుండానే బెహరేన్ కూడా ఇజ్రాయేల్ తో దౌత్య సంబంధాలను ఏర్పరచుకుంటున్నట్లు ప్రకటించింది. సౌదీ అరేబియా అంగీకారం లేకుండా గల్ఫ్ లో రెండు దేశాలు ఇజ్రాయేల్ తో సంబంధాలు ఏర్పరచుకోవడం సాధ్యం కాదు.

ముస్లింల ప్రయోజనాలను పరిరక్షించడం తన

మతకర్తవ్యంగా భావించే పాకిస్తాన్ ఎప్పుడు పాలస్తీనాకు మద్దతుగానే ఉంది. దీనివల్ల దేశ అవసరాలకు తగినట్లుగా అవసరమైనప్పుడు తన విధానాలను మార్చుకునే వీలును పాకిస్తాన్ కోల్పోయింది. అరబ్ దేశాల నుంచి వచ్చే పెట్రో డాలర్లకు ఆశపడి ముస్లిం మతనాయకులు కొన్ని దశాబ్దాలుగా ఇజ్రాయేల్ పై విషాన్ని కక్కుతూనే ఉన్నారు. ప్రజలకు తీవ్రమైన మతభాందసవాదాన్ని నూరిపోస్తూనే ఉన్నారు.

పాకిస్తాన్, ఇజ్రాయేల్ లు రెండూ మతం ఆధారంగా ఏర్పడినవే. కానీ పాకిస్తాన్ ఎప్పుడు ఇజ్రాయేల్ వ్యతిరేక ధోరణితో అవలంబిస్తూ వచ్చింది. భారత్, ఇజ్రాయేల్ లు రెండు దురాక్రమణకు పాల్పడి భూభాగాలను ఆక్రమించుకున్నాయని ప్రచారం సాగిస్తూ వచ్చింది. ముస్లిం ఐక్యత సిద్ధాంతాన్నే నమ్ముతున్న పాకిస్తాన్ విశాలమైన, సరళమైన, సర్దుబాటు ధోరణిని అవలంబించాలన్న కొందరి సలహాను ఎప్పుడూ పట్టించుకోలేదు.

ఇజ్రాయేల్ తో సంబంధాలు మెరుగుపరచుకుంటే అత్యాధునిక ఆయుధాలు అందుబాటులోకి రావడంతోపాటు అమెరికాతో సంబంధాలు మరింత దృఢమవుతాయన్న విషయాలు తెలిసినా పాకిస్తాన్ ప్రభుత్వం ఎప్పుడూ సరైన నిర్ణయం తీసుకోలేక పోయింది. కానీ ఇప్పుడు ముస్లిం ఐక్యత, ముస్లిం ప్రపంచం అనే ఆశలు క్రమంగా ఆవరపుతున్న తరుణంలో పాకిస్తాన్ పరిస్థితి ఇరుకున పడింది.

ప్రస్తుతం మధ్య ప్రాచ్యంలో ఇరాన్, టర్కీలకు సున్నీ దేశాలకు మధ్య తీవ్ర ఉద్రిక్తతలు ఏర్పడ్డాయి. ఒకపక్క ఇరాన్ అణుశక్తి ఆకాంక్షలు, మరోపక్క ఒట్టమాన్ సామ్రాజ్యాన్ని పునరుద్ధరించాలన్న టర్కీ

డా. రామహరితి

ఇజ్రాయేల్ పట్ల పాకిస్తాన్ దృష్టి మారుతుందా?

కలల వల్ల ఈ ప్రాంతం అతలాకుతలమవుతోంది. సిరియా, ఇరాక్, లెబనాన్, యెమన్లలో ఇరాన్ జోక్యం, ముస్లిం బ్రదర్ హుడ్కు టర్కీ మద్దతుతో పాలస్తీనా అంశం మరుగునపడిపోయింది. ఇరాన్ అణు ఆశలను అదుపులో పెట్టడానికి అరబ్ దేశాలు ఇజ్రాయెల్ వైపు చూస్తున్నాయి. ఇటీవల అరబ్ దేశాలు ఇజ్రాయెల్తో అధికారిక దౌత్య సంబంధాలను ఏర్పరచుకోవడానికి ప్రధాన కారణం ఇదే.

పాకిస్తాన్ ఏర్పడిన కొత్తల్లో ముస్లిం ఐక్యత పేరుతో ఆ దేశం అరబ్ ప్రపంచానికి బాగా దగ్గరయింది. కశ్మీర్ అంశాన్ని అంతర్జాతీయ వేదికల పైకి చేర్చింది. దీనితోపాటు ఆర్థికపరమైన లాభాలు ఉండడంతో సౌదీ, అరబ్ ఎమిరేట్స్లతో సంబంధాలను పటిష్టపరచుకుంది. తమవి సౌదీ సాంస్కృతిక మూలాలేనంటూ పాకిస్తాన్ సాంస్కృతిక గుర్తింపు కోసం తాపత్రయపడింది కూడా. ఇజ్రాయెల్తో సంబంధాలు కొషర్(పాపం) అని ముస్లిం దేశాలు భావిస్తున్నప్పుడు ఇదంతా జరిగింది. 1992లో భారత్ పూర్తి స్థాయి దౌత్య సంబంధాలు ఏర్పరచుకున్న తరువాత పాకిస్తాన్ కూడా ఇజ్రాయెల్ను

అధికారికంగా గుర్తించాలని భావించినా ముస్లిం ప్రపంచాన్ని చెడు చేసుకోవడం ఇష్టం లేక విరమించుకుంది. కానీ దౌడ్డిదారిన ఇజ్రాయెల్తో సంబంధాలు నెరుపుతూనే ఉంది. పాకిస్తాన్ నెరుపుతున్న ఈ లోపాయికారీ సంబంధాల గురించి ఆ దేశపు విదేశాంగ మంత్రి ఖుర్షీద్ కసూరి తన 'నైడర్ ఎ హాక్ నార్ ఎ డోప్' అనే పుస్తకంలో ప్రస్తావించారు.

మొట్టమొదటసారి 2005లో పాకిస్తాన్ తమ విదేశాంగ మంత్రి ఇజ్రాయెల్ విదేశాంగ మంత్రితో సమావేశమయ్యారని ప్రకటించింది. కసూరి, ఇజ్రాయెల్ మంత్రి సిల్వాన్ షరోమ్తో టర్కీలో చర్చలు జరిపారు. ఆ తరువాత ఐక్యరాజ్యసమితిలో పాక్ అధ్యక్షుడు పర్వేజ్ ముషారఫ్, ఇజ్రాయెల్ ప్రధాని అరియెల్ షరోన్లు సమావేశమయ్యారు. అయితే ఈ సంభాషణల తరువాత కూడా రెండు దేశాల మధ్య దౌత్య సంబంధాలు ఏర్పడలేదు. ఇజ్రాయెల్ పట్ల అనుసరిస్తున్న విధానాన్ని సమీక్షించుకోవాలని బెనజీర్ భుట్టో, నవాజ్ షరీఫ్ వంటివారు ఎప్పటి నుంచో భావించినా 2003లో ముషారఫ్ మొదటిసారి ఈ విషయమై బహిరంగ చర్చను ప్రారంభించారు.

అయినా పరిస్థితి మాత్రం మారలేదు.

ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా అరబ్ దేశాల్లో చెలరేగిన ప్రజా ఉద్యమాలు(2010)(అరబ్ స్ప్రింగ్), ఆర్థిక సంక్షోభం, ప్రపంచ మార్కెట్లో చమురు ధరల్లో డోలాయమాన స్థితి, భద్రతపరమైన సవాళ్లు పెరిగిపోవడం, తీవ్రవాదపు ముప్పు మొదలైన సమస్యల వల్ల గల్ఫ్ దేశాలకు కొత్త వ్యూహాత్మక సంబంధాలపై దృష్టి సారించవలసి వచ్చింది. దీనితో భారత్తో సంబంధాలను పటిష్టపరచుకోవడంతో పాటు ఇజ్రాయెల్తో అసాధికారిక సంబంధాలు నెరపడానికి ఈ దేశాలు ముందుకు వచ్చాయి. కశ్మీర్లో 370 అధికారణాన్ని రద్దు చేసిన తరువాత భారత్కు వ్యతిరేకంగా తీర్మానాన్ని ఆమోదించడానికి ఇస్లామిక్ దేశాల సహకార సంస్థ నిరాకరించడం ఈ దేశాల నూతన విధానానికి నిదర్శనం.

ఈ పరిణామాలు పాకిస్తాన్కు ఏమాత్రం మింగుడుపడలేదు. అరబ్ దేశాల నుంచి కలిగే ఆర్థిక లాభాలను కూడా లెక్క చేయకుండా ముస్లిం దేశాలకు సౌదీ అరేబియా 'సరైన పద్ధతిలో' నాయకత్వం వహించక పోతే నాయకత్వ పగ్గాలు టర్కీకి అప్పగించ వలసివస్తుందని హెచ్చరించింది. ఈ హెచ్చరిక అరబ్ దేశాలతో ఆ దేశానికి ఉన్న సంబంధాలను దెబ్బతీసింది. అంతేకాదు కశ్మీర్ విషయంలో టర్కీ సహాయాన్ని అర్థించడం, టర్కీ సంస్కృతిని తమ దేశంలో ప్రోత్సహించడం వంటి పాకిస్తాన్ అనాలోచిత చర్యలు ఆ దేశాన్ని అరబ్ దేశాల నుంచి మరింత దూరం చేశాయి.

పాకిస్తాన్తో సంబంధాలు ఏర్పరచుకునేందుకు ఇజ్రాయెల్ సుముఖంగా ఉన్నప్పటికీ ముస్లిం ఐక్యత అనే విధానానికి కట్టుబడిన పాకిస్తాన్ అందుకు సిద్ధపడటం లేదు. దీని వల్ల ఇజ్రాయెల్ ద్వారా లభించే ప్రయోజనాలను కాలదన్నుకుంటోంది. ఇప్పుడు ఇమ్రాన్ఖాన్ అధికారంలోకి వచ్చినప్పటి నుంచి పాక్ వైఖరి మరింత మొండిగా తయారయింది. మతభాందనవాదుల పట్టు పెరిగిపోయింది. దీనితో ఇజ్రాయెల్ పట్ల సానుకూలమైన ధోరణిని అవలంబించే అవకాశం మరింత దూరమైపోయింది.

రాజకీయ, ఆర్థిక సంక్షోభం చుట్టుముట్టడంతో పాకిస్తాన్ ఇప్పుడు దౌత్య విధానం మార్చుకునే వీలు చాలా తక్కువ. ఇది ఆ దేశాన్ని మరింత ఒంటరిని చేసి, ఇబ్బందుల్లో పడజేస్తుంది. ఆ దేశపు విదేశాంగ విభాగం ఇటీవల విడుదల చేసిన ప్రకటన పాకిస్తాన్ దిశను స్పష్టం చేసింది. 'పాలస్తీనా సమస్యకు న్యాయపరమైన, పాలస్తీనా ప్రజలకు సంతృప్తికరమైన పరిష్కారం లభించనంతవరకు పాకిస్తాన్ అధికారికంగా ఇజ్రాయెల్ను గుర్తించలేదు' అని ఆ ప్రకటనలో పేర్కొంది. దీనితో పాకిస్తాన్, ఇజ్రాయెల్ల మధ్య దౌత్య సంబంధాల తలుపులు ఇప్పట్లో తెరుచుకునే అవకాశం లేదని స్పష్టమైపోయింది. ★

పాకిస్తాన్తో సంబంధాలు ఏర్పరచుకునేందుకు ఇజ్రాయెల్ సుముఖంగా ఉన్నప్పటికీ ముస్లిం ఐక్యత అనే విధానానికి కట్టుబడిన పాకిస్తాన్ అందుకు సిద్ధపడటం లేదు. దీని వల్ల ఇజ్రాయెల్ ద్వారా లభించే ప్రయోజనాలను కాలదన్నుకుంటోంది. ఇప్పుడు ఇమ్రాన్ఖాన్ అధికారంలోకి వచ్చినప్పటి నుంచి పాక్ వైఖరి మరింత మొండిగా తయారయింది. మతభాందనవాదుల పట్టు పెరిగిపోయింది. దీనితో ఇజ్రాయెల్ పట్ల సానుకూలమైన ధోరణిని అవలంబించే అవకాశం మరింత దూరమైపోయింది.

రైతు చట్టాలు పార్లమెంట్‌లో మెజారిటీతో ఆమోదంతో రూపొందినవి కదా? భారతీయ కిసాన్ యూనియన్, అఖిల భారత కిసాన్ సమితి ప్రతిఘటనకు లక్షం ఏమైనా ఉంటుందా?

పార్లమెంట్ ఆమోదం పొందిన చట్టాలను రద్దు చేయాలనడం ప్రజాస్వామ్యాన్ని అపహాస్యం చేయడమే. భారతీయ కిసాన్ యూనియన్ పంజాబ్‌లోని మాల్యా భాగంలోను, ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని మీరట్ ప్రాంతంలోను విస్తరించింది. భారతీయ కిసాన్ సమితి కేవలం పంజాబ్‌లోని కొంత భాగానికి పరిమితం. అంటే ఈ రెండు రైతు సంఘాలు ఒకటి, రెండు రాష్ట్రాలకే పరిమితం తప్ప దేశమంతటా లేవు. అలాంటి పుడు సాగు చట్టాలు రద్దు చేయాలన్న వీరి డిమాండ్‌ను దేశంలోని రైతులంతా ఎందుకు స్వాగతిస్తారు? అందుకే సాగు చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా వీరు చేస్తున్న ఉద్యమానికి దేశవ్యాప్త మద్దతు లేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం తీసుకువచ్చిన ఈ మూడు చట్టాల వల్ల రైతులకు చాలా ప్రయోజనం ఉంది. కాబట్టి భారతీయ కిసాన్ సంఘం (బీకేఎస్) వాటిని స్వాగతిస్తున్నామనే చెప్పింది. అయితే కొన్ని సవరణలు కోరాం. ఈ సవరణలు తప్పకుండా పరిగణనలోనికి తీసుకోవాలని ముందు మేమే చెప్పాం. ఈ మేరకు 450 జిల్లాలలోని 20 వేల గ్రామాల నుండి గ్రామ కమిటీలు తీర్మానం చేసిన ప్రతులను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి పంపాం. కానీ నేడు జరుగుతున్న రైతుల ఉద్యమం కేవలం రైతులలో అస్థిరత్వాన్ని సృష్టించడానికే. దేశ వ్యాప్తంగా ఈ సాగుచట్టాలను రైతులు స్వాగతిస్తున్నారు.

బీకేఎస్ రైతుల ఉద్యమానికి మద్దతు ఇస్తున్నట్లు, స్వదేశీ జాగరణ మంచ్ చట్టాల ఉపసంహరణ కోరినట్లు వస్తున్న వార్తల్లో నిజమెంత?

బీకేఎస్, స్వదేశీ జాగరణ మంచ్ ఈ ఉద్యమానికి మద్దతు తెలపడం లేదు. ఈ చట్టాలను స్వాగతించాయి. అయితే బీకేఎస్ ఆ చట్టంలో కొన్ని మార్పులను కోరడాన్ని తప్పుగా అర్థంచేసుకొని మేం కొత్త చట్టాలను వ్యతిరేకిస్తున్నామని ప్రచారం చేస్తున్నారు.

కేంద్రాన్ని మేం కోరిన సవరణలు:

- ఎంఎస్సీ (కనీస మద్దతు ధర) గ్యారంటీ, అంటే కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించిన ధర కన్నా తక్కువకు కొనుగోలు చేయరాదు.

ఇంటర్వ్యూ: దండు కృష్ణవర్మ
సీనియర్ జర్నలిస్ట్

- ఏదైనా వివాదం వస్తే ఆర్డీఓ, కలెక్టర్ 30 రోజులలోగా పరిష్కరించి రైతుకు న్యాయం చేయాలన్నది ప్రస్తుతం అమల్లో ఉన్న విధానం. ఈ పద్ధతిలో వివాదం పరిష్కారం జాప్యమయ్యే అవకాశం ఉంది కాబట్టి ప్రత్యేకంగా వ్యవసాయ ట్రిబ్యునల్స్ ఏర్పాటు చేయమని కోరాం.

- కొనుగోలు చేసేవారికి ఒక పోర్టల్ ఏర్పాటు చేయాలని చెప్పాం. దీనివలన అసలైన కొనుగోలుదారు ఎవరన్నది రైతుకు తెలుస్తుంది.

పై సవరణలన్నిటినీ కేంద్ర వ్యవసాయ శాఖ మంత్రి నరేంద్రసింగ్ తోమర్ అంగీకరించారు కూడా. ఈ ఉద్యమానికి సంబంధించిన ప్రజాప్రయోజనాల వ్యాజ్యం విచారణ సందర్భంగా సుప్రీం కోర్టు రైతు

సంఘంగా ఏర్పడి వ్యవసాయ ఉత్పత్తులను సేకరించి ప్రాసెసింగ్ చేసి అమ్ముకోవడానికి కావలసిన మౌలిక సదుపాయాల కోసం 3 సంవత్సరాల కోసం 48 లక్షల రూపాయల సబ్సిడీతో 2 కోట్ల రూపాయల వర్కింగ్ కాపిటల్‌ను బ్యాంక్ గ్యారంటీ లేకుండా కేంద్ర ప్రభుత్వం నాబార్డ్ ద్వారా ఇస్తున్నది. ఇది రైతు ఆత్మనిర్భర పథకమే కదా! ఆత్మనిర్భర భారత్‌లో రైతును కూడా ఆత్మ నిర్భరత వైపుకు ప్రభుత్వం నడిపిస్తున్నది కదా! FPOలకు తోడు ఇదివరకే అమలులో ఉన్న ప్రాథమిక వ్యవసాయ సొసైటీలను కేంద్రం కొనసాగిస్తూనే ఉంది. తెలంగాణలో ముల్కనూరు సొసైటీ అత్యంత పేరెన్నికగన్నది. FPOల పని, సొసైటీల పని ఒక్కటే అయినా సొసైటీలను

అన్నదాత మేలు కోసమే కొత్త చట్టాలు

కేంద్ర ప్రభుత్వం తీసుకొచ్చిన నూతన సాగు చట్టాలు రైతులకు ప్రయోజనం కలిగించేవే కానీ, నష్టంచేసేవి కావని భారతీయ కిసాన్ సంఘం (బీకేఎస్) జాతీయ కార్యదర్శి కె. సాయిరెడ్డి అన్నారు. నూతన వ్యవసాయ చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న ఉద్యమానికి బీకేఎస్ మద్దతిచ్చిందన్నది అవాస్తవమని చెప్పారు. రైతులకు మేలు చేసే ఈ చట్టాలను తాము స్వాగతించామని చెప్పారు. సాయిరెడ్డితో జాగృతి జరిపిన ముఖాముఖ వివరాలు పాఠకుల కోసం..

సంఘాలతో కమిటీ వేస్తామని చెప్పింది. ఆ ప్రకారంగా ఈ కేసులో బీకేఎస్ కూడా ఇంప్లీడ్ అయి సాగు చట్టాలను కోర్టులోనే స్వాగతించింది. చర్చలతో పరిష్కరించుకోకుండా ఉద్యమాల బాట పట్టి రోడ్లెక్కి ప్రజాజీవనానికి అంతరాయం కలిగించడాన్ని బీకేఎస్ వ్యతిరేకిస్తుంది. తాజా చట్టాల ద్వారా దళారీ వ్యవస్థకు చోటుండదనే ఉద్దేశంతో కొందరు కావాలనే ఈ ఉద్యమాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నారు.

ఆత్మనిర్భర భారత్ కాదు, ఆత్మనిర్భర కిసాన్ కావాలన్న నాబార్డ్ చైర్మన్ గోవిందరాజుల ఉద్దేశం నను ఎలా చూడాలి?

రైతు ఉత్పత్తిదారుల సంఘాలను(FPO) దేశమంతటా 10 వేలకు పైగా ప్రారంభించాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం సంకల్పించి ఆ దిశగా వేగంగా అడుగులు వేస్తున్నది. కొన్ని గ్రామాలను క్లస్టర్లుగా చేసుకొని ఏర్పాటుచేసే FPOలో మూడువందల మంది రైతులు సభ్యులుగా ఉంటారు. వీరంతా ఒక

రద్దుచేయకుండానే FPO లను కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రోత్సహించడం రైతులను, వ్యవసాయాన్ని బలోపేతం చేయడానికే.

ప్రస్తుతం రైతు ఉద్యమానికి పట్టుగొమ్ములైన పంజాబ్, హరియాణా రైతుల వాస్తవ పరిస్థితులు ఏమిటి? అక్కడ బీకేఎస్ రైతులకు ఏ విధంగా బాసటగా నిలుస్తున్నది?

నూతన సాగుచట్టాల వ్యతిరేక ఉద్యమంలో ఆ రెండు రాష్ట్రాల్లోని కేవలం కొంతమంది రైతులే పాల్గొన్నారు. అందులోనూ కమ్యూనిస్టు ప్రభావంలో ఉన్న కిసాన్ యూనియన్ అధ్యక్షులలోని రైతులు మాత్రమే ఉద్యమాన్ని కొనసాగిస్తున్నారు. మిగిలిన రైతులు వాస్తవాలను గ్రహిస్తున్నారు. అందువలన ఉద్యమం పెరగడం లేదని చెప్పగలను. అంతేకాదు, కొత్త చట్టాల గురించి రైతులకు అవగాహన కల్పించేందుకు బీకేఎస్ అనేక కార్యక్రమాలను చేపడుతున్నది.

రైతు ఉత్పత్తి సంఘాల ఏర్పాట్లు ఉభయ తెలుగు

రాష్ట్రాల్లో ఎలా ఉన్నాయి?

రైతు ఉత్పత్తిదారుల సంఘాలు (FPO) ఇప్పటి వరకు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో 20, తెలంగాణలో 20 ప్రారంభం అయ్యాయి. వీటివలన రైతులకు ఎంతో ప్రయోజనం. ఈ FPO లలో రైతులు ఐకమత్యంగా వుండి ప్రభుత్వం ఇచ్చే గ్రాంటును సద్వినియోగం చేసుకొంటే రైతులు తమ కాళ్లమీద తాము నిలబడగలరు. సభ్యులు క్రియాశీలకంగా వుంటూ రాజకీయాలకు అతీతంగా FPO ను నడిపిస్తుంటే రైతులు బంగారు బాట పడతారు.

రైతులకు చేదోడుగా కేంద్ర ప్రభుత్వ పథకాల అమలు ఎలా ఉంది?

పనికి ఉపాధి హామీ పథకం, రైతు వేదికలు

(2,3 గ్రామాలకు కలిపి), చెట్లు నాటడం, వర్మి కంపోస్టు ఎరువు తయారీ యూనిట్, ఇంకుడు గుంతల తవ్వకం మొదలైన రైతుకు ప్రయోజనం చేకూర్చే పథకాల అమలు దేశవ్యాప్తంగా చాలా బాగుంది. అయితే ఈ విషయంలో తెలంగాణ కాస్త వెనకబడి ఉంది. ఉదాహరణకు మధ్యప్రదేశ్‌లో 60 లక్షల ఇళ్లు, బెంగాల్‌లో 7 లక్షల ఇళ్లు పేద రైతులకు ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కట్టించాయి. తెలంగాణలో దీనిని అమలు చేయకుండా డబుల్ బెడ్ రూంల స్కీమ్‌లో కలిపేయడం ద్వారా రైతులు లబ్ధి పొందడం లేదు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో మాత్రం పేదరైతులకు 10 లక్షల ఇళ్లు కట్టించాలని ప్రభుత్వం సంకల్పించింది. ఆ దిశలో పని ప్రారంభం అయింది. గత 2,3 సంవత్సరాలుగా చెట్లు నాటే పని వేగంగా నడుస్తున్నా 20 లేదా 25 శాతం కన్నా ఎక్కువ బతకడం లేదు. ఈ సంవత్సరం కాస్త మెరుగుయింది. ఎక్కువ చెట్లు బ్రతికాయి. వర్మి కంపోస్టు తయారీ యూనిట్ దేశం

రైతుబంధు, రైతు భరోసా పథకాలు సత్ఫలితాలను ఇస్తున్నాయా?

కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రతి రైతు ఆకౌంటులో నేరుగా ఆరు వేల రూపాయలను జమ చేస్తున్నది. తెలంగాణలో ఐదు వేలు ఇస్తున్నారు. అయితే తెలంగాణలో ఈ పథకం సద్వినియోగం కంటే దుర్వినియోగమే ఎక్కువని చెప్పాలి. ఎలా అంటే, ఈ పథకం వంద ఎకరాల భూమి ఉన్న రైతుకూ వర్తిస్తున్నది, సాగు చేయని ఎకరాల కొద్ది భూములున్న రైతుకూ వర్తిస్తున్నది. కాబట్టి ప్రత్యేకంగా చిన్న, సన్నకారు రైతులకు పెద్దగా ఒరిగిందేమీ లేదు. రైతుబంధును సన్న, చిన్నకారు రైతులకు, లేదా పది ఎకరాల లోపు వ్యవసాయ భూమి ఉన్న రైతులకే వర్తింపజేయాలన్న డిమాండ్ ఎప్పటినుంచో ఉన్నది. ఒకవైపు రైతుబంధు పథకాన్ని అమలు చేస్తూనే మరోవైపు రైతులు తీసుకొనే రుణాలపై తెలంగాణ ప్రభుత్వం కట్టాల్సిన 4 శాతం వడ్డీని బ్యాంకులకు చెల్లించడంలేదు. అది రైతే చెల్లించాల్సి వస్తుంది. కేంద్రం మాత్రం తాను కట్టాల్సిన 3 శాతం వడ్డీని చెల్లిస్తున్నది. పంటల బీమా పథకం తెలంగాణలో పూర్తిగా విఫలమైందని చెప్పవచ్చు.

అంతా ప్రారంభం అయినా తెలంగాణ ప్రభుత్వ సహకారం పెద్దగా లేనందున ఇంకా ప్రారంభ దశలోనే ఉంది. కొన్ని గ్రామాల సర్పంచ్‌లు ముందుకొచ్చి అప్పులుచేసి మరీ రైతు వేదికలను నిర్మించినా ప్రభుత్వం నుండి నిధులు రావడంలేదు. ఈ అప్పుల బాధ తట్టుకోలేక ముగ్గురు సర్పంచ్‌లు ఆత్మహత్య చేసుకున్నారని కూడా వార్తలు వచ్చాయి. పనికి ఉపాధి హామీ పథకం కోసం కేంద్రం నుండి నిధులు వస్తున్నా సక్రమంగా అమలుచేయడం లేదు. ఉపాధి హామీ కూలీలను వ్యవసాయ పనులకు అనుసంధానం చేసి 50శాతం కూలి ప్రభుత్వం చెల్లించాలని బీకేఎస్ డిమాండ్ చేస్తున్నది. ఈ మేరకు కేంద్ర ప్రభుత్వం చట్టం చేయాలి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అంగీకరించాలి. అలా చేయకపోతే రైతు కూలీలు దొరకక రైతులు వ్యవసాయానికి దూరమవుతారు. ప్రస్తుతం కూలీల కొరత కారణంగా మెట్టపంటలు వేయడంలేదు.

రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో రైతుల ప్రగతి కోసం బీకేఎస్ ఏ విధంగా పని చేస్తున్నది?

సంవత్సరాల తరబడి రైతులకు జరుగుతున్న అన్యాయాలను గుర్తించి వాటిని పరిష్కరించే దిశగా బీకేఎస్ అడుగులు వేస్తున్నది. విద్యుత్ వినియోగానికి ఆ విభాగంలో ఏ పని కావాలన్నా లంచం ఇవ్వాలి, నెలల తరబడి ఎదురుచూడాల్సి. గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా విద్యుత్ వినియోగదారుల ఫోరంలో బీకేఎస్ కార్యకర్తలు చేరి ఈ సమస్య నుండి రైతులకు విముక్తి కలిగిస్తున్నారు. రెవెన్యూ విభాగం నుండి రైతు పాస్‌బుక్ సంపాదించుకోవడం కూడా ఇబ్బందిగా

ఉండేది. ఇటువంటి విషయాలు బీకేఎస్ దృష్టికి వచ్చినప్పుడు మా కార్యకర్తలు పరిష్కరిస్తున్నారు. సేంద్రియ వ్యవసాయం చేసే రైతులను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. వారి సంఖ్య కూడా పెరిగింది. యువ రైతులు ముందుకొస్తున్నారు. పండించిన ఉత్పత్తులను అమ్మే విక్రయ కేంద్రాలను కూడా బీకేఎస్ ఏర్పాటు చేస్తున్నది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో విక్రయకేంద్రాలు విజయవాడ, తాడేపల్లిగూడెం, నెల్లూరుతో సహా 20 స్థలాల్లో ఏర్పాటయ్యాయి. తెలంగాణలో నిజామాబాద్ హైదరాబాద్‌లో ఉన్నాయి.

వ్యవసాయం నష్టదాయకం కాదని రాబోయే తరాలవారికి చెప్పేలా అవగాహన కార్యక్రమాలు బీకేఎస్ ద్వారా జరుగుతున్నాయా?

వ్యవసాయాన్ని వృత్తిగా స్వీకరించడం ద్వారా నష్టాల్లో కూరుకుపోతామనే భావన ఉన్న నేటి సమాజంలో, ముఖ్యంగా యువకుల్లో సేద్యం పట్ల అవగాహన కల్పించి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని నింపే పనిని బీకేఎస్ చేస్తున్నది. నేడు చాలామంది యువకులు వ్యవసాయం వైపు ఆకర్షితులవుతున్నారు కూడా. వ్యవసాయరంగంలో ఎదురయ్యే సమస్యల పరిష్కారానికి ఆందోళనలు చేపట్టడం సరైన మార్గం కాదు. ఆందోళన పేరుతో ప్రజలకు ఇబ్బందులు కలిగించడం, ప్రభుత్వ ఆస్తులు ధ్వంసం చేయడం వంటి పనులకు బీకేఎస్ ఎప్పుడూ దూరమే. వ్యవసాయం మన భారతీయ సంస్కృతిలో భాగం. ఈ విషయాన్ని రాబోయే తరాలకు చెప్పి, వారిని వ్యవసాయాన్ని కూడా ఒక ప్రధాన వృత్తిగా స్వీకరించేలా ప్రేరేపించడమే బీకేఎస్ లక్ష్యం. ★

భారతదేశం 1947లో స్వాతంత్ర్యం సాధించింది. నాడు స్వాతంత్ర్య సాధన ఆనందాన్ని మించిన విషాదం కూడా అందింది భారతీయులకు. అదే దేశ విభజన. మతం ఆధారంగా అఖండ భారత్‌ని ముక్కలు చేశారు బ్రిటిష్ వారు. అందుకు మూలం నాటి ఆలిండియా ముస్లిం లీగ్, దాని నేత మహమ్మ దాలి జిన్నా. హిందువులతో తాము కలిసి బ్రతకలేం కాబట్టి తమకు ప్రత్యేకంగా ఒక దేశం కావాలన్న మహమ్మ దాలి జిన్నా వాదన. ఆ వాదనను నిర్వహించి ద్వంగా తిరస్కరించాల్సింది పోయి భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ అనుసరించిన ముస్లిం లీగ్ సంతృప్తికరణ విధానం వల్ల జిన్నా మరింత బలపడ్డాడు. మొండికేశాడు. విభజించి పాలించే మనస్తత్వం గల బ్రిటిష్ పాలకులు ఇటువంటి అవకాశం వదులుకుంటారా! దేశాన్ని మతపరంగా చీల్చారు. సరిహద్దులు సక్రమంగా నిర్దేశించని విభజన చేశారు. ఎన్ని లక్షలమంది మరణించారో లెక్కలేదు. ఎన్ని కోట్లమంది అటు, ఇటు శరణార్థులుగా ప్రయాణం చేశారో అంచనా వేయలేం. ప్రపంచ చరిత్రలోనే అదొక విషాద ఘట్టం.

ఆ విషాదాన్ని మరచిపోయి భారతీయులందరిని ఏకం చేయగల పంథాలో పరిపాలన ప్రారంభించగలమనుకున్నాం. కాని తొలి భారత ప్రధాని నెహ్రూ తప్పిదాలు భారతీయులను ఏకం చెయ్యలేదు. మతం సంగతి మరచిపోయి భారతీయతకు ప్రాధాన్యత పెంచే చట్టాలు రూపొందించ లేదు. మత చట్టాలకు రాజ్యాంగ బద్ధంగా పెద్దపీట వేసి, దేశ సమైక్యతకు భంగం కలిగించేలా చేసింది కాంగ్రెస్.

అలా స్వదేశానికి గాయాలు చేసిన నెహ్రూ కుటుంబీకుల బారి నుండి దేశాన్ని రక్షించుకుని భారతీయతకు ప్రాధాన్యతనిచ్చే దిశలో కొత్త చట్టాలను నిర్మిస్తూ, అందరిలో జాతీయతా భావం పెంపొందించి, మనదేశ స్వాతంత్ర్య దిన ప్లాటినమ్ జూబ్లీని ఘనంగా జరుపుకోవాలని నరేంద్రమోడి ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తున్నది. అయితే దురదృష్టవశాత్తు ఆనాటి ముస్లిం లీగ్ రాజకీయం దేశంలో పునఃప్రతిష్ఠించేందుకు కొత్త శక్తులు ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

జిన్నా కాలపు ముస్లిం లీగ్‌ని కేరళలోని కొన్ని నియోజకవర్గాలకు పరిమితం చెయ్యగలిగింది భారతీయ చైతన్యం. కాని కొన్ని రాజకీయ వర్గాల స్వార్థం ఆ ముస్లిం లీగ్‌ని మరో రూపంలో దేశంలో విస్తరిల్లేలా చేస్తున్నది. ఆ సరికొత్త ముస్లిం లీగ్ ఆలిండియా మజ్లిస్ ఇత్తేహ్‌దుల్ ముస్లిమీన్ (ఏఐఎమ్‌ఎమ్). అలనాటి మహమ్మదాలి జిన్నాకి మరో రూపమే మజ్లిస్ నేత అసదుద్దీన్ ఓవైసి.

అసదుద్దీన్ ఓవైసి

'ముస్లిం'లకే

నిజాం నవాబు అండతో హత్యాకాండ, అత్యాచారాలు జరిపి హిందూ జనాభాని అడుగడుగునా వేధించిన రజకార్ల వారసత్వంతో రూపుదిద్దుకున్న పార్టీ ఎమ్‌ఐఎమ్ స్వతంత్రం వచ్చిన తొలినాళ్లలో అది హైదరాబాద్ పాత బస్టిలోని ఒక గట్టి పార్టీ. అటువంటి పార్టీని దగ్గరకు తీసి, బుజ్జగించి, ఆర్థికంగా సహాయం చేసి ఒక శక్తిగా హైదరాబాద్ లోక్‌సభ స్థానానికి శాశ్వత ప్రతినిధిగా చేసింది కాంగ్రెస్ పార్టీ రాజకీయం.

ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో కాంగ్రెస్ పార్టీ నిలబెట్టిన అభ్యర్థులను ఒక్కసారి గమనించండి. అది శాసనసభ స్థానానికైనా లేక లోక్‌సభ స్థానానికైనా ఆ నియోజక వర్గాలలో సంఖ్యాపరంగా బలంగా ఉన్న వర్గం వారిని ఎంపిక చేస్తారు. కాని అందుకు పూర్తిగా విరుద్ధం హైదరాబాద్ లోక్‌సభస్థానంలో ఆ నియోజక వర్గంలో ముస్లింలు అధిక సంఖ్యాకులైనా సరే.. అక్కడ కాంగ్రెస్ నిలబెట్టేది హిందువునే. తద్వారా హిందువుల ఓట్లు చీలి మజ్లిస్ గెలవాలి. నాటి సలాపుద్దీన్ ఓవైసి వరస గెలుపు అలా సాధ్యమైనదే. అందుకు ప్రతిగా మిగిలిన నియోజక వర్గాలలో ముస్లింల ఓట్లు కాంగ్రెస్‌కి వేయించటం ఆ రెండు పార్టీల చీకటి ఒప్పందం. దశాబ్దాలు సాగిన ఆ కాంగ్రెస్, ఎమ్‌ఐఎమ్ అనుబంధం ఏ కారణం చేతనో తెలియదు. అయితేనేం కాంగ్రెస్ పార్టీ నేర్పిన సంతృప్తికరణ, మత రాజకీయ దండం మజ్లిస్ అందిపుచ్చుకుంది. పాతబస్టీ దాటి జంట నగరాలకు విస్తరించింది. ఇప్పుడు ఇతర రాష్ట్రాలకు చేరుతోంది. ఇది అలనాడు ముస్లిం లీగ్ రూపుదిద్దుకున్న తీరులోనే సాగుతున్నది. ముస్లిం ప్రయోజనాలు అంటూ నాడు మహమ్మదాలి జిన్నా చేసిన ప్రసంగాల తరహాలోనే నేడు అసదుద్దీన్ ఓవైసి ప్రసంగిస్తున్నాడు. కానీ నాడు జిన్నా కూడా చెయ్యనంత తీవ్రంగా ఓవైసి సోదరుడు హైందవ మతం మీద దాడి చేస్తున్నాడు. ఒక రాష్ట్రం తర్వాత మరో రాష్ట్రానికి విస్తరిస్తున్న ఎమ్‌ఐఎమ్‌ని చూస్తుంటే భారతదేశంలో తిరిగి ముస్లిం లీగ్ ప్రాణం పోసుకుని ద్విజాతి సిద్ధాంతాన్ని మరోమారు తెరమీదికి తెస్తుందా అనే భయాందోళనలు సహజంగానే కలుగుతున్నాయి. ఓవైసి చేస్తున్న మత రాజకీయాలను ఖండించాల్సింది పోయి తమకు కలిగిన రాజకీయ నష్టం గురించే కాంగ్రెస్, ఇతర ప్రాంతీయ పార్టీలు మథన పడుతున్నాయి. మరోవైపు మజ్లిస్ మేధావులు ఓవైస్ మత రాజకీయానికి అస్థిత్వ రాజకీయమంటూ కొత్త ముసుగు కప్పి సమర్థిస్తున్నారు.

దేశ జనాభాలో 12-15% ఉన్న ముస్లింలకు సొంత పార్టీ ఉంటే తప్పేమిటని ఎమ్‌ఐఎమ్‌కి మద్దతు పలికేవారు చరిత్ర తెలియని హీనులు. దేశంలో 73 ఏళ్ల క్రితం ఏమి జరిగిందో తెలిసికూడా గుడ్డిగా 'ముస్లిం లీగ్' రూపాన్ని సమర్థించటం దేశద్రోహమే అవుతుంది.

ఇటీవల జరిగిన బిహార్ అసెంబ్లీ ఎన్నికల్లో ఐదు సీట్లు గెలుచుకున్న మజ్లిస్ ఇక మా అడుగులు బెంగాల్ వైపు అంటూ సవాలు విసురుతున్నది. ఈ నేపథ్యంలో 2015-2020 మధ్య బిహార్‌లో ఏమి జరిగిందని, మజ్లిస్ ఐదు సీట్లు ఎలా గెలుచుకున్నదనే దానిని పరిశీలించాలి.

2015లో జరిగిన బిహార్ ఎన్నికలలో కూడా మజ్లిస్ పోటీ చేసింది, ఓవైసి ప్రచారం చేసారు. కాని నాడు పోటీ చేసిన ఐదు సీట్లు ఓడిపోయింది. నాల్గింటిలో డిపాజిట్ కోల్పోయింది. 2020లో 20 సీట్లు పోటీ చేసి ఐదు చోట్ల గెలిచింది. ఈ ఐదేళ్లలో ఓవైసి బిహార్‌లో తిరిగింది లేదు, పార్టీని నిర్మించింది లేదు. కాని ఐదు సీట్లు గెలవటం వెనుకన్నది ముస్లిం ఓటర్లను రెచ్చగొట్టేందుకు, తగిన వాతావరణం ఇతర పార్టీలు నిర్మించి పెట్టాయి. విదేశాల నుండి అక్రమంగా భారత్‌లోకి వస్తున్న వారిని నిలువరించేందుకు

ముప్పు మరో 'లీగ్'

డా॥ దుర్గరాజు శ్రీనివాస్

తెచ్చిన సిఎఎ చట్టాలను ముస్లిం వ్యతిరేక చట్టాలుగా కాంగ్రెస్, కమ్యూనిస్టులు పనిగట్టుకొని ప్రచారం చేసారు. ముస్లింలలో భయాందోళనలను నింపారు. ఆ విధంగా సమాజాన్ని మతపరంగా చీల్చటంలో ప్రతిపక్షాలు పాత్ర పోషించగా, ఆ విద్వేష ప్రచార పంటను ఒవైసి కోసుకుంటున్నారు. రేపు బెంగాల్‌లో మజ్లిస్ పోటీ చేస్తే జరిగేది కూడా ఇదే. ఆ రాష్ట్రంలో ముస్లిం ఓట్లు మజ్లిస్ కి పడటమే కాదు, ముస్లిం లీగ్ మనస్తత్వం బెంగాల్‌లో పెరుగుతుంది. తాము ప్రత్యేకం అనే భావజాలం ముస్లిం లీగ్ పెంచి పోషించినందున బెంగాల్ విభజన నాడు జరిగింది. ఆ తర్వాత భారత విభజన జరిగింది. తిరిగి అటువంటి విభజనను దేశం ఎదుర్కోవాలా! అది ఎంత ప్రమాదకర పరిణామమో వీరికి తెలియదా! అయినా రాజకీయ స్వార్థం కోసం మరో 'ముస్లిం లీగ్'ని సృష్టిస్తారా! అందుకు అవసరమైన నేపథ్యం నిర్మించి పెడుతున్న కమ్యూనిస్టులు కళ్లు తెరవాలి. తనది కమ్యూనిస్టు భావజాలం అని చెప్పుకుంటున్న నటుడు కమలహాసన్ తమిళనాడులో రాజకీయ అవతారం ఎత్తి ఇప్పుడే ఎమ్మెఐఎమ్ తో పొత్తు పెట్టుకుంటున్నట్టు ప్రకటించాడు. ఇదంతా ఒక ప్రమాదకర పరిణామం.

ఈ విషయాలు జాతీయ భావాలున్న వారినే కాదు ముస్లింలలోని మేధోవర్గంలో కొందరిని సైతం ఆందోళనకు గురి చేస్తున్నాయి. భారతదేశంలో మరో ముస్లిం లీగ్ తల ఎత్తితే, అది ఆ మతస్థులకే ప్రమాదం అంటూ వారు హెచ్చరిస్తున్నారు. దేశ విభజన సమయంలో జరిగిన ఘోర సంఘటనలు గుర్తు

చేసుకుని మరోసారి ఈ గడ్డమీద మతం పేరుతో మారణకాండ ఎంత ప్రమాదమో, ఇక్కడ కారే రక్తం, అయ్యే గాయాల ప్రభావం దేశాన్ని ఎటు తీసుకు పోతాయో వారు గుర్తు చేసేందుకు యత్నిస్తున్నారు.

1947 నాటి గాయాలు మరచిపోతున్న వేళ తిరిగి ముస్లిం లీగ్ పుట్టుక సరికాదన్నదే వారి హెచ్చరిక.

మహారాష్ట్ర, యు.పి., బిహార్ గెలుపు తర్వాత అసదుద్దీన్ ఒవైసి వెనక్కి తిరిగి చూడాల్సిన పనిలేదనీ, తాను మరో జిన్నాను అనుకుంటున్నాడు. గల్లీ స్థాయి నుండి అఖిల భారత ముస్లిం నేతగా ఎదిగే క్రమంలో తాను ఎటువంటి హీన మార్గామైనా అనుసరించేం దుకు సిద్ధం అంటున్నాడు. తనను విమర్శించే వారికి 'నేను చేతులు ముడుచుకుని ఇంట్లో బిర్యానీ తింటూ, ముషాయిరాలు వింటూ గడపాలా?' అని ఎదురు ప్రశ్న చేస్తున్నాడు. ముస్లింలను కూడగడితే తప్పేమిటి! అనేది ఒవైసి ప్రశ్న.

అయితే ఉత్తరప్రదేశ్ కే చెందిన ఉర్దూ కవి మునావర్ రాణ మాత్రం 'ఒవైసి చేస్తున్నది పెద్ద తప్పు, ముస్లింలకు ముప్పు కలిగించేది' అని కుండబద్దలు కొడుతున్నాడు. 'అసదుద్దీన్ ఒవైసి వంటివాడు సమాజాన్ని చీల్చటమే కాదు ముస్లింలను దెబ్బతీస్తున్నాడు. కాబట్టి ముస్లింలు మేలుకుని ఈ దేశంలో మరో జిన్నా తయారవకుండా ఆపాలి' అని పిలుపునిచ్చాడు. 'ఒవైసి కుటుంబం నాకు నాలుగు దశాబ్దాలకుపైగా తెలుసు. వారి స్వార్థం గురించి తెలుసు. హైదరాబాద్ లో వారు సంపాదించిన 15 వేల కోట్ల ఆస్తులు కాపాడుకునేందుకు ముస్లింలను పావులుగా వాడుకుంటున్నారు. ఇక చిన్నవాడు అక్బరుద్దీన్ ఒక గూండా' అని అన్నాడు.

'ముస్లింల సమస్యలకు ఒవైసి ఇచ్చే మందు వారి సమస్యలను పరిష్కరించకపోగా రోగాన్ని మరింత పెంచుతుంది' అన్నది అమెరికాలోని మిచిగన్ యూనివర్సిటీకి చెందిన ప్రొఫెసర్ మహమ్మద్ అయూబ్ మాట. 'అసదుద్దీన్ ఉద్దేగపూరిత ప్రసంగాలు సమస్యలను పరిష్కరించవు. కాని వారిని రెచ్చగొడతాయి. ఫలితంగా భారతీయ సమాజంలో వారు మరింత వేరవుతారు. తన సొంత ప్రయోజనాల కోసం, మజ్లిస్ రాజకీయ విస్తరణ కోసం సహజంగానే రెచ్చిపోయే గుణం గల ముస్లింలను మరింత రెచ్చగొట్టి వారిని స్వీయ విధ్వంసానికి ప్రోత్సహిస్తున్న మోసపూరిత మత పెద్ద ఒవైసి' అని విమర్శించాడు అయూబ్.

ముస్లిం లీగ్ మనస్తత్వం ప్రమాదకరమైనది అని అందరూ హెచ్చరిస్తున్నదే. ప్రస్తుత సమాజం

కోరుకుంటున్నది ఏమిటో ప్రధాని నరేంద్రమోదీ ఇటీవల అలీఘద్ ముస్లిం విశ్వవిద్యాలయ శతవత్సర (శత జయంతి) సమావేశంలో స్పష్టంగా చెప్పారు. ఈ దేశంలో రాజకీయాలకు తొందర లేదు, వాటిని ఆపుదాం. కాని అభివృద్ధిని ఆపవద్దు. అందుకు అవరోధాలు కల్పించవద్దు. ఈ దేశంలో అభివృద్ధి ఫలాలు అందుకునేందుకు మతం అడ్డంకి కానేకాదు. కానివ్వను. శరీరం ఆరోగ్యంగా కనిపించాలంటే దేహంలోని అన్ని అంగాలు ఆరోగ్యంగా ఉండాలి. దేశం సుభిక్షంగా ఉండాలంటే అన్ని వర్గాలు సుభిక్షంగా ఉండడం అవసరం అంటూ నరేంద్రమోదీ ముస్లిం విద్యావంతులకు సందేశమిచ్చారు.

అయితే ఇలాంటి సందేశం నేడు ప్రత్యేకంగా ఇచ్చినది కాదు. తొలి ప్రధాని జవాహర్ లాల్ నెహ్రూ 1948 జనవరిలో అదే అలీఘద్ విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రసంగిస్తూ 'నేడు ఈ దేశానికి మేధో సంపత్తిని, సంస్కృతిని అందించిన వారి వారసత్వాన్ని చూసి గర్విస్తాను. మరి మీరు ఈ దేశ గతం గురించి ఏ భావాలు కలిగి ఉన్నారు? మీరు కూడా ఆ సంస్కృతికి వారసులుగా భావించుకుని నాలాగానే గర్వపడతారా! ఆ సంస్కృతి నాది, మీది, ఇక్కడి వారందరిది అనుకుంటారా? లేక అదేదో మరెవరిదో, నాకు సంబంధం లేనిదని, ఆ సంస్కృతిని అర్థం చేసుకోకుండా, సంస్కృతి వారసులుగా, వాటి పరిరక్షకులుగా, ఆ సంపదలో భాగంకాకుండా దూరంగా ఉంటారా?' అంటూ ప్రశ్న సంధించారు.

ఇద్దరు ప్రధానుల ప్రసంగాలు విన్న తర్వాతైనా ముస్లింలు తమ లోపం ఎక్కడుందో, తాము ఎవరిని అనుసరించాలో నిర్ణయించుకోవాలి. సమాజంలో ఉన్న బంధాలను పెంపొందించేనే నాయకులను ఎంచుకుంటారా! లేక స్వార్థ పూరిత ముస్లిం లీగ్ మనస్తత్వ ఒవైసి ప్రసంగాలకు కొట్టుకపోయి నష్టపోతారా! నేడు కావాల్సినది వేగంగా అభివృద్ధి చెందేందుకు అవసరమైన రహదారి, దానిని నిర్మించే నాయకత్వం. అంతేకాని కృత్రిమ వేగ నిరోధకాలు నిర్మించేవారు, గొయ్యి తవ్వేవారు కాదు. భారతీయతకు ప్రాధాన్యత నిచ్చే ప్రజానీకంగా ముస్లింలు రూపుదిద్దుకుని, తమను స్వార్థం కోసం వాడుకుంటున్న ఒవైసి వంటివారికి బుద్ధి చెప్పాలి.

వ్యాసకర్త : సీనియర్ జర్నలిస్ట్

జిన్నా

జమ్మకశ్మీర్ లో ఏ చిన్న పరిణామం చోటు చేసుకున్నా మీడియా దానికి పెద్ద ప్రాధాన్యమే ఇస్తుంది. ఇవ్వక తప్పదు కూడా. ఆ సరిహద్దు రాష్ట్రంలో, సమస్యాత్మక భూభాగంలో జరిగే రాజకీయ పరిణామానికి, పాకిస్తాన్ వైఖరికి సంబంధం ఉంటుంది. లోక్ సభ ఎన్నికలు కావచ్చు, అసెంబ్లీ ఎన్నికలు కావచ్చు. ఆయా సందర్భాలలో పాకిస్తాన్ జోక్యం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించడం నిజం. వాటిలో పాక్ ప్రేరేపిత మూకల ప్రభావం కూడా అంతే వాస్తవం. కాబట్టి జరిగిన ఎన్నికలు స్థానిక సంస్థలకే అయినా ఆ పరిణామం పెద్ద వాస్తవాలను చెప్పేదిగానే ఉంటుంది. ఆ కీలక కేంద్ర పాలిత ప్రాంతం మూడంచెల స్థానిక సంస్థల వ్యవస్థకు ఎన్నికలు జరుపుకున్నది. 280 జిల్లా అభివృద్ధి మండళ్ల (డీడీసీ)కు నవంబర్ 28 నుంచి డిసెంబర్ 19 వరకు ఏడు దశలలో ఎన్నికలు జరిగాయి. వీటికి ఎంపికైన ప్రజాప్రతినిధులకు ఉండే అధికారాలు పరిమితమే. వారు రాష్ట్రంలో రాజ్యాంగబద్ధమైన మార్పులు తేగలిగిన హోదాను పొందిన వారు కానేకారు. అయినా ఇక్కడ గెలుపోటముల మీద విశేషమైన విశ్లేషణలు చేశారు, రాజకీయ వండితులు. కారణం ఆర్థికల్ 370 రద్దు తర్వాత జమ్మకశ్మీర్ లో ప్రజా ప్రాతినిధ్యంతో ప్రజాస్వామ్యాన్ని పట్టాలెక్కించడానికి తొలిసారిగా జరిగిన ఎన్నికలవి.

డాక్టర్ శ్యామాప్రసాద్ ముఖర్జీ ఆశయాన్ని సాకారం చేస్తూ కేంద్రంలోని బీజేపీ ప్రభుత్వం గత సంవత్సరం జమ్మకశ్మీర్ రాష్ట్రానికి స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని ఇచ్చే 'ఆర్థికల్ 370, ఆర్థికల్ 35 ఎ' లను రద్దు చేయడం సంచలనం సృష్టించింది. అంతే కాకుండా జమ్మకశ్మీర్, లద్దాఖ్ లను వేర్వేరు కేంద్ర పాలిత ప్రాంతాలుగా పునర్విభజించింది. ఆ తర్వాత ఇక్కడ వేర్పాటువాదులపై కఠినచర్యలు చేపట్టడంతో పాటు ఉగ్రవాద కార్యకలాపాలను చాలా మేరకు అదుపులోకి తేగలిగింది. కేంద్ర ప్రభుత్వం జమ్మకశ్మీర్ ను దేశంలోని ఇతర రాష్ట్రాలతో సమానంగా చూడటంతో పాటు, ఆ రాష్ట్ర అభివృద్ధిపై ప్రత్యేక దృష్టి సారించింది. ఇది 370 అధికరణం అమలులో ఉండగా సాధ్యం కాలేదన్నది నిజం. జమ్మకశ్మీర్ లో ఉపాధి అవకాశాలు మెరుగు పరిచేందుకు ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టింది. కశ్మీరీ పండిట్లు అక్కడికి వెళ్లి, నివాసం ఉండడానికి ఒక సోపానం ఏర్పడింది. పెద్ద ఎత్తున అభివృద్ధి కార్యక్రమాలు, ప్రాజెక్టులు, నిధులు మంజూరయ్యాయి. వీటి సంగతి మరుగు పరిచి, కేంద్రంలో బీజేపీ ఏం చేసినా మైనారిటీ వ్యతిరేకతగానే ప్రచారం చేస్తున్న నేపథ్యంలో ఈ ఎన్నికలు జరిగాయి. ఇంకా చెప్పాలంటే

కశ్మీర్ లోయలో

పుల్వామా దాడి ఘటన, దానిని ఐఎన్ఐ పనిగా పాకిస్తాన్ పార్లమెంట్ లోనే విపక్షం ఘనంగా చెప్పిన నేపథ్యంలో జరిగిన ఎన్నికలవి.

280 డీడీసీ స్థానాలకు ఎన్నికలు జరిపారు. రెండు తప్ప మిగిలిన ఫలితాలు వెల్లడైనాయి. బీజేపీ సత్తా చాటుకొని విమర్శకుల నోళ్లకు తాళం వేసింది. సొంతంగా 75 సీట్లు గెలిచి అతిపెద్ద పార్టీగా నిలిచింది. అందులో 72 జమ్మ ప్రాంతంలోనివి. మూడు లోయలోనివి. బీజేపీ అనుకూల అప్పీ పార్టీ 12 స్థానాలు గెలుచుకుంది. జమ్మ ప్రాంతంలో ఎప్పుడూ వీచే బీజేపీ గాలి కంటే, లోయలో గెలిచిన మూడు స్థానాల గురించే ఇప్పుడు ఎక్కువ చర్చ జరుగుతున్నది. ఇదొక గుబులు నుంచి వచ్చిన స్పందన. లోయలో బీజేపీ ఎదిగిన తీరును జీర్ణించుకోలేని పాకిస్తాన్ అనుకూల స్థానిక నాయకులు, బీజేపీ వ్యతిరేక మీడియా వదిన కలవరానికి సంకేతం. ఆ రెండు స్థానాల ఫలితాలు వాయిదా పడడానికి కారణం- పాక్ ఆక్రమిత కశ్మీర్ కు చెందినవారు పోటీ చేసి గెలిచారు.

కశ్మీర్ లోయ బీజేపీని ఇంతవరకు అంటరాని పార్టీగానే పరిగణించింది. ఇప్పుడు ఉత్తర కశ్మీర్ లోని బండిపోరా జిల్లాలో, మధ్య కశ్మీర్ లోని శ్రీనగర్ జిల్లా, దక్షిణ కశ్మీర్ లోని పుల్వామా జిల్లాలో మూడు స్థానాలు బీజేపీకి రావడం సంచలనమే మరి. అంటే కశ్మీర్ లోని మూడు ప్రాంతాలలోను బీజేపీ తన ఉనికిని చాటుకోగలిగింది. నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్, పీడీపీ తదితర పార్టీల గుప్పార్ కూటమికి 110 సీట్లు వచ్చాయి. ఇందులో నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ 67, పీడీపీ 27 సీట్లు పొందాయి. స్వతంత్రులు 50 సీట్లు గెలవగా, కాంగ్రెస్

9 సీట్లు దక్కాయి. మూడు దశాబ్దాలకు పైగా వేర్పాటువాదుల ఆగ్రహాలతో నలిగిపోయిన ఈ రాష్ట్రంలో తొలిసారిగా ప్రశాంత వాతావరణంలో ఎన్నికలు జరిగాయి. గతంలో చోటు చేసుకున్న బహిష్కరణ పిలుపులు, హింసాత్మక ఘటనలు, రిగ్గింగ్ డీడీసీ ఎన్నికల్లో కనిపించలేదు. ప్రతి జిల్లాను 14 ప్రాదేశిక నియోజకవర్గాలుగా ఏర్పాటు చేస్తూ 20 జిల్లాల్లోని 280 సీట్లు ఏర్పాటు చేశారు. 1,427 మంది అభ్యర్థులు పోటీ చేశారు. గత లోక్ సభ ఎన్నికల్లో 15 శాతం పోలింగ్ నమోదైతే డీడీసీ ఎన్నికల్లో 51 శాతం ఓట్లు పోల్ కావడం విశేషం.

ఎన్నికల్లో బీజేపీ, కాంగ్రెస్ ఒంటరిగా బరిలోకి దిగాయి. ఆర్థికల్ 370 రద్దును వ్యతిరేకిస్తూ ఏర్పాటైన పీపుల్స్ అలయన్స్ ఫర్ గుప్పార్ డిక్లరేషన్ (పీఎజ్డీ) ఈ ఎన్నికలను ప్రతిష్టాత్మకంగా తీసుకుంది. మొదట ఎన్నికలకు దూరంగా ఉంటామని చెప్పిన ఈ కూటమి, తరువాత నిర్ణయం మార్చుకుంది. ఈ కూటమిలో నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్, పీపుల్స్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ, కాంగ్రెస్, సీపీఐ (ఎం), జమ్మ కశ్మీర్ పీపుల్స్ కాన్ఫరెన్స్, అవామి నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్, జమ్మ కశ్మీర్ పీపుల్స్ మూవ్మెంట్ భాగస్వాములుగా ఉన్నారు. అయితే ఈ కూటమి వేర్పాటువాద ప్రకటనతో ఆందోళన చెందిన కాంగ్రెస్ ఒంటరి పోరుకు మొగ్గు చూపించింది.

ఈ ఎన్నికలతో వెల్లడైన మరొక సత్యం, ప్రజా స్వామ్య ప్రక్రియకు స్థానికులు సుముఖంగా ఉన్నారు. ఎలాగంటే జమ్మకశ్మీర్ లో మొన్నటి లోక్ సభ ఎన్నికల కంటే అధిక శాతం ఓట్లు డీడీసీ ఎన్నికల్లో పోలయ్యాయి. ఈ ఎన్నికలను ప్రజాస్వామ్య విజయంగా ప్రధాని మోదీ అభివర్ణించడంలోని

అంతరార్థం అదే. ఈ ఎన్నికల నిజమైన ఫలితం కూడా అదే. వేర్పాటువాదులకు ఎన్నికల ఫలితాలు చెంపపెట్టుగా బీజేపీ వ్యాఖ్యానించింది. ప్రధాని చెప్పినట్లు డీడీసీ ఎన్నికలలో ప్రజాస్వామ్యమే నిజమైన విజేత. ప్రజాస్వామ్యాన్ని విజేతగా నిలిపినది మాత్రం కేంద్రంలోని బీజేపీ/ఎన్డీఎ నాయకత్వంలోని మోదీ ప్రభుత్వమే. గవర్నర్ మనోజ్ సిన్హా కూడా ఇదే అభిప్రాయం వ్యక్తం చేశారు. పరిపాలన మొత్తం తమ చేతులలో ఉన్నది కాబట్టి, భద్రతా బలగాలను మోహరించి ఎన్నికలను భగ్నం చేసి, ప్రజాస్వామ్య స్ఫూర్తికి విఘాతం కలిగించకుండా కేంద్రం వ్యవహరించిన తీరును అందరూ హర్షించాలి.

దేశంలో ఎక్కువ స్థానాలు గెలిచిన పార్టీ ప్రజల హృదయాలను గెలుచుకున్నదని చెప్పే నిష్పాక్షిక

జమ్ము కశ్మీర్ స్వయంప్రతిపత్తిని తొలగించడాన్ని సహజంగానే నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్, పీడీపీతో పాటు కాంగ్రెస్ పార్టీకి దీన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాయి. వీరికి వేర్పాటువాద సంస్థలు తోడయ్యాయి. సొంతంగా బీజేపీను డీకొట్టలేమని తెలిసే ఆయా పార్టీలు గుప్తార్ అలయన్స్‌గా ఏర్పడ్డాయి. ఆర్థికల్ 370 పునరుద్ధరణే తమ లక్ష్యమని ప్రకటించాయి. కాగా కశ్మీర్ విషయంలో విదేశీ జోక్యాన్ని కోరుతూ ఫరూక్ అబ్దుల్లా (నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్) చేసిన ప్రకటన, భారత జాతీయ పతాకంపై మెహబూబా ముష్తీ (పీడీపీ) చేసిన వ్యాఖ్యలు కలకలం రేపాయి. దీంతో ఆందోళనకు గురైన కాంగ్రెస్ ఈ కూటమికి దూరమైంది.

కేంద్ర ప్రభుత్వం చేపట్టిన చర్యలు ఫలితాలను

క్రాంతిదేవ్ మిత్త

ప్రతిపత్తి విషయంలో మళ్ళీ పాత పంథాకే వెళతామని నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్, పీడీపీలు బాహుళంగానే చెబుతున్నాయి. ప్రపంచంలో పాకిస్తాన్, దానిని సమర్థిస్తున్న టర్కీ, ఇరాన్లు, వెనుక నుంచి నడిపిస్తున్న చైనా తప్ప మరే దేశమూ 370 అధికరణ రద్దు గురించి వ్యతిరేకంగా మాట్లాడడం లేదు. అంటే గుప్తార్ పేరుతో ఏకమైన ఆ పార్టీలు మన రాజ్యాంగం ఇచ్చిన వాక్స్వాతంత్ర్యం ఆధారంగా పాకిస్తాన్ వాదననే ఇక్కడ వినిపిస్తున్నాయి. ఆ అధికరణం రద్దులో బీజేపీని వ్యతిరేకిస్తున్న కాంగ్రెస్ కూడా డీడీసీ ఎన్నికలలో కొన్ని సీట్లు సాధించింది. ఇప్పుడు ఆ పార్టీ బీజేపీ వాదనను సమర్థిస్తుందని అనుకోలేం. అలా అని గుప్తార్ కూటమికి వంత పాడగలదా? మళ్ళీ కశ్మీర్‌లో 370 అధికరణను పునరుద్ధరిస్తానని భారత ప్రజల ముందు చెప్పగలదా? కశ్మీర్‌లో ఒక మాట, బయట ఒక మాట మాట్లాడగలదా?

మరొక విషయం కూడా చర్చించవలసి ఉంటుంది. స్థానిక ఎన్నికలు చాలా వరకు పార్టీ కంటే, అభ్యర్థుల ప్రభావ శీలత మీద ఆధారపడి ఉంటాయి. ఇది భారతదేశంలో స్థానిక ఎన్నికల సరళి. ఇదే కశ్మీర్‌కు వర్తింప చేయవలసి ఉంటుంది. కాబట్టి కశ్మీర్‌లోయలో కనిపించిన డీడీసీ ఎన్నికల సరళి రేపు ఆసెంబ్లీ ఎన్నికలలో కనిపిస్తుందా అన్నది అనుమానమే. గుండెల మీద తుపాకీ లేనప్పుడు ఏ వ్యక్తికయినా వచ్చే ఆలోచన వేరు. ఆలోచనా ధోరణి వేరు. అక్కడ ఇంతకాలం జరిగింది ఇదే. లోయ వరకు, కొంత వరకు జమ్ములో ప్రతి ఎన్నిక పాక్ ప్రేరేపిత ఉగ్రవాదుల తుపాకీ భయం నీడలో జరిగింది. ఇప్పుడు పరిస్థితిలో మార్పు వచ్చింది. మార్పును జీర్ణించుకోవడానికి సమయం తీసుకునే వారు ఉంటారు. అందుకు డీడీసీ ఎన్నికల ఫలితాలే నిదర్శనం. ఇవి కశ్మీర్ ప్రజలను ప్రధాన ప్రపంతిలోకి తీసుకురావడానికి ఎంతో కొంత దోహదం చేశాయని అనిపిస్తుంది. అయినా లోయలో వచ్చిన ఫలితాలతో పాకిస్తాన్ అనుకూల శక్తులకు ఇప్పటికీ కొంత అనుకూల వాతావరణం ఉన్న సంగతిని కూడా వెల్లడిస్తున్నాయి. లోయలో బీజేపీ చాలా స్థానాలలో చెప్పుకోదగిన ఓట్లు సాధించింది. దీనికి బీజేపీయేతరులు ఎలాంటి భావ్యం చెప్పినా, అక్కడ కొంత భారత అనుకూల వాతావరణం బలపడిందనే అనుకోవాలి.

వ్యాసకర్త : సీనియర్ జర్నలిస్ట్

కమలోదయం

విశ్లేషణలు తగ్గాయి. గెలుచుకున్న పార్టీని బట్టి విశ్లేషణలు మారిపోతున్నాయి. సూత్రాలకు భాష్యాలు మారుతున్నాయి. ప్రజాతీర్పును ప్రజాతీర్పుగా, నిర్వాహమాటంగా చెప్పగలిగే మీడియా, నాయకులు అరుదుగా ఉన్నారు. అందుకే ఈ ఫలితాలను ఎవరికి తోచిన విధంగా వారు విశ్లేషిస్తున్నారు. విజయం తమదేనని గుప్తార్ కూటమి చెప్పుకుంటోంది. ఇక్కడ ఓటింగ్ సరళిని గమనించినట్లయితే డీడీసీలలో బీజేపీ 28 శాతం ఓట్లు సాధించింది. నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ 26.3 శాతం, పీడీపీ 20.6, కాంగ్రెస్ 20.6 శాతం ఓట్లు సాధించాయి. ఎన్నికల ఫలితాల్లో బీజేపీ ఎప్పటిలాగే జమ్ము ప్రాంతంలో అధికతనను సాధించగా, గుప్తార్ కూటమి కశ్మీర్ లోయలో పట్టును నిలుపుకుంది. ఒకటి వాస్తవం- కాన్ఫరెన్స్, పీడీపీ కలసి పోటీ చేసి ఉండొచ్చు. కానీ కాన్ఫరెన్స్ పడిన ఓటు, పీడీపీకి పడిన ఓటు ఒకే ఆశయంతో వేసినవి కావు. దేని ధ్యేయం దానిదే.

కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆర్థికల్ 370 రద్దు చేయడాన్ని

ఇచ్చేందుకు కొంత సమయం పట్టే అవకాశం ఉన్నా ప్రధాని మోదీ చిత్తశుద్ధిని రాష్ట్రప్రజలు క్రమంగా అర్థం చేసుకుంటున్నారు. కేంద్ర పాలనతో కశ్మీర్‌లో అభివృద్ధి ఊపందుకుంది. కశ్మీర్ ప్రజలు ఒకప్పుడు పాలించిన వారికి, ఇప్పుడు సేవ చేస్తున్న వారికి మధ్య తేడాను చూస్తున్నారు. ప్రజాస్వామ్యంపై వారికి నమ్మకం ఇప్పుడు మరింత పెరిగింది. డీడీసీ ఎన్నికల్లో బీజేపీ సాధించిన విజయాలు కశ్మీర్ ప్రజల్లో వచ్చిన మార్పును ప్రతిబింబిస్తున్నాయనే చెప్పాలి.

దేశంలో ప్రజాస్వామ్యం లేదంటూ కాంగ్రెస్ నేత రాహుల్ గాంధీ వ్యాఖ్యలు చేసి ఉండవచ్చు. ఢిల్లీలో కూర్చుని, ప్రజలతో సంబంధం లేని కొందరు ప్రజాస్వామ్యం గురించి ఊకదంపుడు ఉపన్యాసాలు చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తారు. అలాంటి వాళ్లకు జమ్ముకశ్మీర్‌లో డీడీసీ ఎన్నికలు నిర్వహించిన తీరు ప్రజాస్వామ్యానికి చక్కని ఉదాహరణగా చూపిస్తానని ప్రధాని చెప్పడం సత్యదూరం కాదు. కాంగ్రెస్ పార్టీ అధికారంలో ఉన్న పుదుచ్చేరిలో 2011 నుంచి స్థానిక

ఎన్నికలు జరగడం లేదు. సుప్రీంకోర్టు తప్పు పట్టినా పట్టించుకోలేదు. కానీ జమ్ముకశ్మీర్ కేంద్రపాలిత ప్రాంతంగా మారిన ఏడాది కాలంలోనే పంచాయతీ స్థాయి ఎన్నికల నిర్వహణ సాఫీగా సాగింది. ప్రజాస్వామ్యానికి నిదర్శనంగా నిలిచింది.

జమ్ముకశ్మీర్ ప్రత్యేక

ఆ రోజు నేను రచయిత్రిని కావాలనుకున్నాను.

అదేదో అందమైన ప్రకృతిని చూసి పులకరించి కాదు.

నేను అప్పుడు ఏదో తరగతి చదువుతున్నాను.

మాది చిన్న పల్లెటూరు మొత్తం నలభై కుటుంబాలు ఉంటాయి.

బాధతో నేను కథలు రాయాలనుకున్నాను.

మా ఊర్లో అయిదు తరగతులు మాత్రం ఉన్నాయి. అక్కడ నుండి రెండున్నర కిలోమీటర్లు నడిస్తేగాని దగ్గర ఊర్లో బడి వచ్చేది కాదు. అక్కడ కూడా పది తరగతులవరకు మాత్రమే చదువుకోవచ్చు. ఆ తర్వాత అయిదారు కిలోమీటర్ల దూరంలో చిన్న పట్నం వస్తుంది. నేను తొమ్మిదో తరగతి మధ్యలో చదువుమానేశాను. అందుకు రకరకాల కారణాలు.

* * *

1970. అంతకుముందు కొన్ని సంవత్సరాల నాటి కథ ఇది. మా ఊర్లో బడిలేకపోయినా చిన్న గ్రంథాలయం ఉంది. అక్కడ నుండి కథలు, నవలలు తెచ్చుకుని చదువుకునేవాళ్లం. నాకు నలుగురు అక్కలు. ఇద్దరు అన్నయ్యలు.

నా కుటుంబ కథ చెప్పి మిమ్మల్ని విసిగించను. అప్పట్లో మధురాంతకం రాజారామ్ గారి పుస్తకాలు దొరికాయి. అన్ని పుస్తకాలు మాకు దొరకవు. ఇంకా రచయిత్రుల పుస్తకాలు, ప్రముఖుల మరికొన్ని పుస్తకాలు మాత్రం ఉండేవి.

నాకు మధురాంతకం గారి కథలు బాగుండేవి. అందులోనూ పల్లెల్లో కనిపించే వాతావరణం, మనుషులు ఆ కథల్లో ఉండేవారు. ఆయన పేరు మాత్రం నాకు గుర్తుంది. మాది మధ్యతరగతి కుటుంబం అందుకని ఆయన కథలు అంత సహజంగా అనిపించేవి.

ఏడవ తరగతిలో ఉన్నప్పుడు ఒకరోజు మా మాస్టారు ఓ క్లాస్ తీసుకున్నారు. ఆయన తొమ్మిది, పది తరగతులకు మాత్రం వెళ్లేవారు. ఆ రోజు మా మాస్టారు రాలేదు. అప్పుడు హెడ్ మాస్టారు పంపించారు.

ఆ రోజు నా జీవితంలో మరిచిపోలేని రోజు. ఇప్పటికీ మా మాస్టార్ మాటలు నాకు గుర్తున్నాయి. అతని పేరు పుండరీకాక్షయ్య తను మా అందరికీ ఓ కథ చెప్పటం మొదలుపెడుతూ అన్న తొలి మాట.

“ఆడదాన్ని నమ్మకూడదు రా”

నేను ఉలిక్కి పడ్డాను. మా క్లాస్ లో ఉంది అబ్బాయిలు మాత్రమే కాదు. నాతో కలిసి ఎనిమిదిమంది అమ్మాయిలు! ముందు ఆ కథ గురించి చెబుతాను.

ఓ దేశానికి ఓ రాజుగారు అతను వృద్ధుడు అయ్యాడు. అయినా సరే, ఇంకో అమ్మాయిని, తనకి కూతురు వయసులో ఉన్న అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకున్నాడు.

అప్పటికే రాజుగారికి కొత్త భార్యకంటే రెండు సంవత్సరాల పెద్దవాడైన అబ్బాయి ఉన్నాడు. అందగాడు. తండ్రి తర్వాత రాజ్యాన్ని

ఏలవలసినవాడు ఆ యువరాజుని కొత్త యువరాణి మోహించింది.

తన కోరికను తీర్చమని యువరాజుని ప్రాధేయ పడింది. అప్పుడతను “తల్లీ... నువ్వు నాకు మాతృ సమానురాలివి. ఇది తప్పు. మీరు ఇలాంటి కోరిక

కోరటం ధర్మం కాదు. న్యాయం కాదు. నన్ను మన్నించండి” అని చెప్పాడు. అది అవమానంగా భావించిన యువరాణి తన భర్తతో యువరాజు తనని బలాత్కారం చేయబోయాడు అని ఏడుస్తూ చెప్పింది. మహారాజు అది నిజమా కాదా అనేది విచారించక యువరాజుని చంపించాడు.

ఇదీ కథ.

ఇది నిజంగా జరిగిందా, కట్టు కథా అనేది పక్క నుంచితే, పుండరి మాస్టారు, ఎక్కడన్నా చదివారో, విన్నారోగాని అప్పుడప్పుడే కౌమారంలోకి వస్తున్న మా పిల్లలకి చెప్పారు. అంతటితో ఆగలేదు. ఆ అమ్మాయిని ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి కాకులకు, గడ్డలకు ఆహారంగా వేయాలి కదా అన్నప్పుడు మాస్టారి కళ్లు ఎరుపుగా ఉన్నాయి.

‘అందుకే చెబుతున్నాను. ఏ ఆడదాన్నీ నమ్మకూడదు. గుర్తుంచుకోండి’ అన్నారు.

ఆ నమ్మని తనాన్ని ఆ యువరాణికి పరిమితం చేయలేదు. అప్పుడు నాకు భయం కలిగింది. బాధ

జీవిత ప్రభుత్వం

పి. జానకి

ప్రతిభ

కలిగింది. ఆవేశం కూడా వచ్చింది. అనుమానం వచ్చింది.

మాస్టారు మా అందరిలా అమ్మకే పుట్టారు. మాస్టారికి పెళ్లి అయింది. ఆడపిల్లలున్నారో లేదో నాకు తెలియదు. మరి ఆయన కుటుంబంలోని ఆడవారిని నమ్మ కూడదా! మాస్టారు నమ్మటం లేదా?

మా ఆడపిల్లల్ని చూశాను. మగపిల్లల్ని కూడా చూశాను. మగపిల్లలు ఆడపిల్లల వంక చూస్తుంటే వాళ్లు తలలు దించుకున్నారు.

ఇందులో తప్పు ఎవరిది? మహారాజుదా? యువరాణిదా? ఈ కథ చెప్పిన మాస్టారిదా! మొత్తంగా ఆడవాళ్లదా?

ఏది ఎంతవరకు చెప్పాలి అనే జ్ఞానంలేనివారు ఉపాధ్యాయులుగా ఎందుకు ఉంటున్నారు? నేను ఇంతకుముందు చదివిన కథలు వేరు. చూసిన మనుషులు వేరు. జీవితం ఇంత భయంకరంగా ఉంటుందా!

నేను బడి నుంచి ఇంటికి ఎలా వచ్చానో నాకు

తెలియదు.

ఆ రోజు రాత్రి నాకు నిద్రపట్టలేదు.

మా అమ్మ గుర్తు వచ్చింది. అక్కలు గుర్తొచ్చారు. నా తోటి ఆడపిల్లలు గుర్తు వచ్చారు. అలాగే నాన్న- అన్నయ్యలు - మా బావలు. వీళ్లందరూ ఆడవాళ్లని నమ్మరా... అప్పుడు ఆడవారంతా ఏమైపోవాలి. భయం... భయం... ఉదయం లేచేసరికి జ్వరం వచ్చింది. నేను రెండు రోజులవరకు బడికి వెళ్లేలేదు. మధ్యలో నన్ను గమనించిన మా అమ్మ అడిగింది.

“దేని గురించి ఆలోచిస్తున్నావు. ఎందుకు భయపడినట్లు కనిపిస్తున్నావు” అని నేను ఏం లేదమ్మా అని చెప్పాను.

ఇప్పుడు కొంతమందికి అనిపించవచ్చు - ఒక్క మాటతో ఇంతగా భయపడతారా అని. అవునంటాను. కథలే కాదు ఒక్క మాటతో బతుకులే మారిపోతాయి. మాటకు అంత శక్తి ఉంది. అదేమాట మనల్ని అంతలేని ఎత్తులకు చేర్చుతుంది. అదేమాట అక్కడ నుండి అగాధాల్లోకి తోసేస్తుంది. అప్పుడే కాదు, ఇప్పుడు కూడా.

అసలు ఒకరి మీద ఇంకొకరికి నమ్మకం లేనప్పుడు ప్రేమ, కుటుంబం, బంధం అనే మాటలకు

అర్థం ఉంటుందా? అప్పుడు మొదటిసారి బడికి వెళ్లటం మానేస్తే అనే ఆలోచన వచ్చింది. మా అక్కలందరూ మూడు, అయిదు తరగతులతో ఆగిపోయారు. నాలుగవ అక్క ఏడోతరగతి చదివింది. నేనూ చదువు మానేయాలనుకున్నాను. నా స్నేహితురాలు మా ఇంటికి వచ్చింది. ఇద్దరం రోజూ కలిసే బడికి వెళ్తాం.

ఇంకా నాకు తప్పలేదు. తను ఆరవ తరగతి. ఈ విషయం తనతో నేను మాట్లాడలేదు. బడిలో అడుగుపెడుతుంటే పుండరి మాస్టారు కనిపించారు. నాలో పణుకు మొదలయింది. ఆయన్ని మా తరగతికి పంపించకు దేవుడా అని మొక్కుకున్నాను.

* * *

చిన్నన్నయ్య వేరేవోట చదువుకుంటున్నాడు. నేను తొమ్మిదో తరగతి మధ్యలో మానేశానని తెలుసుకుని ఇంటికి వచ్చాడు.

“ఎందుకని చదువు మానేస్తున్నావు. మనింట్లో నువ్వన్నా బాగా చదువుకోవాలి. నువ్వు డిగ్రీ చేయాలి. ఈలోగా నీకు ఉద్యోగం వస్తుంది. నిన్ను నేను చదివిస్తాను. అంతగా అయితే నువ్వు హాస్టల్లో ఉండి చదువుకోవాలి. ఉద్యోగం కూడా చేయాలి. నా మాట విని నువ్వు బడికి వెళ్లు” అని నన్ను బతిమాలాడు.

పుండరి మాస్టారు అప్పటికి మా క్లాసుకు రావటం లేదు. కానీ ఇంకో టీచర్ కి బదిలీ అయింది. అందుకని తను మా మాస్టారిగా వస్తారు అని తెలిసింది. నిజానికి బదిలీ కావల్సింది మా టీచర్ సరిత కాదు పుండరిగారు. ఆయనకు అక్కడ మంచి పలుకుబడి ఉంది. అందుకని ఆపించుకున్నారు అంటున్నారు.

సరిత టీచర్ తో నాకు మంచి స్నేహం ఉంది. ఓ రోజు అడిగాను...

వాకాటి పాండు
రంగరావు స్మారక
దీపావళి కథల పోటీలో
విశిష్ట బహుమతి
పొందిన కథ

“ఆడవాళ్లని మగవాళ్లు నమ్మరా టీచర్?”

“ఎందుకలా అడిగావు. అసలు ఆ మాట ఎవరన్నారు. ఆడవాళ్లు అంటే మనుషుల్లో సగం మంది. మగవాళ్లే కాదు మనం అంటే ఆడవాళ్లం కూడా మనం నమ్మాలి.”

అప్పటికీ నేను పుండరి గురించి టీచర్ కి చెప్పలేదు.

“ఒక్కప్పుడు ఆడవారికి చదువు అనవసరం అనుకున్నారు. నేను టీచర్ని అయ్యాను. ఇది చిన్న ఉద్యోగమే. అసలు మన మాజీ ప్రధాని ప్రినే కదా పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగాల్లో ఆడవారున్నారు. గొప్ప గాయనీమణులున్నారు. కథనాయికలున్నారు. నీకు ఇంతటి ఆలోచన ఎందుకు వచ్చిందో తెలియదు ఆడవాళ్లు లేని ప్రపంచం ఉండదు.”

అప్పుడు నేను మాస్టారి గురించి చెప్పాను.

కొద్దిసేపు మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

“మనుషుల్లో రకరకాలవారున్నారు. ఆ మాస్టారికి అమ్మా- భార్య లేకపోతే అయిదు నిమిషాలు సుఖంగా ఉండలేరు. మాస్టారు ఇన్ని కోట్లమందిలో ఒకరు మాత్రమే. చదువుకుంటే చాలదు. ఏది ఎంతవరకు చెప్పాలి. అసలు ఏది పిల్లలకు చెప్పాలి అనే విచక్షణ మనుషులకి ఉండాలి. తను ఆడవాళ్లని నమ్మవద్దు అన్నారని మనం మగవాళ్లని నమ్మవద్దు అనుకుంటే లోకం ఇలా ఉండదు. ఈ ప్రపంచం మనందరిదీ. అది గుర్తుంచుకో” అన్నారు.

సరిత టీచర్ అక్కడి నుండి వెళ్లేముందు నన్ను కొగలించుకున్నారు. “నీమీద నేను చాలా ఆశలు పెట్టుకున్నాను. నిన్ను భవిష్యత్తులో మంచి ఉద్యోగంలోనో, ఏదోక రంగంలోనో చూసుకోవాలి” అని మరీ మరీ చెప్పి వెళ్లారు.

సరిత టీచర్ వెళ్లిపోయాక నేను ఒంటరిదాన్ని అయ్యాను. అమె ఆశల్ని మా అన్నయ్య ఆరాటాన్ని

కూడా నేను నిలబెట్టుకోలేకపోయాను.

నేను చదువు మానేశాను!

* * *

అక్కడి నుండి నేను ‘ఇంట్రాకర్డ్’గా మారి పోయాను. ఇంట్లో మిగిలింది నేను. నాలుగో అక్క కూడా పెళ్లి చేసుకుని వెళ్లిపోయింది. పెద్ద అన్నయ్యకి ఉద్యోగం వచ్చింది. చిన్న అన్నయ్య ఐ.టి.ఐ.లో ఫిట్టర్ కోర్స్ చేశాడు. హైదరాబాద్ లో చిన్న ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. పెద్ద అన్నయ్య పెళ్లి అయింది. వేరే ఊర్లో కాపురం పెట్టారు. మిగిలింది అమ్మా - నేనూ - నాన్న.

నేను మా గ్రంథాలయంలోని పుస్తకాలన్నీ చదివేశాను. అక్కడ ఉన్నవి తక్కువే. కొత్త పుస్తకాలు రావటం ఆగిపోయింది.

అలాంటప్పుడు నాకో ఆలోచన వచ్చింది.

నేను పెళ్లి చేసుకోకుండా ఉండిపోతే!

అలాంటి ఆలోచన రావటానికి కారణం ఉంది.

మా బంధువుల్లో ఇద్దరున్నారు. ఒకామె బాగా చదువుకుంది. మంచి ఉద్యోగంలో ఉంది. తను పెళ్లి చేసుకోలేదు. అమ్మా - నాన్నలు, బంధువులు ఎంతగానో చెప్పి చూశారు. అయినా అంగీకరించ లేదు. అందుకు రకరకాల కారణాలు చెప్పుకునేవారు.

ఇంకో అమ్మాయికి చదువుంది. ఉద్యోగం ఉంది.

పెళ్లి చేసుకోవాలని ఉంది. అప్పటికీ ఇరవై ఏడు సంవత్సరాలు. అయినా ఎవరూ తనని చేసుకోవటానికి ముందుకు రావటం లేదు.

నేను చిన్న మాటల్ని బట్టి అంత చదువు చదివిన ఆడపిల్లల్ని అందరు మగవాళ్లు భరించలేరని, మొదటి వ్యక్తి ఈ మధ్యన చనిపోయారు. బతికినంత కాలం కుమారిగానే ఉన్నారు. అందుకు కారణం ఆమెతోనే సమాధి అయిపోయింది.

రెండో వ్యక్తి వయసు మళ్లిన వ్యక్తితో రాజీపడింది.

ఇలాంటి సమయంలో సరిత టీచర్ నన్ను చూడటానికి వచ్చారు. నేను చదువు మానేశానని తెలుసుకుని చాలా బాధపడ్డారు. అప్పుడు టీచర్ గారితో నా మనసులో మాటని చెప్పాను.

“పెళ్లి చేసుకోవాలనుకోవటం లేదా! నీకు ఎంత ఆప్తి వస్తుంది” అని అడిగారు. మొదటిసారి నేను నిర్ణాంతపోయాను.

మా నలుగురి అక్కల పెళ్లిళ్లు ఎలా అయ్యాయో తలుచుకుంటే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. అప్పట్లో మాకు రెండెకరాల భూమి ఉండేది అంటారు. మా నాన్న ఇంకొకరితో కలిసి చిన్న వ్యాపారం చేశారు. ఆయన పెద్దగా చదువుకోలేదు. నాకు ఊహ తెలిసేటప్పటికి ఆ వ్యాపారం లేదు.

మా ఇద్దరక్కల పెళ్లి నాటికి నేను చిన్న పిల్లని. వారి పెళ్లికి ఒక్కొక్కరికి వెయ్యి రూపాయలు ఇచ్చారంటు. మూడో అక్క పెళ్లికి రెండువేలు. నాలుగో అక్క పెళ్లికి నాలుగువేలు. అప్పట్లో పొలాల ధర చాలా తక్కువ. అన్నీ గొప్ప గొప్ప సంబంధాలు కాదు. చిన్న చిన్న ఉద్యోగాలు, మూడవ బావగారు చిన్న వ్యాపారం చేస్తారు. అందరూ జీవితాన్ని నిర్మించుకుంటున్నారు. ఇంకా అర ఎకరం పొలం ఉంది. అందులో వచ్చే ధాన్యం వాడుకుంటారు.

మూడువందల గజాల స్థలంలో చిన్న రేకుల షెడ్లు. అక్కడ కూరగాయలు పండించుకుంటారు. చిన్న చిన్న ఫూల మొక్కలు నేను పెంచుతాను. అత్యంత సాధారణ జీవితం. నాన్నకు ఎన్ని అప్పులున్నాయో తెలియదు. ఇంకా ఆప్తి ఏమిటి? అనుకున్నాను.

“రమా... నువ్వు చదువు ఎందుకు మానేశావో పూర్తిగా నాకు తెలియదు. అలాగే పెళ్లి ఎందుకు చేసుకోనంటున్నావో కూడా నాకు తెలియదు. రేపు ఎలా బతకాలనుకుంటున్నావు. చదువుకుని ఉద్యోగం చేస్తే అది వేరు. ఆప్తి ఉంటే అదో రకం. అమ్మా నాన్నల తర్వాత ఎవరి దగ్గర ఉంటావు? అన్నల దగ్గరా? వారు మాట సాయం చేస్తారు. ఆర్థికంగా కొంతవరకు చేయగలరు. తర్వాత.... ఒకరిమీద ఆధారపడాలనుకుంటున్నావా? నీకంటూ వ్యక్తిత్వం, భద్రత అవసరం లేదా? పోనీ ఇప్పటి నుండయినా చదువు మొదలుపెట్టు” అన్నారు.

అప్పుడు నాకు అర్థం అయింది. మనకు ఎన్ని ఆశలయినా ఉండొచ్చు ఆరాటాలు ఉండొచ్చు. మనకి ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం లేకపోతే మాత్రం అలాంటివి నెరవేరటం కష్టం.

“నేను నీకు చెప్పగలిగేది ఒకటే. మీ నాన్న గురించి నేను విన్నాను. గొప్ప వ్యక్తి. అందుకే ఇంతమందిని కన్నా అందరికీ కనీస జీవితం ఇవ్వగలిగారు. అందుకు మీ అమ్మగారి సహకారం ఉంది. మీ అమ్మా - నాన్నలే నాకు ఆదర్శం. పెళ్లికి భయపడకు. అతను నీకు తండ్రి - అన్న- స్నేహితుడిగా మలుచుకో... నువ్వు ఎవరికీ సమస్యగా మిగలకు. కుటుంబాన్ని

పుండరి మాస్టారు గత కాలపు భావాలకు ప్రతినిధి.
వీళ్లు ఆధునికులు. అయితే ఏంటి? అన్నీ ధ్వంసం చేసుకుంటూపోవటమేనా వీరి సృజన. అంతా వ్యక్తిగతమేనా? నిర్మాణం అవసరం లేదా? నిరంతరం వార్తల్లో ఉంటే చాలా! వీరు ఏం రాసినా, ఏం మాట్లాడినా అదంతా తాత్కాలిక కీర్తికా!

మించిన స్వర్గం ఇంకొకటి ఉండదు”.

నేను చిన్నగా తలూపాను.

“కుటుంబాన్ని నడవటం అంటే, అదీ యుద్ధమే. అదీ చదువే. అదీ కళే. సహనమే. ఇవేం చేయలేని వారు పెళ్లి నుండి పారిపోతారు” అని వెళ్లేముందు ఇంకో విషయం చెప్పారు.

“పుండరి మాస్టారి అమ్మాయి విడాకులు తీసుకుంది”.

“నిజమా టీచర్. ఎందుకు?”

“తెలియదు. ఆ అమ్మాయిని వారి అల్లుడు నమ్మలేదో, అల్లుడ్ని అమ్మాయి నమ్మలేదో వారికే తెలియాలి. ఇంట్లో వారి అభిప్రాయాలు, ఆచరణ పిల్లల మీద ప్రభావం చూపిస్తాయి”.

అప్పట్లో విడాకులు కేసులు చాలా తక్కువ.

* * *

సరితా టీచర్ నా మీద పెద్ద ప్రభావం చూపించారు.

నేను పెళ్లి చేసుకున్నాను. భద్రత కోసం కాదు. మా వదిన ఈ పెళ్లి సంబంధం తీసుకొచ్చింది. నవీన్ తనకి తమ్ముడు అవుతాడు. ఇంటర్ మీడియట్ వరకు చదివాడు. మా పెళ్లి రోజుకి అతనికి ఉద్యోగం లేదు. వెనకాల ఎలాంటి ఆస్తి లేదు. ఆ కుటుంబం బాగా చితికిపోయింది. ఉన్న అర ఎకరం అమ్మితే ఆరువేలు వస్తోంది. అది ఇస్తాం. నవీన్ కి ఉద్యోగం చూసుకుందాం అంది వదిన.

అప్పటికే నిరుద్యోగం బాగా పెరిగిపోయింది. బతుకు అనే ఓ మహాయుద్ధాన్ని మొదలుపెట్టాలని మాత్రమే నాకు అర్థం అయింది. నవీన్ కి ఉద్యోగం వస్తే ఆరువేలు పెళ్లి ఖర్చులకు కూడా చాలవని మాకు తెలుసు.

మా అమ్మా, నాన్నలను ఇబ్బంది పెట్టకూడదనే విషయం మా ఇంట్లో అందరికీ తెలుసు!

* * *

ఇప్పుడు నేను మా వైవాహిక జీవితం గురించి చెప్పాలనుకోవటం లేదు. నవీన్ కి ఉద్యోగం చూడటం ఎవరికీ సాధ్యం కాలేదు. రకరకాల ఉద్యోగాలు. ఇద్దరు మగపిల్లలు పుట్టారు. పన్నెండు సంవత్సరాల తర్వాత కనీస జీవితం మొదలయింది.

ఈ కాలంలో మేం తగాదాలు పడలేదా! అభిప్రాయ భేదాలు రాలేదా అంటే వచ్చాయి. రాకుంటే అది సంసారం ఎలా అవుతుంది. నాలానే నవీన్ పుస్తకాలు విపరీతంగా చదువుతాడు. మరి ముఖ్యమైనదనుకున్నప్పుడు కొంటాడు. నాలుగయిదు ఊర్లు తిరిగాం. అక్కడ మిత్రులు - గ్రంథాలయాలు మాకు నేస్తాలయ్యారు.

పుండరి మాస్టారు చనిపోయారని విన్నాను. మా ఇంట్లో అందరికీ ఇట్లు వచ్చాయి. మాకు లేదు. లేదన్న బాధ లేదు.

ఈ మధ్య కాలంలో అనేక మార్పులు వచ్చాయి. అప్పుడే నలభై సంవత్సరాల సహజీవనం పూర్తి అయింది.

పిల్లలకు గొప్ప చదువులు చెప్పించలేదు.

అయినా పెళ్లిళ్లు చేశాం. ఇద్దరూ పక్క పక్కన ఉంటారు. నవీన్ ది ప్రభుత్వ ఉద్యోగం కాదు. ఓపిక ఉన్నంతవరకు పనిచేస్తాడు.

* * *

ఈ కథ మొదలుపెట్టినప్పుడు...

ఆ రోజు నేను రచయిత్రిని కావాలనుకున్నాను అన్నాను. కాలేకపోయాను. బతుకంతా యుద్ధంతో సరిపోయింది. ఇది ఒంటి చేత్తో చేసిన యుద్ధం కాదు. నవీన్ - నేను కలిసి బతుకు అనే కదనరంగంలో దూకి చేసిన యుద్ధం.

మా కళ్ల ముందు సంసారాలను కూలదోసుకున్న మగవాళ్లు. ఆడవాళ్లున్నారు. సమన్వయంతో ముందుకుపోయిన కుటుంబాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఈ ప్రపంచాన్ని మార్చాలనుకున్నవారు ఎవరైనా ముందు ఒకటి చెబుతారు.

సర్వజనులూ సుఖంగా బతకాలని అందుకు ఏం చేయాలి అనే విషయం మీద ఇన్ని రకాల వాదాలు ఇన్ని చీలికలు, ఇంతమంది తమ బతుకులని అంకితం చేసుకోవటాలు.

ఈ మధ్యకాలంలో నేను చదువుకున్నాను. డిగ్రీ పూర్తి చేశాను. ప్రైవేట్ గా. ముఖ్యంగా ఆధునిక మహిళల్ని, వారి సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేశాను.

ఓ గొప్ప తృప్తితోపాటు అంతులేని బాధ కూడా నన్ను కుదిపేస్తోంది. ఇలాంటి పరిణమాలు

జరుగుతాయని అప్పట్లో నేను ఊహించలేదు.

ఇప్పటి ఆడపిల్లలు నాలా, మాలా లేరు.

అంతవరకు సంతోషం.

నేను ఇప్పుడు నాణానికి రెండో వక్కన చూస్తున్నాను.

* * *

అంతులేని విద్వేషం కనిపిస్తోంది.

మహిళలకు ఏ మాత్రం రక్షణ లేదు. ప్రతిరోజూ, ప్రతి నిమిషం స్త్రీల మీద అనేక దాడులు జరుగు తున్నాయి. అత్యాచారాలు జరుగుతున్నాయి. అందు లోనూ చిన్న పిల్లల మీద కూడా... మానవత్వం ఇంతగా పతనం అవుతున్న క్షణాల్లో అందరం ఏం చేయాలి అని తర్కించుకుంటున్న సమయంలో నాకు కొందరు స్త్రీలలో ‘పుండరి’ మాస్టారు కనిపించారు.

అవును ‘ఆడదాన్ని నమ్మవద్దు’ అన్న మాస్టారికి, మగవాళ్లంతా మృగాలు, పశువులు అని, మగవాడు మన శత్రువు అని ప్రచారం చేస్తే కొందరు ఆడవాళ్లు ఏమీ తీసిపోరు.

పుండరి మాస్టారు గత కాలపు భావాలకు ప్రతినిధి.

వీళ్లు ఆధునికులు. అయితే ఏంటి? అన్నీ ధ్వంసం చేసుకుంటూపోవటమేనా వీరి సృజన. అంతా వ్యక్తిగతమేనా? నిర్మాణం అవసరం లేదా? నిరంతరం వార్తల్లో ఉంటే చాలా! వీరు ఏం రాసినా, ఏం మాట్లాడినా అదంతా తాత్కాలిక కీర్తికా!

ఎంతమంది ఆడపిల్లలు ఇలాంటివారి ప్రభావంలో వడి తమ జీవితాలను నాశనం చేసుకుంటున్నారు. చేసుకోబోతున్నారు! అందుకే అప్పుడు చేయలేని పని ఇప్పుడు చేస్తాను.

విధ్వంసం పరిష్కారం కాదు.

విధ్వంసం నుండి విధ్వంసానికి మన ప్రయాణం కాకూడదు.

స్త్రీకి - పురుషుడు ఎప్పుడూ శత్రువు కాదు.

ఏం చేసినా వ్యక్తులు మాత్రం చేస్తారు.

అది ఆడయినా, మగయినా, కులం, మతం, ప్రాంతం ఏదైనా ఈ మాత్రం అవగాహన, సహనం లేనివారు ఎల్లకాలం నాయకత్వంలో ఉండలేరు.

విధ్వంసంకలుగుగా చరిత్రలో మిగిలిపోతారు.

* * *

మళ్లి చెబుతున్నాను.

ఈ ప్రపంచాన్ని మార్చటానికి నేను రచయిత్రిని కావటం లేదు. నన్ను నేను మార్పుకోవటానికి, నాలాంటి వారితో భావాలు పంచుకోవటానికి, ఓ చిన్న కుటుంబాన్ని కాపాడుకోవటానికి చేసే చిరు ప్రయత్నం.

ఇందులో నాలాంటి వారి వక్కన మగవాళ్లుంటారు. స్త్రీ-పురుషుల కలయికతోనే కొత్త సృష్టి.

మా ప్రయత్నం వ్యక్తిగతం-సామాజికం కూడా! ★

‘అన్నా! ఆగస్ట్ 15న (2016) మీరు ఎర్రకోట మీద నుంచి ఇచ్చిన ఉపన్యాసంలో బలూచిస్తాన్ నమస్క గురించి ప్రస్తావించారు. గడిచిన పదిహేనేళ్లుగా అక్కడ కనిపించకుండా పోయిన వేలమంది హక్కుల కార్యకర్తలు, న్యాయవాదులు, విద్యార్థులు, రాజకీయ కార్యకర్తల కోసం వారి వారి కుటుంబాల వారు ఇప్పటికీ ఆశగా ఎదురు చూస్తూనే ఉన్నారు. ఎర్రకోట మీద నుంచి మాట్లాడినట్టే, బలూచిస్తాన్ అరాచకాల గురించి అంతర్జాతీయ వేదికల మీద గొంతు వినిపించండి.’ అని అర్ధించా రామె. అది కూడా రాఖీ పండుగ సందర్భంగా. చివరిగా గుజరాతీ భాషలో, ‘మా పోరాటం మేం చేస్తూనే ఉంటాం! మా ఉద్యమానికి మీరు గొంతునివ్వండి చాలు’ అని కూడా ఆమె కోరారు. ఆమె కరీమా బలోచ్.

పాకిస్తాన్ సైన్యం అరాచకాలతో దశాబ్దాలుగా తల్లడిల్లిపోతున్న బలూచిస్తాన్ హక్కుల కార్యకర్త కరీమా బలోచ్ (కరీమా మెహరబ్) డిసెంబర్ 22వ తేదీన కెనడాలోని హార్బర్ ఫ్రంట్ లో శవమై కనిపించారు. డిసెంబర్ 20న ఆమె ఆచూకి తెలియలేదు. రెండురోజులకు ఆమె భౌతికకాయం టొరంట్లో లేక్ షేర్ కు సమీపంలోని ఒక ద్వీపంలోని హార్బర్ ఫ్రంట్ లో కనిపించింది. కరీమా అదృశ్యం గురించి ఆమె కుటుంబ సభ్యులు, మిత్రులు పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశారు.

కరీమా 2016లో బలూచిస్తాన్ నుంచి తప్పించుకుని వచ్చి కెనడాలో ప్రవాస జీవితం

గడుపుతున్నారు. ఆమె హత్య పాకిస్తాన్ పనేనని మరుక్షణం ఆరోపణలు వచ్చాయి. టొరంట్లోకు చెందిన సీనియర్ జర్నలిస్ట్ తారెక్ పాతా, ‘కరీమా మరణం మీద, అందులో పాకిస్తాన్ హస్తం మీద టొరంట్లో పోలీసులు, కెనడా భద్రతా వ్యవస్థ సీఎస్ఐఎస్ క్షుణ్ణంగా దర్యాప్తు జరపాలి. దేశ ప్రధాని ట్రూడో పాకిస్తాన్ నిఘా సంస్థ ఐఎస్ఐ ఏజెంట్ల పిడికిలి నుంచి కెనడాను విడిపించాలి’ అని భారత్ మీడియాతో మాట్లాడుతూ కోరారు. పాకిస్తాన్ ప్రభుత్వం బలూచిస్తాన్ స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు ఎక్కడ ఉన్నా వెంటాడడానికి మొత్తం యంత్రాంగాన్ని ప్రయోగిస్తున్నదని, ముఖ్యంగా మహిళా కార్యకర్తలను లక్ష్యంగా చేసుకున్నదని కూడా కరీమా ఆరోపణ. ఆ ఆరోపణలో ఎంతమాత్రం అబద్ధం లేదన్నట్టే పాకిస్తాన్ ఆమెను కెనడాలో ఉన్నప్పటికీ ప్రాణాలు తీసింది.

2016లో పాకిస్తాన్ జరిపిన దాడి నుంచి కరీమా బయటపడగలిగారు. ఆపై జర్నలిస్ట్ తారెక్ పాతా, ఇతర మిత్రులు, హక్కుల కార్యకర్తల సాయంతో కెనడా చేరుకోగలిగారు. కెనడా పౌరసత్వం కోరుతూ కొద్దికాలం క్రితమే దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. పాకిస్తాన్ నుంచి బలూచిస్తాన్ కు స్వాతంత్ర్యం రావాలని కోరుతున్న ఉద్యమంలో కరీమాది స్ఫుటమైన గొంతు. చిరకాలంగా ఆమె పాకిస్తాన్ ఆక్రమణను, పాకిస్తాన్ సైన్యం బలోచ్ ప్రజల మీద చేస్తున్న అత్యాచారాలను తీవ్ర స్వరంతో విమర్శిస్తున్నారు. కరీమా మరణంతో తీవ్రంగా కలవరపడిన ‘బలోచ్ జాతీయ పోరాటం’ నలభయే రోజులు సంతాప దినాలుగా ప్రకటించింది.

దీనిని బట్టి కరీమా పట్ల బలోచ్లకు ఉన్న గౌరవాభిమానాలు అర్థమవుతాయి. కరీమా బలోచ్ స్టూడెంట్స్ ఆర్గనైజేషన్-ఆజాద్ అద్భుక్షరాలిగా కూడా పనిచేశారు. ఆమె ఆ పదవిని చేపట్టిన తొలి మహిళ. కరీమా మరణం కొన్ని శతాబ్దాలకు కూడా తీరని లోబేనని ‘బలోచ్ జాతీయ పోరాటం’(బీఎన్ఎం) నివాళి ఘటించింది. ప్రపంచంలో అత్యంత ప్రభావశీలురైన వందమంది మహిళలలో కరీమాను బీబీసీ (2016) ఎంపిక చేసింది. కరీమా మరణం మీద లోతైన దర్యాప్తు అవసరమని ఆమె భర్త హమ్మల్ హైదర్ కెనడా ప్రభుత్వాన్ని కోరారు. ఆమెకు వచ్చిన బెదిరింపు కాలే గురించి దర్యాప్తు చేయాలని ఆయన కోరుతున్నారు. బలూచిస్తాన్ స్వేచ్ఛను కోరుతూ ఆమె చేస్తున్న హక్కుల పోరాటం ప్రపంచ ప్రఖ్యాతమైంది. అందుకే బలోచ్ నేషనల్ మూవ్మెంట్ (బీఎన్ఎం), బలూచిస్తాన్ నేషనల్ పార్టీ-కెనడా, వరల్డ్ సింధీ కాంగ్రెస్ -కెనడా, పహ్లాన్ కౌన్సిల్-కెనడా, పీటీఎం కమిటీ కెనడా కరీమా మరణం వెనుక రహస్యం బయట పెట్టాలని కోరుతున్నాయి.

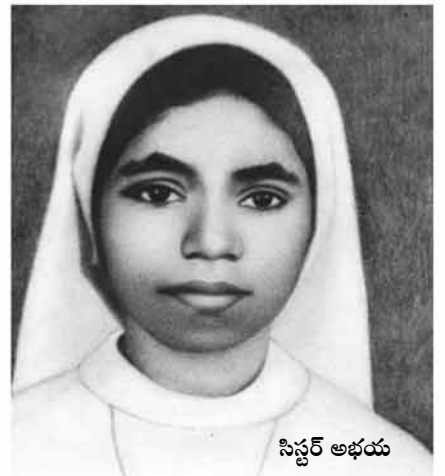
పాకిస్తాన్ లో కొనసాగుతున్న లైంగిక వివక్ష గురించి కూడా కరీమా ఐక్యరాజ్యసమితిలో విమర్శించారు. మానవహక్కుల కౌన్సిల్ 39వ సదస్సులో ఆమె మాట్లాడుతూ, ‘పరువు పేరుతో ఒక ముస్లిం యువతిని ఆమె సోదరుడే చంపితే, ఇస్లామిక్ చట్టం ప్రకారం హంతకుడు తన కుటుంబ సభ్యులతో సర్దుబాటు చేసుకునే అవకాశం పొందుతున్నాడు. చాలా సందర్భాలలో హంతకుడిని కుటుంబం

అక్కడ అంతా క్రైస్తవ సన్యాసినులు ఉంటారు. అక్కడే ఒక అత్యాచారం, ఒక హత్య జరిగాయి. న్యాయాన్ని 28 సంవత్సరాల పాటు సిలువ ఎక్కించారు. ఆఖరికి న్యాయం అక్కడే పునరుత్థానమైంది. ఇతర మతాలను దూషిస్తూ, తామే పరిశుద్ధ ఆత్మలమని ప్రపంచాన్ని మోసగించిన ఒక ‘ఫాదర్’, ఒక ‘సన్యాసిని’ దొంగ వ్యవహారం ఒక చిన్న దొంగ చెప్పిన సాక్ష్యంతో లోకానికి తెలిసింది. న్యాయం గెలిచింది.

మార్చి 27, 1992న కొట్టాయంలో ఆ దురాగతం జరిగింది. అక్కడ ఉన్న కాన్వెంట్ (క్రైస్తవ సన్యాసినుల నిలయం)లో కేథలిక్ సన్యాసిని అభయ (21) అనుమానాస్పద స్థితిలో ఆ ప్రాంగణంలోనే ఉన్న బావిలో శవమై తేలింది. మొదట ఇది ఆత్మహత్య అని నమ్మించడానికి చూశారు. ఇంతకాలం ఇదే తంతు నడిచింది. అంటే కేరళను ఏలిన కమ్యూనిస్టులు, కాంగ్రెస్ లకు కూడా ఇందులో భాగస్వామ్యం ఉంది. ఇప్పుడు తిరువనంతపురం ప్రత్యేక సీబీఐ కోర్టు అది హత్య అని, ఆత్మహత్య కాదని, చంపాలన్న ఉద్దేశంతోనే ఆమె మీద దాడి జరిగిందని తీర్పు చెప్పింది. ఈ దారుణానికి ఒడిగట్టిన ఫాదర్ థామస్ కుట్టూర్,

ఈమె ఇలా...

‘సిస్టర్’ సెఫిలకు యావజ్జీవకారాగారం, పెద్ద ఎత్తున జరిమానా విధించింది. ఇది అప్పట్లో సంచలనం సృష్టించింది. సంచలనం సృష్టించడం వేరు. బాధితులకు న్యాయం జరగడం వేరు. ఈ ఉదంతంలో సిస్టర్ అభయ వివాదాంతం చూస్తే ఎవరికైనా జాలేస్తుంది. అందులో ఆమె తప్పిదం కాస్త కూడా లేదు. ఆ ఫాదర్, ఆ సిస్టర్లను చూడ కూడని పరిస్థితిలో అనుకోకుండానే చూసినందుకు

సిస్టర్ అభయ

ఆమెను ఆ ఇద్దరు కలసి చంపేశారు. తరువాత బావిలో పడేసి, ఆత్మహత్యగా, ఆమె మానసిక స్థితి సరిగా లేనిదానిగా చిత్రించారు. ఇందులోనే మరొక నిందితుడు ఫాదర్ పుత్రిక్కాయల్ ను మాత్రం కోర్టు నిర్దోషిగా విడుదల చేసింది.

ఈ దుర్ఘటన నేపథ్యం గురించి వింటేనే జుగుప్సా కరంగా ఉంటుంది. అన్యాయంగా మరణించిన సిస్టర్ అభయ, ఇప్పుడు దోషులుగా తేలిన ఫాదర్ కుట్టూర్,

క్షమిస్తున్నది. అతడు స్వేచ్ఛగా తిరుగుతున్నాడు. కానీ లైంగిక అత్యాచారాలలో బాధితురాలికి మాత్రం ఏనాడూ న్యాయం అందడం లేదు' అని ఆమె పాకిస్తాన్ న్యాయవ్యవస్థలోని డొల్లతనాన్ని వెల్లడించారు. పాకిస్తాన్లో ఈ అన్యాయ చట్టాలకు తోడు దేశ మంతటా మతశక్తులు మహిళల స్వేచ్ఛ మీద దాడులు చేస్తున్నారని, ఆ దాడులు బలూచిస్తాన్లో మరీ ఎక్కువ అని కూడా ఆమె కుండబద్దలు కొట్టి చెప్పారు.

కరీమా మృతితో ఏప్రిల్ 23, 2019న స్వీడన్లో జరిగిన సాజిద్ హుసేన్ మరణాన్ని బలోచీలు గుర్తు

చేసుకుంటున్నారు. ఆయన జర్నలిస్ట్. బలూచిస్తాన్లో పాకిస్తాన్ చేస్తున్న అక్రమాల మీద వార్తలు రాశారు. దీనితో ఆయనను అక్కడ నుంచి స్వీడన్కు వలసపోయేటట్టు చేసి, తరువాత అక్కడే స్టాక్ హోమ్ ఉత్తర ప్రాంతంలో చంపారు. పాక్కు వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న పోరాటం గురించి ఆయన కథనాలు వ్రచించారు. ఆ సంవత్సరం మార్చిలో కనిపించకుండా పోయిన సాజిద్ నెల తరువాత శవమై కనిపించారు.

పాకిస్తాన్ ఒక పేద దేశం. అందులో మరీ

పేదరికం అనుభవిస్తున్న ప్రాంతం బలూచిస్తాన్. పేదరికానికి అణచివేత అదనం. దీనిని 1948లో పాకిస్తాన్ సైన్యం ఆక్రమించింది. అప్పటి నుంచి అక్కడ సైన్యం ఆగడాలు సాగిపోతూనే ఉన్నాయి. అంటే బలోచ్ ప్రజలది దాదాపు ఏడు దశాబ్దాల స్వేచ్ఛా పోరాటం. బలోచ్లకు దేశ విభజన సమయంలో భారత్లో చేరాలని ఉండేది. అది పాక్ సైన్యం, ఇక్కడ నెహ్రూ సాధ్యపడనివ్వలేదు. 2006 నుంచి అక్కడ పాక్ సైన్యం అరాచకాలు పెచ్చు మీరిపోయాయి. ఆ సంవత్సరం నుంచి నిన్న మొన్నటి వరకు నాలుగు వేల మంది కనిపించకుండా పోయారు. నిజానికి బలూచిస్తాన్ గురించి అంత స్థిర గళంతో ప్రస్తావించిన నేత ప్రపంచంలో మోదీ ఒక్కరే. బలూచిస్తాన్ ప్రజలు గడిచిన పదిహేనేళ్లుగా పాకిస్తాన్ పాలనకు వ్యతిరేకంగా తీవ్రంగా పోరాడుతున్నారు. వీరిది సాయుధ పోరాటమే. ఎన్నో ఉగ్రదాడులు చేశారు. కానీ అంతకు మించి పాకిస్తాన్ సైన్యం, ఐఎస్ఐ బలోచ్ ప్రజలను హింసిస్తున్నాయి.

భారత రాజధాని ఢిల్లీలో ధర్మా చేస్తున్న రైతులకు సంఘీభావం ప్రకటించడంలో చూపించిన శ్రద్ధ కెనాడా ప్రధాని ట్రూడో తన దేశంలో అనుమానాస్పద పరిస్థితులలో మరణించిన మహిళ పట్ల చూపడం లేదు. కరీమా మృతిలో నేర కోణం లేకుండా కేసు నమోదు చేయడాన్ని పలు భారతీయ చానెళ్లు తప్పుపడుతున్నాయి. దీనికి తోడు ఆమె భౌతిక కాయానికి పోస్ట్ మార్డమ్ నిర్వహించకపోవడం మరొకటి.

సిస్టర్ సెఫి ముగ్గురు కొట్టాయంలోనే ననాయ కేథలిక్ చర్చి ప్రధాన కేంద్రంలో ఉండేవారు. ఆ కేథలిక్ చర్చి నిర్వహించే బీసీఎం కళాశాలలోనే అభయ డిగ్రీ రెండో సంవత్సరం విద్యార్థిని. ననాయలోనే ఫైయన్ టెస్ట్ కాన్వెంట్ వసతిగృహంలో ఉండేది. అక్కడ 123 మంది ఉండేవారు. అందులో 20 మంది క్రైస్తవ సన్యాసినులు. మొత్తం 49 మంది సాక్షులను సీబీఐ కోర్టు విచారించింది. అందులో చిరు దొంగతనాలు చేసుకునే అదాకూరాజును విచారించారు. సాక్షులన్నీ

అదాకూరాజు

సిస్టర్ సెఫి, ఫాదర్ కుట్టూర్, ఫాదర్ పుత్రిక్కాయాల్ చూడకూడని స్థితిలో కనిపించారు. ఆ సమయంలో అభయను అక్కడ గమనించిన ఫాదర్ కుట్టూర్ ఆమె గొంతు నులిమాడు. సిస్టర్ సెఫి ఒక గొడ్డలితో మోదింది. తమ మధ్య ఉన్న ఆ చెడునడత లోకానికి వెల్లడి కాకుండా చేయడానికి ఇంతటి క్రూరమైన చర్యకు ఆ ఇద్దరు పాల్పడ్డారు. తరువాత ముగ్గురు కలసి ప్రాంగణంలోని బావిలో పడేశారు.

తుడిచిపెట్టేశామని అనుకున్న చర్చి పెద్దలకు న్యాయం ఆ దొంగ రూపంలో వస్తుందని, దోషులను కటకటాల వెనక్కి నెడుతుందని తెలియలేదు. మార్చి 27, 1992న అతడు ఆ కాన్వెంట్లో ఏదో ఒకటి దొంగిలించుకుని పోదామని వచ్చాడు. ఒక హత్యను కళ్లతో చూశాడు. చెట్టు ఎక్కి ప్రాంగణంలోకి దిగాలని అనుకుంటున్నప్పుడే ఫాదర్ కుట్టూర్ మెట్లు దిగిరావడం గమనించాడు. మగ పురుగు కూడా ప్రవేశించకూడని ఆ కాన్వెంట్లోకి అతడు ఎలా వచ్చాడన్నదే వింత. అలాగే ఆ రాత్రి కుక్కలేవీ మొరగలేదని కాన్వెంట్లో వంట చేసే ఉద్యోగి చెప్పాడు. అంటే తెలిసినవాళ్లే లోపల సంచరించారని తేలిపోయింది.

సిస్టర్ సెఫి ఫాదర్ కుట్టూర్, పుత్రిక్కాయాల్లతో లైంగిక సంబంధం కలిగి ఉందని సీబీఐ విచారణలో

తేలింది. ఆ ఇద్దరు కూడా చర్చి ఆధ్వర్యంలోని కళాశాలలోనే బోధిస్తారు. అభయ మరునాటి పరీక్ష కోసం చదువుతోంది. ఆమె సహ విద్యార్థిని సిస్టర్ పిర్లే వేకువ జామున నాలుగు గంటలకు అభయను చదువుకునేందుకు నిద్రలేపింది. మొఖం కడుక్కోవడానికి వంటశాలలో ఉన్న ఫ్రిజ్ నుంచి నీళ్లు తెచ్చుకుందామని అభయ వెళ్లింది. అక్కడే ఆమె ఘోరమైన దృశ్యం చూసింది.

సిస్టర్ సెఫి, ఫాదర్ కుట్టూర్, ఫాదర్ పుత్రిక్కాయాల్ చూడకూడని స్థితిలో కనిపించారు. ఆ సమయంలో అభయను అక్కడ గమనించిన ఫాదర్ కుట్టూర్ ఆమె గొంతు నులిమాడు. సిస్టర్ సెఫి ఒక గొడ్డలితో మోదింది. తమ మధ్య ఉన్న ఆ చెడునడత లోకానికి వెల్లడి కాకుండా చేయడానికి ఇంతటి క్రూరమైన చర్యకు ఆ ఇద్దరు పాల్పడ్డారు. తరువాత

ముగ్గురు కలసి ప్రాంగణంలోని బావిలో పడేశారు.

మరునాడు అభయ కనిపించడం లేదని ప్రచారం మొదలుపెట్టి, చివరికి బావిలో శవాన్ని కనుగొన్నట్టు చిత్రీకరించారు. స్థానిక పోలీసులు కేసు విచారించారు. సిస్టర్ లీసు (కాన్వెంట్ పెద్ద) ఇచ్చిన వాంగ్మూలం మేరకు అది ఆత్మహత్య అని రాసేశారు. తరువాత ఏప్రిల్ 13న కేసు సీబీఐకి వెళ్లింది. జనవరి, 1993న నివేదిక తయారైంది. వారు కూడా ఇది ఆత్మహత్యగానే తేల్చారు. ఆ సంవత్సరం మార్చిలోనే కేరళ హైకోర్టు ఆదేశం మేరకు సీబీఐ కొచ్చిన్ విభాగం కేసు దర్యాప్తును స్వీకరించింది. ఇందుకు కారణం లేకపోలేదు. మదర్ సుపీరియర్గా పిలిచే సిస్టర్ బనికాసియా, మరొక 65 మంది క్రైస్తవ సన్యాసినులు నాటి ముఖ్యమంత్రి కె. కరుణాకరన్కు వినతిపత్రం సమర్పించారు. కేసును తప్పుదోవ పట్టించారని, అభయది హత్యని వారి ఆరోపణ. మళ్లీ దర్యాప్తు మొదలయింది. ఈసారి మాత్రం నిజం బయటకు వచ్చింది. కానీ దోషులెవరో బయటపడలేదు. మరొకసారి దర్యాప్తు మొదలయింది. సంజు పి మాధ్య అనే ఆయన వాంగ్మూలం డిప్యూటీ ఎస్పి నందకుమారన్ నాయర్

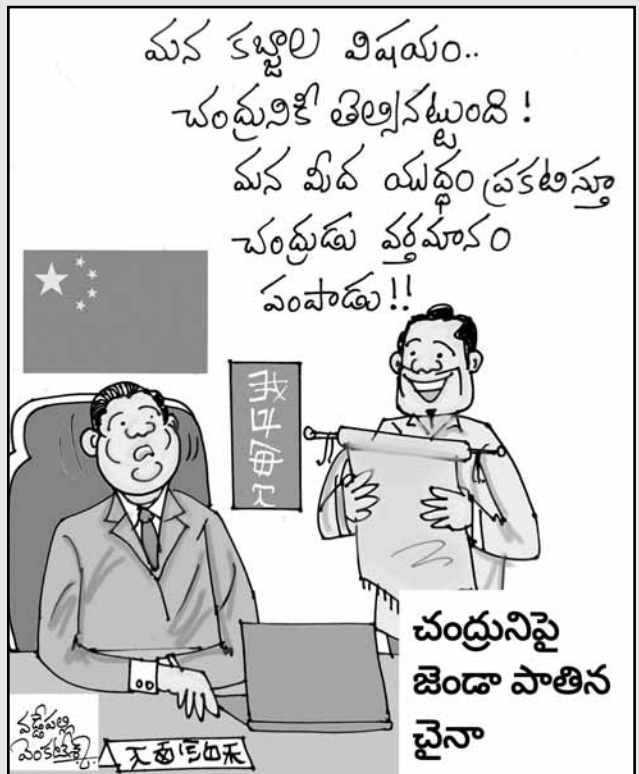
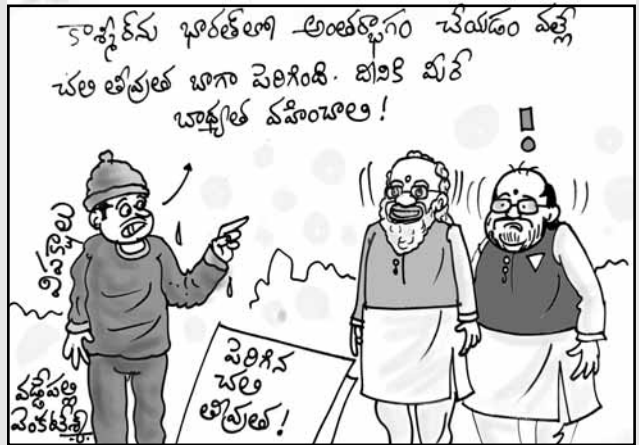

ఫాదర్ కుట్టూర్

సిస్టర్ సెఫి

సేకరించాడు. మాధ్య అభయ మరణించిన కాన్వెంట్కు పక్కనే ఉంటారు. అభయ మరణించిన రాత్రి ఫాదర్ కుట్టూర్ ఆ కాన్వెంట్లోనే ఉన్నారన్న సంగతి వెల్లడించారు. దీనితో కుట్టూర్, పుత్రికాయాల్, సెఫిలను అరెస్టు చేశారు. ఇప్పుడు తీర్పు వెలువడింది. హత్య జరిగిన వేకువన కుట్టూర్, పుత్రికాయాల్ ఆ కాన్వెంట్ ప్రాంగణంలో కనిపించారని దొంగతనానికి వెళ్లిన అదక్కరాజు సాక్ష్యం ఇచ్చాడు. ఈ కేసు దర్యాప్తు జరుగుతున్నప్పుడు చాలా మంది అతడికి కోట్ల రూపాయలు లంచం ఇవ్వడానికి చూశారు. ఒకదశలో ఆ సమయంలో అదక్కరాజు ఆ ప్రాంగణంలో ఉన్నందుకు హత్యానేరం ఇతడి మీద మోపడానికి ప్రయత్నించారు. చాలామంది అధికారులు దర్యాప్తు పేరుతో చావగొట్టారు. అభయ నా కూతురులా అనిపించింది. అందుకే ఇవన్నీ ఓర్చుకున్నాను. ఒక్క రూపాయి కూడా తీసుకోలేదు అని అన్నాడతడు. సాక్ష్యాలు బయటపడకుండా ఉండేందుకు అభయ మరణించిన కాన్వెంట్ రూపురేఖలను కూడా మార్చించారు. సిస్టర్ సెఫి, తన కన్యత్వం చెబిపోలేదని నిరూపించుకోవడానికి హైమనోప్లాస్టి కూడా చేయించుకుంది. చిత్రం ఏమిటంటే, ఇప్పటికీ ఫాదర్ కుట్టూర్, సెఫి నిర్దోషులేనని చర్చి నమ్మించాలని చూస్తోంది. వారి నిర్దోషిత్వాన్ని నిరూపించడానికి కేసును అప్పీలు చేయాలని కూడా చూస్తున్నారు.

కేసు దర్యాప్తు ఎన్నో మలుపులు తిరిగింది. కానీ అభయతో కలసి గదిలో ఉంటున్న ఇద్దరు విద్యార్థినులు, ఒక సీనియర్ క్రైస్తవ సన్యాసిని, ఇద్దరు వంటశాల ఉద్యోగులు, ఒక పొరుగు వ్యక్తి కలసి సాక్ష్యం ఇచ్చిన తరువాత కేసు బలపడింది. బీసీఎం కళాశాలలోనే మలయాళ విభాగంలో పని చేసే పదవీ విరమణ చేసిన ప్రొఫెసర్ థెరిసమ్మ ఇచ్చిన సాక్ష్యం కూడా బాగా పనిచేసింది. ఫాదర్ కుట్టూర్, ఫాదర్ పుత్రికాయాల్ల పైత్యం గురించి కూడా ఆమె కోర్టులో సాక్ష్యం చెప్పింది. ఈ ఇద్దరు విద్యార్థినులకు చాలా సందర్భాలలో అసౌకర్యంగా పరిణమించారని ఆమె చెప్పడం విశేషం.

'నిరంతర స్ఫూర్తి కేంద్రం - వివేకానంద స్మారక శిల'

కన్యాకుమారి వద్ద సముద్రంలోని శిలపై నిర్మించిన స్వామి వివేకానంద స్మారక కేంద్రం నిరంతర స్ఫూర్తి కేంద్రంగా నిలుస్తుందని వివేకానంద కేంద్ర తెలుగు రాష్ట్రాల సంయోజక సుజాత నాయక్ తెలిపారు. ఇక్కడ స్వామిజీ మూడు రోజులపాటు ధ్యానం అనంతరం తన జీవన కార్యాన్ని గుర్తించారని ఆమె అన్నారు. హైదరాబాద్ కు చెందిన ఆలోచనాపరుల వేదిక 'సోషల్ కాజ్' ఆధ్వర్యంలో 'కన్యాకుమారి వద్ద వివేకానంద రాక్ మెమోరియల్ - 50 సంవత్సరాలు' అనే అంశంపై డిసెంబర్ 27 జరిగిన వెబినార్ లో ఆమె ప్రసంగిస్తూ.. కన్యాకుమారిలో స్మారక కేంద్రం నిర్మించాలని చాలామంది ప్రయత్నించినా చివరకు స్వామిజీ శతజయంతి సంవత్సరంలో ఆర్ఎస్ఎస్. తీసుకున్న నిర్ణయంతో కార్యరూపం దాల్చినట్లు చెప్పారు.

దేశంలో ప్రతి ఇంటికి సనాతన ధర్మం గురించి తెలియజెప్పడమే తన జీవన కార్యమని స్వామిజీ ఇక్కడే గుర్తించారని ఆమె పేర్కొన్నారు. నాటి ఆర్ ఎస్ఎస్ సర్సంఘచాలక్ గురూజీ ఆదేశంపై సీనియర్ ఆర్ఎస్ఎస్ ప్రచారక్, అప్పటి సర్ కార్యవాహ ఏకనాథ్ రానడే బాధ్యత వహించి ఈ స్మారక కేంద్రం నిర్మించారని ఆమె వివరించారు.

ఇక్కడ స్మారక కేంద్రం ఏర్పాటుకు తొలుత అనేక ప్రతిఘటనలు ఎదురయ్యాయని ఆమె పేర్కొన్నారు. స్థానిక క్రైస్తవులు తీవ్ర వ్యతిరేకత తెలిపారని, తాను జీవించి ఉన్నంతకాలం అనుమతించబోనని ముఖ్యమంత్రి భక్తవత్సలం స్పష్టం చేశారు. అయితే ఎంతో సహనంతో, అందరినీ ఒప్పించి, మెప్పించి ఏకనాథ్ రానడే అనుమతి సాధించారని ఆమె చెప్పారు. లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి ద్వారా ప్రధాన మంత్రి జవహర్ లాల్ నెహ్రూను కలవడం కోసం పార్లమెంట్ హౌస్ వద్ద మూడు రోజులపాటు వేచి ఉన్న సమయంలో అన్ని పార్టీలకు చెందిన 323

కార్యక్రమంలో మాట్లాడుతున్న తెలంగాణ ప్రభుత్వ లోకాయుక్త జస్టిస్ సి.వి.రాములు, సుజాత నాయక్

మంది ఎంపీల సంతకాలు సేకరించడంతో నెహ్రూకు అనుమతి ఇవ్వక తప్పలేదని అన్నారు.

నెహ్రూ ఒప్పుకోవడంతో ముఖ్యమంత్రి భక్తవత్సలంకు కూడా మరో మార్గం లేకపోయిందని, అయితే చిన్న సైజు స్మారక కేంద్రానికి మాత్రమే అనుమతి ఇచ్చారని సుజాత చెప్పారు. చివరకు కంచి పరమాచార్య ఆమోదించిన డిజైన్ ప్రకారం భారీ స్మారకానికి అనుమతించారని తెలిపారు.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, దేశంలోని అన్ని రాజకీయ పార్టీల నేతలు, ప్రముఖ వ్యక్తుల నుండి ఏకనాథ్ రానడే విరాళాలు సేకరించారని, సాధారణ ప్రజలు సైతం ఈ నిర్మాణంలో పాల్గొనే విధంగా ఒక రూపాయి కూపన్లను ముద్రించి దేశ వ్యాప్తంగా కోట్లాది మంది నుండి కూడా నిధి సేకరించారని సుజాత వివరించారు. ఏ రోజు చూసినా 650 మంది శిల్పులు అక్కడ పనిచేసేవారని, ఆరోజ్ కాలంలో ప్రపంచంలోనే ఎన్నడూ లేని విధంగా ఒక స్మారకాన్ని సముద్రంలో నిర్మించి, రికార్డు నెలకొల్పారని ఆమె చెప్పారు.

ఒకానొక్క సమయంలో దేశంలో దుర్భిక్షం, యుద్ధం కారణంగా నిధుల సేకరణ అసాధ్యమై నిర్మాణం ఆపివేయాలి అనుకుంటున్నప్పుడు తమకు రెండు పూటలా భోజనం పెడితే చాలని నిర్మాణ షనులు కొనసాగిస్తామని శిల్పులు ముందుకు వచ్చారని ఆమె పేర్కొన్నారు. ఈ స్మారక కేంద్రం ప్రారంభ

కార్యక్రమం కూడా ఒక్కొక్క రోజు ఒక్కొక్క రాష్ట్రానికి చెందిన వారు పాల్గొనే విధంగా రెండు నెలలపాటు సాగిందని తెలిపారు.

ఆ తర్వాత స్వామి వివేకానంద జీవన లక్ష్యమైన జాతీయ పునర్నిర్మాణం కార్యరూపం దాల్చేటట్లు చేయడం కోసం వివేకానంద కేంద్రాన్ని ఏకనాథ్ రానడే ఏర్పాటు చేసి, దేశ వ్యాప్తంగా అనేక కార్యక్రమాలు చేపట్టడం ప్రారంభించారని సుజాత చెప్పారు. స్వామిజీ చెప్పిన 'మానవ సేవయే మాధవ సేవ' అదర్శాన్ని ఆచరణలో పెట్టడం కోసం ఈ కేంద్రం ఇప్పుడు పనిచేస్తున్నది. దేశ వ్యాప్తంగా 1005 వివేకానంద కేంద్ర శాఖలు పనిచేస్తున్నాయి. ఈ కేంద్రం సేవలకు గుర్తింపుగా గత ఏడాది ఫిబ్రవరిలో భారత ప్రభుత్వం ప్రతిష్ఠాకరమైన గాంధీ శాంతి బహుమతిని ప్రధానం చేసింది.

కార్యక్రమంలో తెలంగాణ ప్రభుత్వ లోకాయుక్త జస్టిస్ సి.వి. రాములు ముఖ్య అతిథిగా ప్రసంగిస్తూ స్వామి వివేకానంద జీవన కార్యాన్ని పూర్తి చేయడం కోసం ఒక సజీవ స్మారక కేంద్రంగా వివేకానంద శిల నెలకొన్నదని చెప్పారు. స్వామిజీ లక్ష్యాలను ఆచరణలో తీసుకు రావడం కోసం ఏకనాథ్ రానడే ఒక మహోత్సరమైన సంస్థను, ఉద్యమాన్ని వివేకానంద కేంద్ర రూపంలో ఏర్పాటు చేసారని కొనియాడారు. ప్రముఖ న్యాయవాది విజయభారతి కార్యక్రమం నిర్వహించారు. ★

సేవాభారతి ఉచిత వైద్య శిబిరం

కరీంనగర్ : సేవాభారతి కరీంనగర్ శాఖ ఆధ్వర్యంలో డిసెంబర్ 27న ఆరేపల్లిలోని రాజరాజేశ్వరి కాలనీలో 'ఉచిత వైద్య శిబిరం' జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో ఈఎస్సీ సైఫుల్లిస్ డాక్టర్ రమణాచారి, స్కిన్ సైఫుల్లిస్ డాక్టర్ రమేష్, డాక్టర్ వివేక్లు వైద్య సేవలు అందించారు. శిబిరంలో 93 మంది పరీక్షలు చేయించుకున్నారు. వారందరికీ ఉచితంగా మందులు పంపిణీ చేశారు. కార్యక్రమంలో నగర కార్యవాహ డి. మురళిధర్, నగర సేవా ప్రముఖ్ మునీందర్, బస్తీ ప్రముఖ రమేష్, శాఖ కార్యవాహ జైసింహ్ రెడ్డి తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ఇప్పుడు ఏడో నెంబర్ జాతీయ రహదారి అని పిలుస్తున్న మార్గానికి పూర్వం వేరే పేరు ఉంది. అది- 'దండుబాట'. అంటే సైనికుల మార్గం. కాశీయాత్రా చరిత్ర రాసిన ఏనుగుల వీరాస్వామయ్య 1831లో మా గ్రామం మీదుగానే వెళ్లారు. ఎందుకో మరి, పేరు ప్రస్తావించలేదు. కానీ జంగంపల్లి సమీపంలోనే ఉన్న భిక్కుమారుపేట, కామారెడ్డిపేటల గురించి చెప్పారు. వాటి మధ్య పెద్ద చెరువు ఉందని రాశారు. అది మా ఊరి చెరువే అయి ఉండాలి. మా గ్రామానికి దక్షిణంగా 11 కిలోమీటర్లు ప్రయాణిస్తే రోడ్డు వారగా మధ్య యుగాలకు చెందిన ఒక పురాతన మసీదు కనిపిస్తుంది. దీనిని ఔరంగజేబ్ మసీదు అంటారు. ఇలాంటి మసీదులు ఏడో నెంబర్ జాతీయ రహదారి మీద ప్రతి యాభయ్ కిలోమీటర్లకు ఒకటి కనిపిస్తాయి. ఆ మొగల్ పాదుషా ఈ మసీదులలోనే రోజువారీ నమాజులు చేసి ఉండవచ్చు. ఈ మసీదుల పక్కనే స్వశాన వాటికలు కూడా కనిపిస్తాయి. యుద్ధాలలో, దారి మధ్యలో మరణించిన సైనికులకు వాటిలో అంత్యక్రియలు చేసి ఉండవచ్చు.

మా ఊరి చెరువును చూస్తుంటే నవాబుల పాలనలో సేద్యగాళ్లు ఎలాంటి పరిస్థితులు చవిచూడవలసి వచ్చిందో చెప్పగలదని అనిపిస్తుంది. అది కాకతీయుల కాలంలో తవ్వారు. మా కుటుంబం శంకరుని కుంటను నిర్మించింది. దీనివల్ల వర్షాకాలంలో పద్దెనిమిది ఎకరాల పరిపంటను కాపాడుకోవచ్చు. దీని నిర్వహణ కోసం ప్రభుత్వం ఏటా మా తాతగారికి పదిహేడు రూపాయలు ఇచ్చేది. కానీ పది ఎకరాల మీద పన్ను రూపంలో 150 రూపాయలు వసూలు చేసేది. ఈ భూమి చెరువు కింద సాగులో ఉండేది.

చిత్రం ఏమిటంటే ఆ చెరువు కోసం నిజాం ప్రభుత్వం ఏనాడూ ఒక్క పైసా కూడా ఖర్చు చేసింది లేదు. నిజానికి ఈ చెరువులకు అవసరమయ్యే మరమ్మత్తులు చేసి, సక్రమంగా నిర్వహించి ఉంటే ఆ ప్రాంతంలోని సేద్యం అనలు ఒడిదుడుకులకు గురయ్యేదే కాదు.

ఈ ప్రాంత గ్రామాలలో రెండు రకాల పంటలు పండిస్తారు. ఒకటి తదారు పంటలు. రెండు మెట్ట పంటలు. తదారు పంటలు చెరువుల మీద ఆధారపడి ఉంటాయి. వీటిలో పరి పంట వేస్తారు. నీరు కూడా ఎక్కువ కావాలి. పైగా తదారు పంటల మీద పన్ను కూడా 9-10 రూపాయలు అధికం. అయితే చెరువుల మీద ఆధారపడి చేసే సేద్యం దాదాపు వేయి ఎకరాలే. మెట్టపంటల సాగు బావుల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. బావులు తవ్వకుని, ఎద్దల ద్వారా నీరు తోడి వినియోగించు కుంటారు. ఇది ఖర్చుతో కూడుకున్నదే కాకుండా, ఇక్కట్లతో కూడుకున్నది కూడా. వీటి మీద పన్ను మాత్రం ఆనాడు సంవత్సరానికి అర్ధరూపాయి. మెట్టపంటలలో సాధారణంగా మొక్కజొన్న, కాయధాన్యాలు, కూరగాయలు ఉండేవి. వాణిజ్య పంటలు చెరకు, పత్తి 1930లలో వచ్చాయి.

డా॥ దేవే రాజారెడ్డి

సామాజిక పరిస్థితులు దుర్భరం. ఆర్థిక పరిస్థితి అంతా ఎగుడు దిగుళ్లు. విశ్వాసాల పరంగా అణచివేత. ఇలాంటి రోజులలో ఆనాటి మెజారిటీ ప్రజలతో పాటు మా కుటుంబం నమ్ముకున్న విశ్వాసాలను కనిపెట్టుకుని ఉంటూ జీవనం సాగించడమంటే, ఊహకు కూడా అందదు. కారీన్యానికీ, అసహనానికీ మారుపేరుగా ఉండే ఆరువందల ఏళ్ల ముస్లిం పాలనలో నెగ్గుకు రావడమంటే వారి ఆత్మస్థైర్యం ఎంత గొప్పది! ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఇలాంటి పరిస్థితి ప్రపంచంలో ఎక్కడా ఏ సమాజమూ ఎదుర్కొని ఉండకపోవచ్చు. క్రీస్తుశకం 632లో మహమ్మద్ ప్రవక్త కన్నుమూశారు. తరువాత నాలుగు సంవత్సరాలలోనే పర్షియా మొత్తం ఇస్లాంలోకి

రైతులు నలభైయొక్క పన్నులు చెల్లించేవాళ్లు

మారింది. అంటే 636 నాటికే ఇది జరిగింది. మరో మూడేళ్లకి అంటే 639 నాటికి ఈజిప్ట్ సహా, తూర్పు ప్రాచ్యం, ఉత్తర ఆఫ్రికా తీరం ఇస్లాం ప్రాబల్యంలోకి వచ్చాయి. మనకు కూతవేటు దూరంలోనే ఉన్న అఫ్ఘానిస్తాన్, మాల్దీవులు, మలేసియా, ఇండోనేసియా కూడా ఇలాగే శరవేగంతో ఇస్లాం ప్రభావంలోకి వచ్చాయి. కానీ నిజాం సంస్థానంలో హిందువులే మెజారిటీ ప్రజలు. తానాషా వంటి వారు ఏ ఒకరిద్దరో తప్ప మిగిలిన అంతా పరమత సహనం అనే పదానికి అర్థం తెలియనివారే. మా గ్రామంలో ముస్లిం కుటుంబాలు కేవలం మూడు. ఇది చాలు తెలంగాణలో ఎంత మత సహనం ఉన్నదో చెప్పడానికి. అలాగే అలాంటి కాలంలో కూడా తెలుగును, తెలుగు సాహిత్యాన్ని, హిందూ మత విశ్వాసాలను కాపాడుకోవడానికి ఎంత ప్రయత్నం జరిగిందో చెప్పడానికి మా తాతగారే మంచి ఉదాహరణ.

జంగంపల్లి ఖల్సా గ్రామం. పక్కనే ఉంది దోమకొండ. అది సంస్థానం. అది 'రావు'ల ఆధిపత్యంలో ఉండేది. నిజాం 'రావు సాహెబ్' బిరుదు ఇచ్చినప్పటి నుంచి వారు అలా ప్రఖ్యాతులయ్యారు. అలా కొందరు రెడ్డ పేరు కూడా రావుగా మారింది. ఈ సంస్థానాల ప్రజల పరిస్థితి మరీ ఘోరం. ఇక్కడ నుంచి పెద్దమొత్తంలో నిజాంకు వెళ్లేది. కొన్ని సందర్భాలలో ఆ ఊరి ప్రజలు గూండాల సాయంతో మా ఊరిచ్చి ఇక్కడి పంటలు

తీసుకుపోతూ ఉండేవారు. అలాంటి దాడేదో జరుగుతుందని అనుమానం వస్తే మా ఊరి వారు ఆగమేఘాల మీద ఇంకా చెప్పాలంటే, రాత్రికి రాత్రే పంట కోసి ఇంటికి తరలించుకునేవారు. అలా ధాన్యం దొంగతనం జరగకుండా చూసుకునేవారు. సంస్థాన గ్రామాల ప్రజలు కట్టవలసిన భూమిపన్ను ఎంత అనేది స్థానిక అధికారుల దయాదాక్షిణ్యాల ఆధారపడి ఉండేది. వాళ్ల దయాదాక్షిణ్యాలు ఎలా ఉన్నా, అక్కడి పన్నులు కచ్చితంగా ఖాల్సా గ్రామాల పన్నుల కంటే హెచ్చుగానే ఉండేవి. జాగీర్లు, సంస్థానాలలో పన్నులు ఎక్కువే. అలాగే నవాన్గర్లో వివిధ రకాల పేర్లతో 41 పన్నులు ప్రజలు చెల్లించేవారు. ఇంట్లో పెళ్లి జరిగితే పన్ను. అంతేనా, పునర్ వివాహానికైనా పన్ను కట్టుకోవలసిందే. పశువులను అమ్ముకున్నా పన్ను కట్టాల్సిందే.

కాకతీయుల తరువాత దక్కన్, తెలంగాణ ప్రాంతాన్ని పాలించిన ప్రముఖ రాజవంశం బహమనీ వంశం. ఒకటో మహమ్మద్ షా ఈ వంశీకుడే. ఇతడి ఘనత ఏమిటో 'ఫెరిస్థా' (మహమ్మద్ ఖాసిం ఫెరిస్థా) ద్వారా తెలుస్తుంది. ఆయన పుస్తకం భారత్లో ముస్లిం పాలన విస్తరణ చరిత్రతో ఆ మహమ్మద్ షా గురించి రాశాడు. అతడు కనీసం వందమంది అవిశ్వాసులను (ఇస్లాంకు బయటివారు) నరికితే తప్ప కత్తిని ఒరలో పెట్టేవాడు కాదట. ఆ నరకదండలోను ఎలాంటి విపక్ష కూడా లేవు. మహిళలు, పిల్లలు, వృద్ధులు, బానిసలు, బానిసలు కానివారు ఎవరైనా బలి కావలసిందే. అలా ఎందరు? డెబ్బయ్యేవేల

మంది. ఇంకొక బహమనీ వంశీకుడు ఒకటో అహ్మద్ షా ఘనత కూడా తక్కువేమీ కాదు. ఇరవై వేల మంది అవిశ్వాసులను చంపిన తరువాత మూడు రోజుల విరామం ఇచ్చేవాడట. ఎందుకు? ఈ హత్యాకాండకు విజయనూచకంగా వందగ చేసుకోవడానికి. మా ఊరు కౌలా కోటకు దగ్గర దగ్గరగా 60 కిలోమీటర్ల దూరంలోనే ఉంది.

ఇది కూడా జాతీయ రహదారి పక్కనే ఉంది. ఇది బహమనీలదే కూడా. ఏనుగుల వీరాస్వామయ్య చెన్నపట్నం (నేటి చెన్నయ్) నుంచి కాశీ క్షేత్రానికి వెళ్లిన దారి ఇదే. 1687లో గొల్కొండ కోట మీద దాడి కోసం ఔరంగజేబ్ కూడా ఇదే దారిలో సైన్యంతో వచ్చాడు. మొగల్ దండు ఎలా వెళ్లిందో మా ప్రాంతం పెద్దవారు వారికి తెలిసిన విషయాలు చెబుతుంటే చిన్నప్పుడు విన్నాను. సైనికులు వస్తుంటే, ఊళ్లు ఖాళీ అయ్యేవట. జనం అడవులలోకి వెళ్లేవారట. పశువులను మిగిల్చేవారు కాదు. కానీ చాళుక్యులు, కాకతీయుల సైన్యాలు వెళుతుంటే వారికి భోజన వసతి వంటివి కల్పించేవారట.

హిందువులు అనాగరికులని ముస్లిం పాలకుల ప్రగాఢ నమ్మకం. వీళ్లకి నాగరికత నేర్పాలన్న అత్యుత్సాహం వాళ్లకి చాలా ఉండేది. వాళ్లు ఎంతో నాగరికత తెలిసినవాళ్లమని నమ్మేవారు (ఇదే పంథా ఆంగ్లేయులు కూడా అనుసరించారు. తెలంగాణలో నేరుగా ఆంగ్ల పాలన లేదు). దీనికి పెద్ద సాక్ష్యం - జుల్హికర్ అలీ భుట్టో. ఇతడు ఐక్యరాజ్యసమితిలో మాట్లాడుతూ హిందువుల మీద, భారత్ మీద ఆ

ప్రాథమిక సభ్యత్వ పాఠం "ఎ"

IV "ఎ" సూత్రప్రకారము

నేను భారత జాతీయ కాంగ్రెస్లో సభ్యుడనుగా చేరగోచుచున్నాను. కాంగ్రెస్ నియమావళి యొక్క ఈ దిగువవ్యాఖ్యలపైన ఒకటవ మూత్రమును అంగీకరించుచున్నాను.

"భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ యొక్క ఉద్దేశము భారతదేశములోని పృజల క్షిమాభివృద్ధి, మరియు సమాన ఆచారము రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక హక్కుల ప్రాతిపదికపై శాంతియుత స్వాయంస్మృతమైన మార్గాలద్వారా భారతదేశములో సహకార పృజాతంత్రమును స్థాపించుట మరియు ప్రపంచశాంతి సహకారమునకై ప్రయత్నించుట యైయున్నది".

నేను సభ్యత్వ రుసుము బాధకు ఒక రూపాయి జను కట్టిస్తున్నాను.

పూర్తిపేరు _____ తండ్రిపేరు లేక భర్తపేరు _____

నిలావేము(తాలూకా జిల్లాసహాయము) _____ పేరు _____ పృథ్వి _____

తేది _____ దరఖాస్తు దాచని సంతకము లేక (చెలిముద్ర)

ఇది 1930 ప్రాంతంలో భారత జాతీయ కాంగ్రెస్లో సభ్యత్వం తీసుకోవడానికి పూరించవలసిన దరఖాస్తు. ఇలాంటి దరఖాస్తు ఫారాలు మా ఇంట్లో వందల కొద్దీ ఉండేవి. తెలంగాణ ప్రాంతంలో ఎందరినో మా పూర్వీకులు ఆ సంస్థలో చేర్చించారు. ఆరు శతాబ్దాల ముస్లిం కరకు పాలన కూడా తెలంగాణ ప్రజలను నిరాశకు గురి చేయలేదు. ఏదో ఒక నాటికి మళ్లీ ప్రజాస్వామ్యం అవతరిస్తుందన్న నమ్మకంతోనే వారు బతికారు.

ధోరణికి అద్దం పట్టే వ్యాఖ్యలే చేశాడు.

నేను పుట్టినప్పుడు ఆ సంవత్సరం, ఆ సమయంలోని తిథివార నక్షత్రాల గురించి మా తాతగారు నమోదు చేశారు. సన్నగా పొడుపుగా ఉండే రైతు ఆయన. హిందూ పంచాంగం ప్రకారం బహుధాన్య సంవత్సరంలో నేను పుట్టాను. 'జగదాంబ (మా అమ్మ) మగశిశువుకు జన్మించింది' అని ఆయన రాశారు. ఆయనతో నాకున్న ఒకే ఒక్క జ్ఞాపకం- ఆయన గిలిగింతలు పెట్టారు. నేను నేల మీద చతికిల పడిపోయి గలగలా నవ్వుతున్నాను. సరిగ్గా అప్పుడే పొలం నుంచి వచ్చిన మా నాన్నగారు తలుపు తెరుచుకుని ఇంట్లోకి వచ్చారు. నాకు మూడేళ్ల వయసులోనే మా తాతగారు కన్నుమూశారు, వెన్నలో సమస్యతో.

నిజామాబాద్ లో జరిగిన ఆంధ్రమహాసభ సమావేశాలకు హాజరైనవారు తీసుకున్న గుర్తింపు కార్డు ఇది. మా తాతగారు ఆ సభకు వెళ్లారు. వేలాది మంది ప్రతినిధులతో విజయవంతంగా జరిగిన సభ అది.

నేను వైద్యశాస్త్రం చదివాను. ఇంగ్లండ్, ఆస్ట్రేలియాలలో కూడా చదువుకుని వచ్చాను. పెద్ద పెద్ద ఆసుపత్రులలో పనిచేశాను. ఇవేవీ మా తాతగారు చూడలేదు. నేను వైద్య శాస్త్రానికే పరిమితం కాలేదు. చరిత్ర అధ్యయనంలో భాగమైన నాణేల పరిశోధన అనుకోకుండా నా జీవితంలో ప్రవేశించింది. మా పూజ గదిలో కొన్ని పాత నాణేలు ఉన్నాయి. వాటిని చూసిన తరువాత వాటిని అధ్యయనం చేయాలని అనిపించింది. భారతీయ నాణేల మీద కాశీ విశ్వవిద్యాలయం ఏర్పాటు చేసిన ఒక గోష్టికి నేను అధ్యక్షత వహించాను కూడా. నల్లగొండ ప్రాంతాన్ని, ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రకాశం జిల్లాలో కొన్ని ప్రాంతాలని వేధిస్తున్న ఫ్లోరోసిస్ వ్యాధి గురించి కూడా నేను ప్రత్యేకంగా శ్రద్ధ పెట్టాను. ఇంకా కొన్ని ఉన్నాయి. అయినా నియంతల పాలనలో స్వాభిమానంతో బతుకుతూ మా తాతగారు నాటి సమాజానికి అందించిన సేవలతో ఇవి సమానం కావేమో!

వ్యాసకర్త : న్యూరో సర్జన్, అపోలో

శ్రీరామ శ్రేష్ఠతత్వ జననం
రావణ దుష్టతత్వ మరణం
చెడుపై మంచికి విజయం
లోకం సుఖశాంతుల నిలయం

వసిష్ట విశ్వామిత్రులంతరంగ సింహాసనమధిష్టించిన శిష్యులక్షణం
జనకుని తనయ యశస్వి జానకిని పొందిన ఏకపత్నీ వ్రతం
శివుని ధనువు విరిచి భార్గవుని గెలిచిన పురుషోత్తమత్వం
తల్లిదండ్రులదేశం రాజ్యాధికారం తృణప్రాయం
తూ.చా. తప్పక పాటించిన వినయం నిరుపమానత్వాగళిలం
పదునాల్గేండ్ల వనవాసం స్థిత ప్రజ్ఞతకు తార్కాణం
రాక్షస గణములు గల ఆ వనాలలో శాంతి సుమాలే
పూయించిన ప్రశాంత వదనం

నిష్కామ సేవకు లక్ష్మణమూర్తి భక్తి ప్రేమల నిదర్శనం
వనవాస సమయంలో సీతారాముల రక్షణ కవచం
మైథిలి ఆపదలో దశకంతుడు నెదిరించి ప్రాణత్యాగం
చేసిన జటాయువుకు ఉత్తర క్రియ సంస్కారం చేసిన మిత్రబంధం
నీతిని వీడిన వాలిని చంపి సుగ్రీవు కాచిన ధర్మస్నేహం
అహల్యను పునీతను చేసిన గంగనుకన్న పాదం
గుహుని గుండెకు హత్తిన సమతాహృదయం
శబరికి సన్నిధి నిచ్చిన మమతా సాక్షాత్కారం
ఉడుతలో సేవా ఉదారతత్వం కలిగించి ప్రేమతో అక్కున
చేర్చుకున్న దైవత్వం

విలువల పట్టాభిషేకం

వానరసాయం-వారధిరచనం-లంకపై విజయం
ధర్మకోవిదుడు భక్త విభీషణ రాజ్యాభిషేకం
అమల జానకీ అనల స్నానం అగ్నిదేవుని సాక్ష్యం
శీలరక్షణే సృష్టి రక్షణని తేటతెల్లం శ్రీరామచరితం
మానవాళి హితముకై దిగివచ్చిన దివ్య అవతారం
లంకనిండుగా స్వర్ణమున్న మాతృభూమియే మిన్నని వివరణం
జన్మభూమి మించిన స్వర్గమే లేదని ఎలుగెత్తిన చైతన్యకరదీపం
తొట్టతొలుతగా దేశభక్తిని చాటిన అయోధ్య వీరసింహం
నాటికి నేటికి భరతజాతికి అదియే తారకమంత్రం
భూజాతను వెదికి సంజీవిని తెచ్చిన భక్త హనుమంతుని కొనగిన చిరంజీవం
ఒకే భార్య, ఒకే బాణం, ఒకే మాట, ఒకే బాట, ఆ ఒక్కనీ ఏకత్వ మార్గం
అదే మర్మ మెరుగని అంతరంగం అదే ఆ రాముని ధీరత్వం వీరత్వం
సాకేతపురవాసుని పునరాగమము అయోధ్యవాసుల ఆనందదరహాసం
రాజపథమ్ము రక్షబంధముల కతీతమో సత్యధర్మ సంరక్షణ కుశలం
ధృఢ సంకల్పముతో ధరణిపై ధర్మం నడయాడించిన అసమాన నాయకత్వం
ముందు తరాలకు కొలమానమై నిలిచిన సద్గణ సంపన్నం
మనిషి మనిషిగా మారుటకు నాటికి నేటికి ఆ రాముడే ఆధారం
విలువల పట్టాభిషేకం ఆదర్శాల రామాయణం ఇది వాల్మీకి బహుమానం

సూరిబాబు జంపనే
9492607977

టెస్ట్ క్రికెట్లోకి హైదరాబాద్ కుర్రాడు..

హైదరాబాద్ యువఫాస్ట్ బౌలర్ మహ్మద్ సిరాజ్ ఓ అరుదైన ఘనతను సొంతం చేసుకున్నాడు. ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద క్రికెట్ వేదిక మెల్బోర్న్ లో ఆస్ట్రేలియాతో రెండో టెస్ట్ ద్వారా అరంగేట్రం సాధించాడు. ఆటో డ్రైవర్ కొడుకు స్థాయి నుంచి భారత టెస్ట్ క్రికెట్ స్థాయికి ఎదగడం ద్వారా తెలుగు రాష్ట్రాలకు, ప్రధానంగా హైదరాబాద్ నగరానికే గర్వ కారణంగా నిలిచాడు.

క్రికెట్లో ఎన్ని రకాలు ఉన్నా సాంప్రదాయ టెస్ట్ క్రికెట్ ఆడితే తమ జీవితం ధన్యమైనట్లేనని క్రికెటర్లు భావిస్తూ ఉంటారు. ధామ్ ధామ్ టీ-20, ఒక్కరోజులో ముగిసిపోయే వన్డే క్రికెట్ మ్యాచ్ లు ఆడినా.. అసలు సిసలు టెస్ట్ మ్యాచ్ ఆడటమే లక్ష్యంగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వేలాదిమంది ఆటగాళ్లు నిరంతరం శ్రమిస్తారు. ఆటగాళ్ల సత్తాకు పరీక్షగా నిలిచే టెస్ట్ క్రికెట్ అదే అరుదైన అవకాశం కేవలం కొందరికే దక్కుతుంది. అలాంటి అరుదైన అవకాశాన్ని హైదరాబాద్ యువఫాస్ట్ బౌలర్ మహ్మద్ సిరాజ్ దక్కించుకున్నాడు. భారత్ తరపున ఇప్పటికే వన్డే, టీ-20 మ్యాచ్ లు ఆడిన సిరాజ్ 2020 ఐపీఎల్ లో అంచనాలకు మించి రాణించడం ద్వారా ఏకంగా భారత టెస్టు తుదిజట్టులో చోటు సంపాదించాడు.

జయసింహ్, అబీద్ అలీ, మహ్మద్ అజారుద్దీన్, వీవీఎస్ లక్ష్మణ్, అంబటి రాయుడు, వెంకటపతి రాజు, ప్రజ్ఞాన్ ఓజా లాంటి ఎందరో గొప్ప గొప్ప క్రికెటర్లను భారత టెస్ట్ జట్టుకు అందించిన చరిత్ర హైదరాబాద్ కు ఉంది. అయితే, 1970 దశకంలో సయ్యద్ అబీద్ అలీ తన ఆఖరి టెస్ట్ మ్యాచ్ ఆడిన తరువాత భారత జట్టులో మరో హైదరాబాద్ ఫాస్ట్ బౌలర్ చోటు సంపాదించడానికి నాలుగున్నర దశాబ్దాలపాటు వేచి చూడాల్సి వచ్చింది. ఆ లోటును నవతరం ఫాస్ట్ బౌలర్ మహ్మద్ సిరాజ్ ఎట్టకేలకు తీర్చగలిగాడు. మెల్బోర్న్ లో జరుగుతున్న బాక్సింగ్ డే టెస్టు తుది జట్టులో చోటు సాధించాడు. వాస్తవానికి గత ఏడాది వెస్ట్ ఇండీస్ తో ముగిసిన రెండు మ్యాచ్ ల టెస్ట్ సిరీస్ లో పాల్గొనే జట్టులో సిరాజ్ చోటు సంపాదించినా తుదిజట్టులో చోటు ఖాయం చేసుకోలేకపోయాడు.

అయితే, ఇశాంత శర్మ, మహ్మద్ షమీ, భువనేశ్వర్ కుమార్

క్రీడా కృష్ణ, 84668 64969

వంటి సీనియర్ ఫాస్ట్ బౌలర్లు గాయాలు, ఫిట్ నెస్ సమస్యలతో అందుబాటులో లేకపోడం సిరాజ్ కు వరంగా మారింది. దేశవాళీ క్రికెట్లో నిలకడగా రాణించడంతో పాటు, గల్ఫ్ దేశాలు వేదికగా ముగిసిన 2020 ఐపీఎల్ లో బెంగళూరు జట్టు తరపున నిలకడగా రాణించడం ద్వారా సెలెక్టర్ల దృష్టిని ఆకర్షించాడు. ఆస్ట్రేలియాతో కంగారూ గడ్డపై జరుగు తున్న సిరీస్ లో పాల్గొనే భారతజట్టుకు ఎంపికయ్యాడు. వన్డే, టీ-20 సిరీస్ లకు మాత్రమే ఎంపికైన సిరాజ్ ను టెస్ట్ సిరీస్ కు సైతం కొనసాగించారు. గంటకు 140 కిలోమీటర్ల వేగానికి స్పింగ్ ను జోడించి బ్యాట్స్ మన్ ను కంగుతినిపించే సత్తా సిరాజ్ బౌలింగ్ లో ఉంది.

హైదరాబాద్ పాతబస్తీకి చెందిన సిరాజ్.. అంచెలంచెలుగా ఎదుగుతూ వచ్చాడు. ఐపీఎల్ గత మూడు సీజన్లలో హైదరాబాద్ సన్ రైజర్స్, బెంగళూరు రాయల్ చాలెంజర్స్ జట్టులో సభ్యుడిగా కోట్ల రూపాయలు సంపాదించే స్థాయికి ఎదిగాడు. టీమిండియా కెప్టెన్ విరాట్ కోహ్లీ, మాజీ కెప్టెన్ మహేంద్రసింగ్ ధోనీల విలువైన సలహాలు, సూచనలతో తన బౌలింగ్ ను అనూహ్యంగా మెరుగుపరచుకొన్నాడు. హైదరాబాద్ సన్ రైజర్స్ జట్టు సిరాజ్ కు 2 కోట్ల 60 లక్షల రూపాయల ధర చెల్లిస్తే, బెంగళూరు 3 కోట్ల రూపాయలకు పైగా ఇస్తోంది.

భారత టెస్టు జట్టులో చోటు సంపాదించడం ద్వారా హైదరాబాద్ క్రికెట్ ఉనికిని కాపాడగలిగాడు సిరాజ్. స్పిన్నర్ ప్రజ్ఞాన్ ఓజా తర్వాత భారత టెస్టు జట్టుకు ఆడుతున్న బౌలర్ గా సిరాజ్ రికార్డుల్లో చేరాడు. ఈ హైదరాబాద్ కుర్రాడు మున్ముందు మరిన్ని రికార్డులు తిరగరాయాలని కోరకుండా.

వ్యాసకర్త : సీనియర్ జర్నలిస్ట్

తండ్రి మరణాన్ని దిగమింగి..

నిరుపేద కుటుంబం నుంచి వచ్చిన సిరాజ్ తండ్రి ఆటో డ్రైవర్ గా పనిచేసేవారు. అటోనడవగా వచ్చిన సంపాదనతోనే సిరాజ్ ను ఇంతటి క్రికెటర్ ను చేశారాయన. అయితే, సిరాజ్ ఆస్ట్రేలియా పర్యటనకు వెళ్లిన సమయంలోనే తన తండ్రిని కోల్పోయాడు. కరోనా, క్వారంటైన్ నిబంధనల కారణంగా స్వదేశానికి వచ్చి తండ్రి అంత్యక్రియల్లో కూడా పాల్గొనలేకపోయాడు. తన ఉన్నతి కోసం పాటుపడిన తండ్రి మరణాన్ని దిగమింగుకొని ఆస్ట్రేలియాలోనే ఉండిపోయాడు. ఆ త్యాగానికి ప్రతిఫలం అన్నట్లుగా భారత టెస్టు జట్టులో చోటు సాధించాడు.

నేపాల్.. దక్షిణాసియాలోని నిరుపేద దేశాల్లో ఒకటి. ఒక్కదక్షిణాసియాలోనే కాదు ప్రపంచవ్యాప్తంగా చూసినా ఈ హిమాలయ వర్షత రాజ్యం పూర్తిగా వెనకబడిన దేశమే. తొలిరోజుల్లో స్వార్థపూరితమైన రాచరిక వ్యవస్థ, తరువాత కాలంలో అస్థిర ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాలు, నాయకుల స్వార్థం అంతిమంగా ఖాట్మాండు కవ్వాలకు కారణం. అస్థిర ప్రభుత్వాల కారణంగా అభివృద్ధిపై దృష్టి సారించే అవకాశం కలగడం లేదు. కుర్చీలను కాపాడుకోవడానికే నాయకులు సమయమంతా వెచ్చించాల్సి రావడంతో నేపాల్ ప్రగతి నెమ్మదించింది. 2008 నుంచి నేటివరకు పది మంది ప్రధానమంత్రులు మారారంటే రాజకీయ అస్థిరత ఎంత తీవ్రంగా ఉందో అర్థమవుతుంది. మొత్తం 49 సంవత్సరాల్లో 58 మంది ప్రధానమంత్రులు పదవీచ్యుతులవడం నేపాల్ లో నెలకొన్న రాజకీయ అస్థిరతకు నిలువెత్తు నిదర్శనం. ఏ ఒక్క ప్రధానీ, ప్రభుత్వమూ పూర్తికాలం హిమాలయ రాజ్యంలో మనుగడ సాగించలేదన్నది చేదునిజం.

ఈ నేపథ్యంలో గత డిసెంబరు 20న పార్లమెంటును రద్దు చేస్తూ ప్రధాని ఖడ్గ ప్రసాద్ శర్మ ఓలీ తీసుకున్న నిర్ణయం రాజకీయ వర్గాలను అంతగా ఆశ్చర్యపరచలేదు. గత కొన్ని నెలలుగా ఖాట్మాండు రాజకీయాలను పరిశీలిస్తున్న వారు ఇలాంటిదేదో జరగబోతోందని ముందుగానే అంచనా వేశారు. పార్లమెంటు రద్దును నేపాల్ కమ్యూనిస్టు పార్టీలో మాజీ ప్రధాని పుష్పకమాల్ దహాల్ అలియాస్ ప్రచంద నాయకత్వంలోని వర్గం తీవ్రంగా వ్యతిరేకించింది. దీనికి నిరసనగా ఆయన వర్గానికి చెందిన ఏడుగురు మంత్రులు రాజీనామా చేశారు. ఇందుకు ప్రతిగా ఓలీ మరో 9 మందిని తాజాగా తన మంత్రివర్గంలోకి తీసుకున్నారు. ఖాట్మాండు రాజకీయాలు సరిదిద్దే ప్రక్రియలో భాగంగా పొరుగు దేశమైన చైనా క్రియాశీల పాత్ర పోషిస్తుండగా, మరో పొరుగు దేశమైన భారత్ అది వారి అంతర్గత వ్యవహారమని విస్పష్టంగా వ్యాఖ్యానించింది. అక్కడి పరిస్థితులను నిశితంగా పరిశీలిస్తున్నప్పటికీ ఒక సార్వభౌమ దేశ వ్యవహారాల్లో తాము జోక్యం చేసుకోబోమని బాధ్యతాయుతంగా స్పందించింది.

కేపీ శర్మ ఓలీ

ప్రస్తుత రాజకీయ అస్థిరతకు ఎంతో పూర్వరంగం ఉంది. రాచరికానికి, భారత్ కు అనుకూలమని పేరున్న నేపాల్ కాంగ్రెస్ సుదీర్ఘకాలం దేశాన్ని పాలించింది. 2008లో గణతంత్ర రాజ్యంగా అవతరించాక కమ్యూనిస్టు పార్టీలు తెరపైకి వచ్చాయి. అయితే వాటికి పూర్తిస్థాయి మెజారిటీ లోపించడం సమస్యగా మారింది. దీంతో ప్రస్తుత ప్రధాని ఓలీ అధ్యక్ష్యంలోని కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ నేపాల్ (యూఎంఎల్- యూనిఫైడ్ మార్క్సిస్ట్ లెనినిస్టు), మాజీ ప్రధాని ప్రచంద నాయకత్వంలోని కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ నేపాల్ (మావోయిస్టు సెంటర్) 2018 మే 17న విలీనమై కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ నేపాల్ గా

నేపాల్ ప్రజాస్వామ్యం న

అవతరించాయి. ఎన్నికల్లో మొత్తం 275 స్థానాలకు 175 స్థానాలు సాధించాయి. మొత్తం ఏడు ప్రావిన్స్ లో ఆరింటిని కైవసం చేసుకున్నాయి. రెండు పార్టీల విలీన ప్రక్రియలో పొరుగున ఉన్న చైనా కీలక పాత్ర పోషించింది. సహజంగానే వామపక్ష భావాలు గల ఓలీ, ప్రచంద పార్టీలు చైనా మంత్రాంగాన్ని మన్నించాయి. భారత్ ప్రభావాన్ని తగ్గించి తన పట్టు పెంచుకోవాలన్న ఉద్దేశంతో పార్టీల విలీనానికి చైనా చొరవ చూపింది. చెరి నగం కాలం ప్రధాని పదవిని పంచుకోవాలని అప్పట్లో ఓలీ, ప్రచంద మధ్య అలిఖిత ఒప్పందం కుదిరింది. కాలక్రమంలో ఇద్దరి మధ్య విభేదాలు ఏర్పడ్డాయి. ఓలీ ఒంటెద్దు పోకడగా వ్యవహరించసాగారు. ప్రధాని పదవి అప్పగించడం పైనా మొండికేశారు. దీంతో ప్రచంద వర్గం తిరుగు బాటు బావుటా ఎగురవేసింది. గత కొద్దికాలంగా రెండు వర్గాల మధ్య పరిస్థితి ఉప్పు నిప్పుగా ఉంది. అవిశ్వాస తీర్మానానికి సైతం ప్రచంద వర్గం పావులు కదిపింది. పదవి చేపట్టాక ప్రధానిపై రెండున్నరేళ్ల లోపు అవిశ్వాస తీర్మానం ప్రవేశపెట్టరాదన్న

రాజ్యాంగ నిబంధన మేరకు ప్రచంద వర్గం ఇప్పటివరకు ఓపిక వట్టింది. ఆ రెండున్నరేళ్లు పూర్తికావడంతో అవిశ్వాసం రూపంలో తన పదవికి గండం పొంచి ఉన్న విషయాన్ని పసిగట్టిన ఓలీ ఏకంగా పార్లమెంటు రద్దుకు ప్రతిపాదించారు. ఓలీకి అనుకూలమైన అధ్యక్షురాలు విద్యాదేవి భండారీ పార్లమెంటును తక్షణమే రద్దు చేసి 2021 ఏప్రిల్ 30, మే 10 తేదీల్లో ఎన్నికల నిర్వహణకు ఆదేశించారు. రాజకీయ కారణాలతో ప్రధానమంత్రులు పార్లమెంటును రద్దు చేయడం కొత్తేమీ కాదు. గతంలోనూ ఇలాంటి ఘటనలు జరిగాయి. అయితే ఆ మూడు సందర్భాల్లోనూ ప్రజల వద్దకు వెళ్లిన ప్రధానమంత్రులకు ప్రతికూల ఫలితాలే వచ్చాయి. అయితే ఈసారి ఓలీకి అనుకూలంగా పరిస్థితులు ఉన్నట్లు సర్వేలు పేర్కొంటున్నాయి. దీంతో పార్లమెంటు రద్దు చేయాలన్న సాహసోపేత నిర్ణయం తీసుకున్నారు. 1991లో నాటి ప్రధాని గిరిజా ప్రసాద్ కోయిరాలా, 1995లో మన్మోహన్ అధికారి, 2002లో షేర్ బహదూర్ దేవ్ బా చట్టనభలను రద్దు చేశారు.

ప్రచంద

పార్లమెంటులో సంపూర్ణ ఆధిక్యం ఉన్న ప్రధాని సభను రద్దు చేయవచ్చు అన్న అంశంపై ఇప్పుడు నేపాల్‌లో తీవ్రమైన చర్చ జరుగుతోంది. న్యాయ, రాజ్యాంగ నిపుణులు భిన్నాభిప్రాయాలను వ్యక్తం చేస్తున్నారు. సభ రద్దుపై దాఖలైన 12 రిట్ పిటిషన్లు ప్రస్తుతం సర్వోన్నత న్యాయస్థానం విచారణలో ఉన్నాయి. ప్రధాన న్యాయమూర్తి జస్టిస్ చోలేంద్ర షంషీర్ రాణా ఆధ్వర్యంలోని అయిదుగురు సభ్యుల ధర్మాసనం అధ్యక్షురాలు, ప్రధాని, మంత్రవర్గానికి నోటీసులు జారీచేసింది. ధర్మాసనంలో ప్రధాన న్యాయమూర్తితో పాటు జస్టిస్ బిసంభర్ ప్రసాద్ శ్రేష్ఠ, తేజ్ బహదూర్, అనిల్ కుమార్ సిన్హా, హరిక్రిష్ణ కర్కి ఇతర సభ్యులు ఉన్నారు. జనవరి 15కు కేసు విచారణ వాయిదా వడింది. 1991లో పార్లమెంటును రద్దు చేయాలన్న నాటి ప్రధాని గిరిజా ప్రసాద్ కోయిరాలా నిర్ణయాన్ని సుప్రీంకోర్టు సమర్థించింది. 1995లో అప్పటి ప్రధాని మన్మోహన్ అధికారి చట్టసభను రద్దు చేయగా సర్వోన్నత న్యాయస్థానం తప్పుపట్టింది. 2002లో పార్లమెంటును రద్దు చేయాలన్న నాటి ప్రధాని షేర్ బహదూర్ నిర్ణయాన్ని సుప్రీంకోర్టు సమర్థించింది. ఈ నేపథ్యంలో తాజాగా సుప్రీంకోర్టు నిర్ణయం ఎలా ఉంటుందోనన్న ఆసక్తి అంతటా నెలకొంది.

ఖాట్మాండు పరిణామాలు చైనాను ఆందోళనకు గురి చేస్తున్నాయి. తన మంత్రాంగంతో ప్రస్థానం

సయోధ్యకు ప్రయత్నిస్తోంది. ఎన్నిసార్లు చర్చలు జరిపినప్పటికీ బీజింగ్ మొగ్గు ఓలీ వైపే ఉన్నట్లు రాజకీయ విశ్లేషకులు అంచనా వేస్తున్నారు.

గత కొన్నేళ్లుగా ఖాట్మాండు రాజకీయాల భారత్, చైనా కేంద్రంగా నడుస్తున్నాయి. గతంలో అధికారంలో ఉన్న నేపాలీ కాంగ్రెస్ భారత్‌కు అనుకూలంగా ఉండేదన్న పేరుంది. వామపక్ష పార్టీలు మాత్రం భారత్ పెద్దన్నగా వ్యవహరిస్తూ తమ దేశంపై పెత్తనం చేస్తుందన్న అపోహతో ఉన్నాయి. దీన్ని సాకుగా చూపి పొరుగునున్న చైనా వైపు మొగ్గు చూపడం ప్రారంభించాయి. నిజానికి ఇది అపోహ తప్ప వాస్తవం కానేకాదు. అజ్ఞాతంలో ఉన్న మావోయిస్టు నాయకుడు ప్రచందను జనజీవన స్రవంతిలోకి తీసుకువచ్చేందుకు 2006లో భారత్ చొరవ తీసుకుంది. ప్రస్తుత సీపీఎం ప్రధాన కార్యదర్శి సీతారాం ఏచారిని ఖాట్మాండుకు పంపి ఈ ప్రక్రియను సజావుగా పూర్తి చేసింది. అంతేకాక రాచరికం రద్దు, గణతంత్ర పాలన ప్రారంభానికి కూడా భారత్ గట్టి ప్రయత్నమే చేసింది. నిజంగా నేపాలీ కాంగ్రెస్‌కు అనుకూలమైతే భారత్ ఈ ప్రయత్నం చేసి ఉండేది కాదు. గణతంత్ర పాలనకు సహకరించేది కాదు. భారత్ మేలును వామపక్ష పార్టీలు ముఖ్యంగా ప్రచంద విస్మరించడం దురదృష్టకరం. గణతంత్రం ప్రారంభమయ్యాక 2008లో నాటి ప్రధాని ప్రచంద తొలుత చైనాను సందర్శించి సరికొత్త సంప్రదాయాన్ని ప్రారంభించారు. అప్పటివరకు కొత్తగా పదవి చేపట్టిన ప్రతి ప్రధాని ముందు భారత్‌ను సందర్శించడం ఆనవాయితీగా ఉండేది. దీనిని ప్రచంద ఉద్దేశ పూర్వకంగానే విస్మరించారు. బీజింగ్ ఒలింపిక్స్ ఉత్సవాలకు హాజరయ్యేందుకే చైనా వెళ్లిన తప్ప భారత్‌ను విస్మరించడం తన ఉద్దేశం కాదన్న ప్రచంద వివరణ నమ్మకశ్యంగా లేదని అప్పట్లో దౌత్యవర్గాలు వ్యాఖ్యానించాయి. ఇప్పుడు వాస్తవమేమిటో ప్రచందకు బోధపడింది.

ఓలీ, ప్రచంద ఇద్దరూ వామపక్ష నాయకులైనప్పటికీ ఓలీ మొగ్గు చైనా వైపే ఉంది. బీజింగ్ కూడా ప్రచంద కన్నా ఓలీనే ఎక్కువగా నమ్ముతోంది. దీనిని పసిగట్టిన ఓలీ గత కొంతకాలంగా భారత్‌తో

కయ్యానికి కాలుదువ్వుతున్నారు. తమ సరిహద్దుల్లో కొంతప్రాంతాన్ని (హుమ్లా జిల్లా సరిహద్దుల్లో) చైనా ఆక్రమించుకున్నా మౌనం వీడని ఓలీ భారత్ పై అనవసరంగా అభాండాలు వేశారు. తద్వారా దేశంలో జాతీయవాదాన్ని ప్రేరేపించి రాజకీయంగా లబ్ధి పొందేందుకు ప్రయత్నించారు. ఉత్తరాఖండ్ సరిహద్దుల్లోని కాలాపానీ, లిపూలేఖ్, లింపుయాధురా ప్రాంతాలు తమవేనంటూ పార్లమెంటులో బిల్లు ఆమోదించి భారత్‌ను రెచ్చగొట్టారు. ఉత్తరాఖండ్‌లోని లిపూలేఖ్-దార్చులాలను అనుసంధానించే 80 కిలోమీటర్ల మార్గాన్ని రక్షణమంత్రి రాజనాథ్ సింగ్ 2019 మే నెలలో ప్రారంభించడంపైనా నేపాల్ నిరసన వ్యక్తం చేసింది. చైనా దన్ను చూసే ఓలీ ఈ తతంగమంతా నడిపించారు.

వాస్తవానికి నేపాల్ విషయంలో భారత్ ఎప్పుడూ బాధ్యతాయుతంగానే వ్యవహరించింది. తన పరిధులను అతిక్రమించడంగానీ, పెద్దన్న పాత్ర పోషించడం కానీ చేయనే చేయలేదు. పొరుగుదేశానికి చేతనైనా సాయం చేసేందుకే ప్రయత్నించింది తప్ప అంతర్గత వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసుకోలేదు. స్థానిక రాజకీయాల్లో తటస్థ పాత్రనే పోషించింది. ఇప్పుడు కూడా అదే విధానానికి కట్టుబడి ఉన్నట్లు విదేశాంగ అధికార ప్రతినిధి అనురాగ్ శ్రీవాస్తవ ఉద్ఘాటించడం గమనార్హం. నేపాల్ అంతర్గత రాజకీయాలతో సంబంధం లేకుండా పొరుగు దేశంతో ఇప్పటికీ సత్సంబంధాలను కొనసాగిస్తోంది. ఇటీవల భారత సైన్యాధిపతి ఎం.ఎం.నరవణ్, విదేశాంగ కార్యదర్శి హర్షవర్థన్ ప్రింగ్లా, రా (రీసెర్చ్ అండ్ ఎనాలసిస్ వింగ్) అధిపతి సమూత్ గోయల్ ఖాట్మాండును సందర్శించారు. తమ శాఖలకు సంబంధించిన అంశాలపై వారు నేపాల్ అధికారులతో చర్చలు జరిపారు. పొరుగు దేశంలో రాజకీయ అస్థిరత వీలైనంత త్వరలో తొలగిపోవాలని, ప్రశాంత పరిస్థితులు ఏర్పడాలని భారత్ మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటోంది. అక్కడి పరిస్థితుల నుంచి రాజకీయంగా లబ్ధి పొందాలని కానీ, ఏదో ఒక వైపు మొగ్గు చూపాలని కానీ ఏమాత్రం భావించడం లేదు. నేపాల్‌కు చైనాతో ఒకవైపు సరిహద్దు ఉంది. కానీ భారత్ మాత్రం మూడువైపులా హిమాలయ పర్వత రాజ్యంతో దాదాపు 1700 కిలోమీటర్ల సరిహద్దును పంచుకుంటోంది. యూపీ, బీహార్‌కు చెందిన ప్రజలు దశాబ్దాల క్రితమే నేపాల్‌కు వెళ్లి స్థిరపడ్డారు. వారిని అక్కడ మధ్యేలని వ్యవహరిస్తారు. ఈ నేపథ్యంలో పొరుగుదేశంలో ప్రశాంత పరిస్థితులు ఏర్పడటమే ముఖ్యం తప్ప అక్కడి పరిణామాలతో రాజకీయంగా చలి మంటలు కాచుకునే ఆలోచనకు ఆమడదూరం. ఈ విషయం ఖాట్మాండుకూ, అంతర్జాతీయ సమాజానికి తెలియని విషయం కాదు.

వ్యాసనర్త : సీనియర్ జర్నలిస్ట్

వ్యూల పాలు

ప్రారంభించిన ప్రభుత్వం పతనం అంచులకు చేరడంతో బీజింగ్ కలవరపాటుకు గురైంది. నేపాల్‌లోని చైనా రాయబారి హు యాంక్వీ ప్రధాని ఓలీ, ప్రచంద వర్గాల మధ్య సయోధ్య కుదిర్చేందుకు ఆరాటపడుతున్నారు. వారిద్దరితో అనేకమార్లు చర్చలు జరిపారు. అధ్యక్షురాలు విద్యాదేవి భండారీతోనూ ఆమె అధికార నివాసం (శీతల్ నివాస్)లో చర్చలు సాగించారు. ఏదో ఒకవిధంగా పరిస్థితిని చక్కదిద్దేందుకు శక్తివంచన లేకుండా శ్రమిస్తున్నారు. ఇది ఒక దేశం అంతర్గత వ్యవహారంగా చైనా పరిగణించడం లేదు. ఇదేదో సొంత సమస్య అన్నట్లు భావిస్తోంది. రాయబారికి, రాజకీయ పార్టీ నేతకూ తేడా లేనట్లు యాంక్వీ వ్యవహార శైలి ఉందని దౌత్యవేత్తలు అభిప్రాయపడుతున్నారు. పరిస్థితిని చక్కదిద్దడంలో యాంక్వీ చేతులెత్తేయడంతో బీజింగ్ ప్రత్యేకంగా గు యెజ్వానాయకత్వంలో ఒక బందాన్ని పంపింది. ఇది ప్రస్తుతం ఖాట్మాండులో మంత్రాంగం నెరపుతోంది. అధ్యక్షురాలు విద్యాదేవి భండారీ, ప్రధాని ఓలీ, ప్రచందలతో చర్చలు జరిపింది.

విద్యాదేవి
భండారి

భారత స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు

జి.ఎస్. మేల్కాటే

పూర్తిపేరు గోపాలయ్య సుబ్బుకృష్ణ మేల్కాటే. సుప్రసిద్ధ స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు, వైద్యులు. దేశీయ వైద్య విధానాన్ని, యోగాసనాల ప్రభావాన్ని జోడించి ఉత్తమ వైద్యులుగా ఖ్యాతిపొందారు. 1916లో స్వదేశీ ఉద్యమంలో మొదటిసారిగా పాల్గొన్నారు. ఉప్పు సత్యాగ్రహంలో కూడా పాల్గొన్నారు. 1947, ఆగస్టు 15న స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ సందర్భంగా హైదరాబాద్‌లో జాతీయ పతాకాన్ని ఎగురవేసే ప్రయత్నం చేసినందుకు నిజాం ప్రభుత్వం అరెస్ట్ చేసింది. 1982 మార్చి 10న మరణించారు.

జనరల్ నోరెడ్స్

1. ప్రముఖ సరస్వతీ పుణ్యక్షేత్రం- బాసర ఏ జిల్లాలో ఉంది?
2. డబ్ల్యూ.హెచ్.ఐ.ని విస్తరించండి?
3. ఇటలీ రాజధాని?

స్వర్ణ 'ఐ' : కృష్ణాజలైర్రిణ త్రిణై త్రిర్ణై 'ఐ'
(ఆషాఢం) హరిత త్రిర్ణై 'ఐ' : యామియోగం

మెదడుకు మేత

నాలుగు రోళ్లు నడవంగా,
రెండు చేతులు వెరగంగా,
నోట్లో పాము వ్రేలాడంగా,
అందమైన దొరలు ఊరేగంగా

గూర్కొ : యాజ్ఞ

మంచిమాట

మంచి పనులు

ఎప్పుడూ శూన్యం

నుంచి పుట్టుకురావు.

నిరంతర ఆలోచనల

ఫలితంగానే అవి ఊపిరి

పోసుకుంటాయి.

అక్కడ చాలా మంది కుండీలలో ఏపుగా పెరిగిన పూల మొక్కలతో రాజుగారి ముందు నిలబడి ఉన్నారు. వరుసగా ఒక్కొక్కరిగా పూల మొక్కలను రాజుగారికి తీసుకెళ్లి చూపించసాగారు. చివరకు దయాకరుడి వంతు కూడా వచ్చింది.

దయాకరుడి చేతిలోని కుండీని చూసి రాజు “ఏమిటి? మొక్కలు లేని కుండీని తీసుకువచ్చావు?” అని అడిగాడు.

“మహారాజా! నేనెంత శ్రమపడ్డా మీరిచ్చిన విత్తనాలు మొలకెత్తలేదు” అని వినవ్రుతతో చెప్పాడు.

“అవును నిజమే! అందరికీ నేను పుచ్చిపోయిన, విత్తుకు పనికిరాని విత్తనాలు ఇచ్చాను” అని చిన్నగా నవ్వుతూ చెప్పాడు రాజు. “అందరూ విత్తనాలు మొలకెత్తకపోవడంతో వేరే విత్తనాలతో పూలమొక్కలను పెంచి తీసుకొని వచ్చారు. నువ్వొక్కడివి మాత్రమే నిజాయితీగా అసలు విషయం చెప్పావు” అన్నాడు.

అది విని అక్కడున్న వారందరూ సిగ్గుతో తల దించుకొన్నారు. దయాకరుడి నిజాయితీకి మెచ్చి కోశాధికారిగా నియమిస్తూ అప్పటికప్పుడే ఉత్తర్వులిచ్చాడు రాజు.

విందు.. వినోదం... పెండ్లి.. పేరంటం...

అన్నింటా మీ నేస్తం.

క్రేన్

వక్క పలుకులు

వీటికి సాటి మరేవి లేవు

www.craneindia.net

శ్రీరంధి సుబ్బారావు మరియు శ్రీమతి రంధి లక్ష్మీదేవమ్మ

ఇప్పుడు మీ కోసం
సరికొత్త ప్యాకింగ్‌లో
సరికొత్త రుచులతో

TARA 9044

**మేషం : అశ్విని, భరణి,
కృత్తిక 1వ పాదం**

అస్తి, కోర్టు వివాదాల నుంచి గట్టెక్కుతారు. పరిస్థితులు అనుకూలం. విద్యార్థులకు ఉత్సాహం. వాహన, గృహయాగాలు. శుభకార్యాల్లో పాల్గొంటారు. కార్యక్రమాలు సజావుగా సాగుతాయి. ఊహించని ఆహ్వానాలు. వ్యాపారులకు లాభాలు. ఉద్యోగులకు సంతోషకరమైన సమాచారం. కళాకారులు, రాజకీయ వేత్తల యత్నాలు సఫలం. క్రీడాకారులు, పరిశోధకులకు విశేష గుర్తింపు. 5,6 తేదీల్లో వృథా ఖర్చులు. శారీరక రుగ్మతలు. హనుమాన్ ఛాలీసా పఠించండి.

**వృషభం : కృత్తిక 2,3,4 పాదాలు,
రోహిణి, మృగశిర 1,2 పాదాలు**

కొత్త కార్యక్రమాలు పూర్తి చేస్తారు. సమాజంలో గౌరవం. అరుదైన ఆహ్వానాలు అందుతాయి. నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగవకాశాలు. గృహ నిర్మాణ యత్నాల్లో పురోగతి. ఉద్యోగులకు క్లిష్ట సమస్యలు తీరతాయి. పారిశ్రామికవేత్తలకు సమస్యల నుంచి విముక్తి. రచయితలు, కళాకారులకు అనుకూల వరిస్థితులు. 9,10 తేదీల్లో బంధువులతో అకారణంగా విభేదాలు. శారీరక రుగ్మతలు. దత్తాత్రేయ స్తోత్రాలు పఠించండి.

**మిథునం : మృగశిర 3, 4 పాదాలు,
ఆర్ద్ర, పునర్వసు 1, 2, 3 పాదాలు**

ఆదాయానికి ఇబ్బందులు తొలగుతాయి. శుభకార్యాలకు హాజరవుతారు. కీలక నిర్ణయాలు తీసుకుంటారు. భూవివాదాలు పరిష్కారం. వాహనాలు, ఆభరణాల కొనుగోలు. వ్యాపారులకు లాభాలు. ఉద్యోగులకు కొత్త బాధ్యతలు. రాజకీయ వేత్తల శ్రమ ఫలిస్తుంది. రచయితలు, క్రీడాకారుల ప్రయత్నాలు సఫలం. విద్యార్థులకు అనుకూల ఫలితాలు. 8,9 తేదీల్లో శారీరక రుగ్మతలు. కొత్త రుణాలు చేస్తారు. విష్ణుధ్యానం చేయండి.

**కర్కాటకం : పునర్వసు 4వ పాదం,
పుష్యమి, ఆశ్లేష**

కొన్ని కార్యక్రమాలు హఠాత్తుగా వాయిదా. ఆదాయం కంటే ఖర్చులు అధికం. శుభకార్యాలు వాయిదా. ఆలోచనలు స్థిరంగా ఉండవు. శారీరక రుగ్మతలు. విద్యార్థులకు మరింత ఒత్తిడులు. బంధువులతో అకారణంగా విభేదాలు. కష్టానికి ఫలితం ఉండదు. వ్యాపారులకు స్వల్ప లాభాలు. ఉద్యోగులకు అనుకోని మార్పులు. పరిశోధకులు, క్రీడాకారులు నిరాశ చెందుతారు. 5,6 తేదీల్లో శుభవార్తలు. వస్త్రలాభాలు. అంగారక స్తోత్రాలు పఠించండి.

**సింహం : మఖ, పుబ్బ,
ఉత్తర 1వ పాదం**

ఊహించని ఆహ్వానాలు. అస్తి వివాదాలు పరిష్కారం. సోదరుల నుంచి సహాయం. రాబడి పెరిగి అప్పులు తీరతాయి. వాహనాలు, భూములు కొంటారు. నూతన విద్యావకాశాలు. వ్యాపారులకు కొత్త పెట్టుబడులు. ఉద్యోగులకు విధుల్లో ఒత్తిడులు తగ్గుతాయి. పారిశ్రామికవేత్తలకు ప్రోత్సాహకరం. క్రీడాకారులకు విజయాలు. 4,5 తేదీల్లో వృథా ఖర్చులు. స్వల్ప శారీరక రుగ్మతలు. కనకదుర్గాదేవి స్తోత్రాలు పఠించండి.

**కన్య : ఉత్తర 2, 3, 4 పాదాలు,
హస్త, చిత్త 1,2 పాదాలు**

ముఖ్యమైన కార్యక్రమాలు విజయవంతం. భూ వివాదాల నుంచి బయటపడతారు. నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగలాభం. ఎంతటి వారినైనా మాటలతో ఆకట్టు కుంటారు. వ్యాపారులకు ఒత్తిడులు తొలగుతాయి. ఉద్యోగులకు అనుకూలం. రాజకీయవేత్తలకు కొత్త పదవులు. కళాకారులు, రచయితలకు కీలక సమాచారం అందుతుంది. 7,8 తేదీల్లో సన్నిహితులతో విభేదాలు. ఆకస్మాత్ ప్రయాణాలు. నృసింహస్తోత్రాలు పఠించండి.

**తుల : చిత్త 3,4 పాదాలు,
స్వాతి, విశాఖ 1,2,3 పాదాలు**

అనుకున్న ఆదాయం సమకూరుతుంది. ఆత్మీయులతో ఆనందంగా గడుపుతారు. వాహనాలు, భూముల కొనుగోలు. నిరుద్యోగులకు శుభవార్తలు. సమస్యల నుంచి బయటపడతారు. వ్యాపారులకు లాభాలు. ఉద్యోగులకు హోదాలు. పారిశ్రామిక వేత్తలకు వివాదాలు పరిష్కారం. రచయితలు, క్రీడాకారులకు చిరకాల స్వప్నం నెరవేరుతుంది. 9,10 తేదీల్లో శారీరక రుగ్మతలు. అంగారక స్తోత్రాలు పఠించండి.

**వృశ్చికం : విశాఖ 4వ పాదం,
అనూరాధ, జ్యేష్ఠ**

స్థిరాస్తి వివాదాలు పరిష్కారం. చేపట్టిన కార్యక్రమాలు దిగ్విజయం. నిరుద్యోగులకు శుభవార్తలు. గృహ నిర్మాణయత్నాలు అనుకూలం. పడిన కష్టానికి ఫలితం కనిపిస్తుంది. వాహనాలు, భూముల కొనుగోలు. వ్యాపారులకు పెట్టుబడులు సమకూరతాయి. కళాకారులకు అవకాశాలు దక్కుతాయి. క్రీడాకారులు, రచయితలకు శుభవార్తలు. 6,7 తేదీల్లో అనుకోని ప్రయాణాలు. లక్ష్మీస్తుతి చేయండి.

**ధనుస్సు : మూల, పూర్వాషాఢ,
ఉత్తరాషాఢ 1వ పాదం**

ఆదాయం సమకూరుతుంది. ముఖ్యమైన

సింహంభట్ల సుబ్బారావు
6300674054

కార్యక్రమాల్లో విజయం. బంధువులతో విభేదాలు పరిష్కారం. విద్యార్థులు, నిరుద్యోగులు లక్ష్యాలు సాధిస్తారు. ఇంటి నిర్మాణయత్నాలు ముమ్మరం. వ్యాపారులకు భాగస్వాముల నుంచి సహాయం అందుతుంది. రచయితలు, పరిశోధకుల ఆశలు ఫలిస్తాయి. 7,8 అస్తి వివాదాలు. దక్షిణదిశ ప్రయాణాలు అనుకూలం. హయగ్రీవస్తోత్రాలు పఠించండి.

**మకరం : ఉత్తరాషాఢ 2,3,4 పాదాలు,
శ్రవణం, ధనిష్ఠ 1, 2 పాదాలు**

బంధువుల నుంచి అనుకోని సందేశాలు. ఆదాయం పెరుగుతుంది. అప్పుల బాధలు తీరతాయి. విద్యార్థుల యత్నాల్లో పురోగతి. కాంట్రాక్టులు అనూహ్యంగా దక్కుతాయి. ప్రముఖులతో పరిచయాలు. వ్యాపారులకు లాభసాదీ. ఉద్యోగులకు ప్రోత్సాహకరం. విధుల్లో అవాంతరాలు తొలగుతాయి. కళాకారులకు అవకాశాలు, రచయితలు, క్రీడాకారులకు ఆదరణ లభిస్తుంది. 5,6 తేదీల్లో వృథా ఖర్చులు. శ్రీరామ స్తోత్రాలు పఠించండి.

**కుంభం : ధనిష్ఠ 3,4 పాదాలు,
శతభిషం, పూర్వాభాద్ర 1,2,3 పాదాలు**

ముఖ్యమైన కార్యక్రమాలు సకాలంలో పూర్తి. విభేదాలు పరిష్కారం. ప్రముఖులతో పరిచయాలు. వాహనసాఖ్యం. పుణ్యక్షేత్రాలు సందర్శిస్తారు. విద్యార్థులకు నూతనోత్సాహం. ఆలోచనలు కార్యరూపం. ఇంటి నిర్మాణ యత్నాలు సానుకూలం. ఉద్యోగులకు సంతోషకరమైన సమాచారం. రాజకీయవేత్తల కృషి ఫలిస్తుంది. క్రీడాకారులకు ప్రోత్సాహం. 4,5 తేదీల్లో వ్యయప్రయాసలు. అంజనేయ దండకం పఠించండి.

**మీనం : పూర్వాభాద్ర 4వ పాదం,
ఉత్తరాభాద్ర, రేవతి**

ఇంతకాలం పడిన కష్టం ఫలిస్తుంది. కుటుంబంలో కొన్ని వేడుకలు నిర్వహిస్తారు. బంధువులతో ఆనందంగా గడుపుతారు. దేవాలయాలు సందర్శిస్తారు. ఇట్లు, వాహనాల కొనుగోలు. వ్యాపారులకు లాభాలు. ఉద్యోగుల అంచనాలు నిజమవుతాయి. రాజకీయవేత్తలకు ఆహ్వానాలు అందుతాయి. పరిశోధకులకు శుభవార్తలు. 7,8 తేదీల్లో స్నేహితులతో వివాదాలు. మానసిక అశాంతి. కాలభైరవాష్టకం పఠించండి.

తెలుగు సినిమా రంగంలో ఈ యేడాదిలోని చీకటి

అధ్యాయానికి ముగింపు పలుకుతూ, ప్రజల ముందుకు వచ్చిన

కొత్త సినిమా 'సోలో బ్రతుకే సో బెటర్'. దీనికి ముందు డిసెంబర్

ప్రథమార్థంలో కొన్ని సినిమాలు విడుదలైనా అవేవీ చెప్పుకోదగ్గవి కాదు. మెగా

ఫ్యామిలీకి చెందిన సాయి తేజ్, ప్రముఖ నిర్మాత బీవీఎస్ఎన్ ప్రసాద్

కాంబినేషన్లో ఇది తెరకెక్కడంతో ఓ క్రేజ్ క్రియేట్ అయ్యింది. పైగా

ఏడెనిమిది నెలల తర్వాత థియేటర్లలో విడుదలైన పెద్ద సినిమా

కావడంతోనూ అందరి దృష్టి దీని మీదనే పడింది. మరి

ముఖ్యంగా చిరంజీవి మొదలుకొని కొందరు

నటీనటులు, దర్శకులు థియేటర్లలో ఈ సినిమాను

చూడమంటూ సోషల్ మీడియా వేదికగా చేసిన

ప్రచారం సినిమాపై అంచనాలను పెంచింది.

కథ విషయానికి వస్తే విరాట్ (సాయితేజ్) అనే స్టూడెంట్ కథ ఇది. వైజాగ్లో చదువుకునే విరాట్కు ప్రేమన్నా, పెళ్లన్నా ఓ జంరూటంతో సమానం. సోలోగా లైఫ్ లీడ్ చేయడంలోనే ఆనందం ఉందని భావిస్తుంటాడు. దానిని ఓ సిద్ధాంతంలా మార్చేసి, తన చుట్టూపక్కల ఉన్నవారిని ప్రభావితం చేస్తాడు. ఫ్యామిలీ సెంటిమెంట్స్కూ దూరంగా ఉండే విరాట్ తన స్నేహితులతో కలిసి ఉద్యోగ నిమిత్తం హైదరాబాద్ వెళతాడు. అయితే... ఎంతో క్లోజ్గా ఉండి, విరాట్ సిద్ధాంతాలకు వంతపాడే ఆ ముగ్గురు స్నేహితులు పెళ్లి చేసుకుని దూరమైపోతారు. అదే సమయంలో తన సిద్ధాంతంలోని దౌర్జన్యం విరాట్కు అర్థమౌతుంది. వయసు మీద పడుతుండటంతో ఇక పెళ్లి చేసుకోవాలనే నిర్ణయం తీసుకుంటాడు. అదే సమయంలో అతని జీవితంలోకి ఊహించని విధంగా అమృత (నభా నటేశ్) ప్రవేశిస్తుంది. ఆమె రాక విరాట్ లైఫ్ను ఎలాంటి మలుపులు తిప్పిందన్నదే మిగతా కథ.

ఓ చిన్న పాయింట్ తీసుకుని దానిని తనకు అనువుగా దర్శకుడు సుబ్బు మలుచుకున్నాడు. వినడానికి ఈ లైన్ బాగానే ఉన్నా దానిని ఆసక్తికరంగా ఎక్స్క్యూట్ చేయడంలో తడబడ్డాడు. అసలు విరాట్లో సోలో బ్రతుకు సో బెటర్ అనే భావన కలగడానికి ప్రధాన కారణం ఏమిటనేది చూపించలేదు. వాజేహ్, అబ్దుల్ కలామ్, లతా మంగేష్కర్, మదర్ థెరిస్సా, ఆర్. నారాయణ మూర్తి విశ్లేషణ సోలోగా లైఫ్ను లీడ్ చేసిన వారే అనే భావనలోనే విరాట్ ఉంటాడు. అయితే.. వారు అలా ఉండటానికి బలమైన సిద్ధాంతాల ప్రభావం, జీవితాన్ని వాటికే అంకితం చేయాలనే బలమైన భావన కారణమనేది దర్శకుడు గ్రహించలేదు. ఈ ప్రధానమైన అంశాన్ని మిస్ కావడం వల్ల విరాట్ ఆలోచనలతో, కానీ అతని సిద్ధాంతంతో కానీ ప్రేక్షకులు కన్వెక్ట్ కారు. ఇక భార్య అంటే పెద్దగా గౌరవం లేని విరాట్ మేనమామ వేణు ఆమె చనిపోయిన తర్వాత బాధపడటం పట్ల

కూడా ఆడియెన్స్ అంతగా స్పందించరు. దాంతో ఇదంతా పైపై వ్యవహారంగానే అనిపిస్తుంది. దీనికి తోడు ప్రథమార్థంలో ఫన్ ద్వితీయార్థంలో మిస్ అయ్యింది. విరాట్ను ప్రేమిస్తున్నానంటూ పెళ్లి పీటల మీద నుండి లేచి వచ్చేసే అమృత క్యారెక్టరైజేషన్లోనూ బలమైన సంఘటనలు లేవు. ఏతావాతా... కొన్ని హాస్య సంఘటనలు, మరికొన్ని భావోద్వేగ సన్నివేశాల సమ్మిశ్రితంగా సినిమా మిగిలిపోయింది.

సాయితేజ్కు ఇలాంటి పాత్రలు చేయడం బాగానే అలవాటు. దీనికి ముందు వచ్చిన 'చిత్రలహరి, ప్రతిరోజూ పండగ' చిత్రాలతో పోల్చితే ఇది నల్లరు మీద బండి నడక తరహా పాత్ర. ఈ యేడాది ప్రారంభంలో నభా నటేశ్ 'డిస్కొ రాజా'లో నటించింది. అందులో ప్రాధాన్యం ఉన్న పాత్ర కాదు ఆమెది. ఇది కూడా అలాంటిదే. పేరుకు సోలో హీరోయిన్ అయినా, ఆమె ప్రథమార్థం చివరిలో ఎంట్రీ ఇస్తుంది. నటనకు స్కోప్ కూడా లేదు. ఈ చిత్రంలో కాస్తంత వినోదాన్ని ఎవరైనా

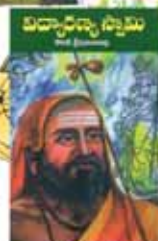
అందించారంటే అది 'వెన్నెల' కిశోర్, సత్య మాత్రమే. నరేశ్, రాజేంద్ర ప్రసాద్, రావు రమేశ్, అజయ్, రూస్సీ, రాజశ్రీ నాయర్ వంటి వారు ఇతర కీలక పాత్రలు పోషించారు. తమన్ అందించిన నేపథ్య సంగీతం కంటే పాటలు కాస్తంత విన సాంపుగా ఉన్నాయి. అయితే... అందులో మెలోడీ లేనిది కొట్టొచ్చినట్టు కనిపించింది. సినిమాలోగ్రఫీ, ఎడిటింగ్ బాగున్నాయి. సంభాషణలు హాస్య భరితంగా ఉన్నాయి. దర్శకుడు సుబ్బుకు ఇది తొలి చిత్రమే అయినా... ఆ భావన సినిమా నడకలో ఎక్కడా కనిపించదు. నిర్మాత బీవీఎస్ఎన్ ప్రసాద్ ఖర్చుకు వెనకాడకుండా సినిమాను తీశారనిపిస్తుంది.

అయితే ఎనిమిది నెలల గ్యాప్ తర్వాత థియేటర్లలో విడుదలకు వచ్చిన ఈ సినిమా ఆశించిన స్థాయిలో ప్రేక్షకులను మెప్పించలేకపోయిందనే చెప్పాలి. కాలక్షేపానికి వెళ్లి చూడొచ్చు. కానీ కరోనా భయాన్ని జయించి మరి రిస్క్ తీసుకునేంత సీన్ సోలో బ్రతుకే సో బెటర్'కు లేదు.

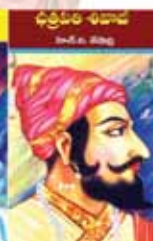
తామెవరో, ఎటువంటి ఘనచరిత్రకు వారసులో
మీన భావితరాలకు తెలియాలి గదా!
ఆ దృష్టితో రూపొందించినదే ఈ బాల పుస్తకమాల

భారత భారతి

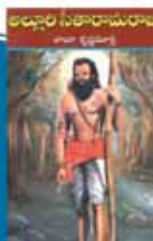
అతి తక్కువ ఖరీదులో లభిస్తున్న అత్యంత ఉపయోగకరమైన
భారత భారతి పుస్తకమాలను మీ ఇంటిలో,
పాఠశాలలో చదివించండి.
మీ పిల్లలు సవ్యమైనది ఎదగడానికి దోహదపడండి.

భారత భారతి బాల పుస్తకమాలగా ఇప్పటికీ వెలువడిన
169 పుస్తకాలు విడివిడిగా ఒక్కొక్కటి 15 రూపాయలు.
మొత్తం సెట్ 2200 రూపాయలకే లభిస్తుంది.

సాహిత్యనికేతన్

3-4-852, కేశవనిలయం,
బర్మాత్ పురా, హైదరాబాద్ - 27.
దూరవాణి : 040-27563236

సాహిత్యనికేతన్

విలూరురోడ్, గవర్నమెంటు,
విజయవాడ - 2.
దూరవాణి : 9440643348

From:

JAGRITI Telugu Weekly

Jagriti Bhavan, H.No.3-4-228/4/1,

Lingampally, Kachiguda, Hyderabad-500027

email : jagritiweekly@gmail.com, web : jagritiweekly.com

Date of Publication Every Monday : 04.01.2021

Date of Posting Every Friday & Saturday

Postal Regn. No. HSE/1052/2021-2023

RNI Regd. No. 3270/57

Volume : 73 Issue : 09

ASWINI®

మీ జుట్టు రాలటం మరియు చుండ్రులను నియంత్రించటం...

మాకు ఛాలెంజ్

కుమారి శ్రీలత గారు ఎంతో కాలంగా జుట్టు రాలే నమస్కతో బాధ పడుతుండేవారు. ఆమె చాలా ప్రాడక్టులు వాడారు కానీ ఏ ఫలితమూ కనిపించలేదు. చివరకు ఆమె అశ్వినీ హెయిర్ జుట్టు రాలడాన్ని నియంత్రించడం అనే ఛాలెంజ్ ను స్వీకరించారు. మరి ఫలితం...

అశ్వినీ వాడినాక చుండ్రు ఇంకా జుట్టు రాలడం, మునుపటికంటే బాగా తగ్గింది... *

కుమారి శ్రీలత,
మెదక్, తెలంగాణ.

అశ్వినీ®

హెమామియో ఆర్లిక్ హెయిర్ ఆయిల్

Only pure coconut oil base
No mineral oil used
No preservative added

*Consumer's personal opinion

Customer Care Executive (Toll free) 1-800-8435599

customercare@aswini.com | www.aswini.com